孔子学院 สถาบันขงจื่อ 2022 NO.3

孔子学院
สถาบันขงจื่อ

唐宫夜宴：重回大唐盛世繁华
งานราตรีสโมสรแห่งราชสำนักถัง: ย้อนเวลาสู่ความรุ่งโรจน์ในยุคถัง

中泰文对照版 ฉบับสองภาษา(จีน-ไทย) / 2022年第3期 / 总第65期 / 双月刊 วารสารรายสองเดือน
国际刊号: ISSN 1674-9707 / 国内刊号: CN11-5964/C

孔子学院 สถาบันขงจื่อ

主管：中华人民共和国教育部
主办：中国国际中文教育基金会

ผู้อำนวยการผลิต: กระทรวงศึกษาธิการแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน
ผู้จัดทำ: มูลนิธิการศึกษาภาษาจีนสากล

编辑出版：《孔子学院》编辑部
协　　办：上海外国语大学
泰语刊合作伙伴：泰国朱拉隆功大学孔子学院
最高荣誉顾问：诗琳通公主
顾　　问：韩志强　班迪•鄂阿朋（泰）　郝　平
总 编 辑：赵灵山　李岩松
副总编辑：郁云峰　张　静
主　　编：朱亚军　张雪梅
副 主 编：毛小红　钱明丹
编　　委：素拉德（泰）　傅增有
编　　辑：江昊宇　卢偲怡
主　　审：朱　蒙
泰语翻译团队：Wipawee Khorsawat（泰）
Panthipa Asavatheputhai（泰）　彭　丹（中）
审　　校：张丽丽　于　帆　张　磊

ผู้จัดพิมพ์: ฝ่ายบรรณาธิการวารสาร “สถาบันขงจื่อ”
ผู้ร่วมจัดทำ: มหาวิทยาลัยนานาชาติศึกษาเซี่ยงไฮ้
ผู้ร่วมงานจัดทำวารสารฉบับภาษาไทย: สถาบันขงจื่อแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ที่ปรึกษากิตติมศักดิ์: สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชชกุมารี
ที่ปรึกษา: Han Zhiqiang, บัณฑิต เอื้ออาภรณ์, Hao Ping
บรรณาธิการอำนวยการ: Zhao Lingshan, Li Yansong
รองบรรณาธิการอำนวยการ: Yu Yunfeng, Zhang Jing
บรรณาธิการบริหาร: Zhu Yajun, Zhang Xuemei
รองบรรณาธิการบริหาร: Mao Xiaohong, Qian Mingdan
คณะกรรมการผู้จัดทำ: สุรเดช โชติอุดมพันธ์, Fu Zengyou
บรรณาธิการ: Jiang Haoyu, Lu Siyi
หัวหน้าผู้ตรวจและแก้ไข: Zhu Meng
ทีมแปล: วิภาวี ขอสวัสดิ์, พรรณทิพา อัศวเทพอุทัย, น้ำ
ผู้ตรวจทานและแก้ไข: Zhang Lili, Yu Fan, Zhang Lei

美术设计：张灵芝　陈绿竞（特约）
排　　版：上海景皇文化发展有限公司
印　　刷：上海中华商务联合印刷有限公司
国际连续出版号：ISSN1674-9707
国内统一刊号：CN11-5964/C
邮发代号：80-754

ฝ่ายออกแบบงานศิลป์: Zhang Lingzhi, Chen Lvjing
เรียบเรียง: Shanghai Jinghuang Cultural Development Co., Ltd.
สำนักพิมพ์: C&C Joint Printing Co., (Shanghai) Ltd.
หมายเลขตีพิมพ์ต่างประเทศ: ISSN๑๖๗๔-๙๗๐๗
หมายเลขตีพิมพ์ในประเทศจีน: CN๑๑-๕๙๖๔/C
หมายเลขวารสาร: ๘๐-๗๕๔

定　　价：RMB 16/THB 80
编辑部地址：北京市海淀区学院路 15 号
邮政编码：100083
编辑部电话：0086-10-63240631
网　　站：www.ci.cn
上海编辑部地址：上海市虹口区大连西路 550 号
电　　话：0086-21-35373252
投稿邮箱：ci.journal@ci.cn
刊名题字：欧阳中石
内文题字：寂度山翁
封面供图：杨泽东

ราคา: ๑๖ หยวน/๘๐ บาท
ที่อยู่ฝ่ายบรรณาธิการ: ๑๕ Xueyuan Road, Haidian District, Beijing
รหัสไปรษณีย์: ๑๐๐๐๘๓
หมายเลขโทรศัพท์ฝ่ายบรรณาธิการ: ๐๐๘๖-๑๐-๖๓๒๔๐๖๓๑
เว็บไซต์: www.ci.cn
ที่อยู่ฝ่ายบรรณาธิการเซี่ยงไฮ้: ๕๕๐ Dalian West Road, Hongkou District, Shanghai
หมายเลขโทรศัพท์: ๐๐๘๖-๒๑-๓๕๓๗๓๒๕๒
อีเมล์ติดต่อตีพิมพ์: ci.journal@ci.cn
ผู้จารึกอักษรชื่อวารสาร: Ouyang Zhongshi
ผู้เขียนพู่กันจีนในเล่ม: Jidushanweng
ภาพหน้าปกโดย: หยาง เจ๋อตง

中国国际中文教育基金会

摩崖：弥勒佛

目 录

สารบัญ

特约稿件

งานเขียนฉบับพิเศษ

04 诗琳通公主译作赏析　池莉《她的城》(节选)

04 บทพระราชนิพนธ์แปลในสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ตัดตอนจากเรื่อง “นารีนครา” ที่ประพันธ์โดยฉือลี่

文化视窗

หน้าต่างวัฒนธรรม

06 河洛文化：中华民族文化之根
赵克红

16 中国象棋：经久不衰的策略博弈
张稼硕

22 天下功夫出少林
吴涛　赵雪

06 วัฒนธรรมเหอลั่ว: รากเหง้าวัฒนธรรมชนชาติจีน

16 หมากรุกจีน : เกมกระดานกลยุทธ์ “เก่าแก่ที่สุด” ที่ยังคงดึงดูดผู้เล่นจากทุกสารทิศ

22 กังฟูทั่วหล้าล้วนมาจากเส้าหลิน

汉语学习

เรียนภาษาจีน

28 浅说汉语词的分类
范晓

32 汉语“连动句”的语法结构类型
袁庆德

40 成语故事中的河南名胜
张剑英

44 诗歌：我在六月等你
马金波

28 การจำแนกชนิดของคำในภาษาจีนโดยสังเขป

32 ประเภทโครงสร้างไวยากรณ์ของ "ประโยคที่มีคำกริยาหลักสองคำขึ้นไป"ในภาษาจีน

40 สถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของเหอหนานในสำนวนสุภาษิต

44 บทกวี “เดือน มิ.ย.ฉันรอเธอ”

中国国际中文教育基金会

当代中国

จีนร่วมสมัย

50 古都洛阳，一个牡丹盛开的地方
孙成岗

56 胡辣汤：河南名吃第一汤
赵执

62 唐宫夜宴：重回大唐盛世繁华
徐娜　户明方　李翔

50 เมืองโบราณลั่วหยาง: นครแห่งโบตั๋นประชันโฉมความงาม

56 “หูล่าทัง”: ซุปเผ็ดรสเด็ดอันดับหนึ่งแห่งเหอหนาน

62 งานราตรีสโมสรแห่งราชสำนักถัง: ย้อนเวลาสู่ความรุ่งโรจน์ในยุคถัง

孔院链接

ข่าวสารเกี่ยวกับสถาบันขงจื่อ

72 老当益壮，不移汉语之情
吴振华

74 孔子学院异域采风

72 ความชราภาพ ไม่ใช่อุปสรรคของความรักที่มีต่อภาษาจีน

74 เรื่องเด่นจากสถาบันขงจื่อทั่วทิศ

摄影：魏彬 ภาพถ่าย: เว่ย ปิน

中国国际中文教育基金会

诗琳通公主译作赏析

池莉《她的城》（节选）

蜜姐擦鞋店今天生意兴隆，大家都高兴。

工人下班散去，个个笑着与蜜姐说拜拜。乡下女孩进城，一是文眉，二是染黄发，三是穿吊带，四是说拜拜。蜜姐只不收穿吊带的，说她们投错了门子，那应该是去休闲屋或者洗脚屋。其他三样，蜜姐理解。

一群擦鞋女走出蜜姐擦鞋店，走上街头。

唯独逢春这个汉口女子，是自然眉毛，只收拾了一下杂乱，头发也只打理得熟滑，最重要的是她皮肤保护得紧，洁净细白，瓷一样有光。蜜姐冷眼一看，发现逢春果然有一种质地晶莹的动人，相处时间长，是越看越好看。

有男人一眼情动，实在也不奇怪。

蜜姐打烊。然后自己又披件外套立在门首，一手打** 手机，一手夹香烟，引颈遥望，等她儿子晚自习回家。直到儿子出现在大街那头，蜜姐眼睛不眨地看着儿子走近，上去挽了儿子手臂，说：“饿不饿？”

儿子说：“饿。”于是蜜姐带了儿子，先上楼看看奶奶，再下楼去排档吃消夜。消夜完毕，儿子先回耕辛里的家写作业，蜜姐关上擦鞋店大门，清算当天收入，登记入库。她烹小鲜如治大国。有凭有据过日子。

宋江涛去世两年以后，蜜姐开始了这样的生活，天天复天天，年年复年年。等她清算完毕，再回对面耕辛里睡觉，已是凌晨。这时刻，水塔街的夜是她独自的夜。

中国国际中文教育基金会

บทพระราชนิพนธ์แปลในสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ตัดตอนจากเรื่อง “นารีนครา” ที่ประพันธ์โดยฉือลี่

วันนี้ร้านขัดรองเท้าของมี่เจี่ย กิจการดีเป็นพิเศษ ทุกคนดีใจ

คนงานเลิกงานกันไปแล้ว ทุกคนยิ้ม พูดป้ายบายกับมี่เจี่ย พวกหญิงสาวชาวบ้านที่มาทำงานในเมือง สิ่งแรกที่ทำคือสักคิ้วถาวร สิ่งที่สองคือย้อมผมเป็นสีเหลือง อย่างที่สามคือสวมเสื้อสายเดี่ยว อย่างที่สี่คือพูดป้ายบาย มี่เจี่ยไม่รับพวกสายเดี่ยวเข้าทำงาน บอกว่าคนพวกนี้มาผิดที่แล้ว ควรไปที่อาบอบนวด อีก 3 อย่างมี่เจี่ยเข้าใจรับได้

พวกผู้หญิงออกจากที่ทำงานไปที่ถนน

มีแต่เฝิงชุนที่เป็นคนฮั่นโข่ว เป็นคนเดียวที่มีคิ้วธรรมชาติ แต่ว่ากันบางส่วนให้เข้ารูป ทำผมเรียบๆ ที่สำคัญที่สุดคือนางรักษาผิวพรรณดีมาก สะอาดและขาวผ่อง ส่องแสงเป็นประกายเหมือนกระเบื้อง มีเจี่ยมองว่าเนื้อแท้เฝิงชุนดูดีมาก สวยสดใส ถ้าอยู่ด้วยกันนานๆ ยิ่งมองยิ่งสวย

ถ้าผู้ชายดูนางก็ต้องชอบ ไม่แปลกอะไร

มี่เจี่ยเปิดร้าน จากนั้นเอาเสื้อคลุมไหล่ออกไปยืนที่ประตูด้านนอก มือหนึ่งกดโทรศัพท์มือถือ อีกมือคีบบุหรี่ ยืดคอมองออกไป คอยดูลูกชายกลับจากโรงเรียนภาคค่ำ พอเห็นลูกชายกลับถึงหัวถนน มี่เจี่ยจ้องมองดูลูกชายตาไม่กระพริบ พอลูกชายเดินเข้ามาใกล้ นางเดินไปจับแขนลูกชายถามว่า “หิวไหม”

ลูกชายบอกว่า “หิว” จากนั้นมี่เจี่ยพาลูกชายขึ้นไปหาคุณย่าที่ห้องชั้นบน แล้วลงมาที่แผงขายของริมทางเท้า กินข้าวเย็น กินเสร็จแล้วลูกชายจะเข้าไปที่บ้านที่เกิงซินหลี่ ทำการบ้าน มี่เจี่ยเปิดประตูร้านขัดรองเท้า เข้าไปนับเงินรายได้ ทำบัญชี แล้วเก็บเงิน นางเห็นตามที่เหลาจื่อกล่าวว่า ดูแลบ้านเมืองเหมือนปิ้งปลา จะกลับบ่อยๆไม่ได้ การบริหารร้านก็เหมือนกับบริหารประเทศ ต้องจดบันทึกไว้ให้ดีทุกวัน

หลังจากซ่งเจียงเทาตายไปได้ 2 ปี มี่เจี่ยก็เริ่มดำเนินชีวิตแบบนี้ ทุกๆวันก็แบบนี้ ทุกๆปีก็แบบนี้ เมื่อจดบันทึกเสร็จแล้ว ก็กลับไปนอนที่เกิงซินหลี่ เป็นเวลาที่ดึกมากแล้ว ถนนสุยถ่าในตอนกลางคืนเป็นเวลาของนางเอง

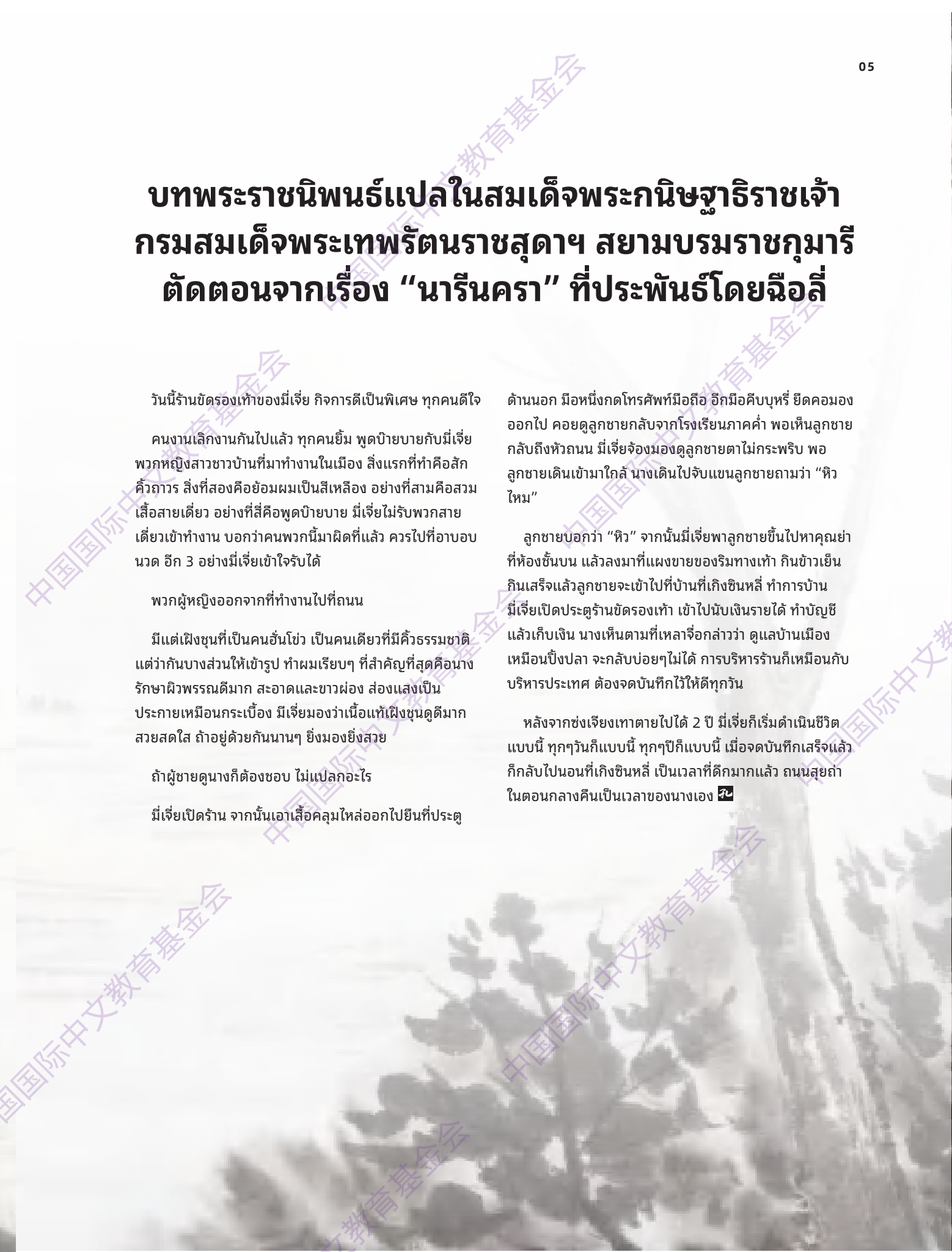

郑州

Zhengzhou

导语：

本期将带您走进素有“天地之中”美称的河南郑州。

您将领略到郑州由一个小县城到国家中心城市的华丽蝶变；将受教于著名语言学大家有关汉语学习的精心点拨；将欣赏到“花开时节动京城”的国色天香牡丹；将参与一场唐宫夜宴，重温大唐盛世繁荣……

首先，就让我们从寻觅和感悟博大而精深的华夏文化之根开始吧！

บทบรรณาธิการ

ฉบับนี้จะนำท่านเข้าสู่เมืองเจิ้งโจว มณฑลเหอหนาน ที่ได้ฉายาว่า “ศูนย์กลางแห่งฟ้าดิน”

ท่านจะได้รับรู้และเข้าใจถึงอำเภอเจิ้งโจวเล็กๆ ที่เปลี่ยนโฉมหน้ากลายเป็นเมืองศูนย์กลางของประเทศ จะได้รับการอบรมความรู้จากนักภาษาศาสตร์ที่มีชื่อเสียง จุดประกายลุ่มลึกในเรื่องการเรียนภาษาจีน จะได้ชื่นชมดอกโบตั๋นที่งดงามที่สุดบนแผ่นดินใน “เทศกาลบุปผาบาน งามสะท้านเมือง”

中国国际中文教育基金会

จะได้เข้าร่วมงานเลี้ยงยามค่ำคืนในพระราชวัง
ราชวงศ์ถัง หวนคืนสู่ความรุ่งเรืองยิ่งใหญ่ของ
ราชวงศ์ถังอีกครั้ง.....
อันดับแรก ขอให้พวกเราได้เริ่มจากการค้นหา
และสัมผัสรับรู้รากเหง้าแห่งวัฒนธรรมจีนอัน
แสนกว้างไกลและลึกซึ้งกันเถอะ

中国国际中文教育基金会

河洛文化：中华民族文化之根

作者：赵克红 จ้าว เค่อโหง เขียน
陈楚芬 ศศรักษ์ เพชรเชิดชู แปล

中国国际中文教育基金会

วัฒนธรรมเหอลั่ว: รากเหง้าวัฒนธรรมชนชาติจีน

河洛文化，是指存在于黄河中游洛河流域，以伊洛盆地为中心的区域性古代文化。它以今天河南省的西部地区为核心，大致包括北纬34°至35°、东经110°至114°之间的地区。由于该地区在中国历史上十三朝古都的历史地位，自古夏代开始，河洛文化长期是中国古代历史上久负盛名的京都文化，是5000年华夏文明的源泉与主脉。

วัฒนธรรมเหอลั่วหมายถึงวัฒนธรรมโบราณระดับภูมิภาคที่มีพื้นที่แอ่งกะทะอีลั่วเป็นศูนย์กลาง ตั้งอยู่ในลุ่มแม่น้ำลั่วเหอทางตอนกลางของแม่น้ำหวงเหอ (แม่น้ำฮวงโห) มีศูนย์กลางอยู่ทางภาคตะวันตกของมณฑลเหอหนานในปัจจุบัน รวมพื้นที่ระหว่างละติจูด 34 ถึง 35 ลิปดาเหนือ และลองจิจูด 110 ถึง 114 ลิปดาตะวันออกโดยประมาณ เนื่องจากพื้นที่แห่งนี้มีสถานะทางประวัติศาสตร์เป็นเมืองหลวงโบราณสิบสามราชวงศ์ในประวัติศาสตร์จีน เริ่มตั้งแต่สมัยราชวงศ์เซี่ยโบราณ วัฒนธรรมเหอลั่วก็เป็นวัฒนธรรมเมืองหลวงที่เลื่องชื่อในประวัติศาสตร์จีนโบราณมาอย่างยาวนาน และเป็นต้นกำเนิดและเส้นเลือดหลักของอารยธรรมจีน 5,000 ปี

河洛地区南为外方山、伏牛山山脉，北为黄河，西为秦岭与关中平原，东为豫东大平原，北通幽燕，南达江淮，在古代雄踞于中原，为“天下之中”，即所谓“中国”。河洛文化以其居天下之中的地理优势、“河图洛书”为代表的众多物质文化原创之根源、三代之居帝都之区的正统地位、悠久厚重的历史积淀、博大精深的文化内涵成为中华民族文化的母体和渊薮。

传说中的“三皇”（燧人氏、伏羲氏、神农氏）和“五帝”（皇帝、颛顼、帝喾、尧、舜）都与河洛地区密切关联。譬如，伏羲长期在河洛地区活动，其女溺死于洛水，化为洛神；现在的新郑市为黄帝故里；炎黄二帝母族均生活、活动在平逢山一带（今洛阳、新安、渑池、孟津地区）。

“河图洛书”就出自河洛区域。今洛阳市孟津区有一条古老的河流，当地称图河，全长约20公里。相传“龙马负图”就发生在图河与黄河交汇处。伏羲依此图而画作八卦，就是后来《周易》一书的来源。“河图洛书”是一种内涵丰富的文化现象，它滋生于洛河流域，衍生出“河洛文化”，遂成中华文明之源头。

儒家学说、道家学说、佛家学说、魏晋玄学和宋明理学这五大学说或学派均与河洛有关，或创始于或首传于洛阳。这些学说或学派对中国社会、中国思想文化、中国历史都产生了深远

พื้นที่เหอลั่ว ทางใต้เป็นเทือกเขาไว่ฟางและเทือกเขาฝูหนิว ทางเหนือเป็นแม่น้ำหวงเหอ ทางตะวันตกเป็นเทือกเขาฉินหลิ่งและที่ราบกวานจง ทางตะวันออกเป็นที่ราบใหญ่อวี้ตง ทิศเหนือจรดโยวเยียน (หมายถึงพื้นที่ตอนเหนือของเหอเป่ย์ รวมทั้งปักกิ่ง เทียนจิน เหลียวหนิงและตอนเหนือของแม่น้ำแทดอง ประเทศเกาหลีเหนือ) ทิศใต้จรดแม่น้ำแยงซีเกียงและแม่น้ำไหวเจียง ในสมัยโบราณตั้งอยู่ในพื้นที่จงหยวน ถือเป็น “ศูนย์กลางของโลก” ก็คือที่เรียกกันว่า “จงกั๋ว (ประเทศจีน หมายถึงประเทศตรงกลาง)” วัฒนธรรมเหอลั่วอาศัยความได้เปรียบทางภูมิศาสตร์ที่อยู่ศูนย์ของโลก มี “แผนภูมิเหอถูลั่วซู” เป็นตัวแทนรากเหง้าดั้งเดิมของวัฒนธรรมที่เป็นวัตถุจำนวนมาก มีสถานะความดั้งเดิมของพื้นที่เมืองหลวงจักรพรรดิสามยุคสมัย มีการสั่งสมตะกอนประวัติศาสตร์อันยาวนานและลึกซึ้ง และมีนัยยะทางวัฒนธรรมที่กว้างขวางลุ่มลึก จึงกลายเป็นดั่งมารดาผู้ให้กำเนิดและแหล่งรวมของชนชาติจีน

“พระเจ้าแผ่นดินสามพระองค์” ในตำนาน (พระเจ้าซุ่ยเหริน พระเจ้าฝูซีและพระเจ้าเสินหนง) และ “จักรพรรดิห้าพระองค์” (จักรพรรดิหวงตี้ จักรพรรดิจวนซวี จักรพรรดิตี้คู่ จักรพรรดิเหยาและจักรพรรดิซุ่น) ล้วนสัมพันธ์เกี่ยวข้องใกล้ชิดกับเขตพื้นที่เหอลั่ว ตัวอย่างเช่น พระเจ้าฝูซีอาศัยอยู่ในเขตพื้นที่เหอลั่วเป็นเวลานาน และลูกสาวของเขาจมน้ำตายในแม่น้ำลั่วสุ่ย และกลายเป็นเทพลั่วเสิน เมืองซินเจิ้งตอนนี้เป็นบ้านเกิดของจักรพรรดิหวงตี้ ที่อยู่อาศัยและดำรงชีวิตของตระกูลฝ่ายมารดาของจักรพรรดิเหยียนตี้และจักรพรรดิหวงตี้อยู่แถบภูเขาผิงเฝิงซาน (พื้นที่ลั่วหยาง ซินอาน เหมิ่งฉือและเมิ่งจิน)

“แผนภูมิเหอถูลั่วซู” มาจากเขตพื้นที่เหอลั่ว เขตเมิ่งจิน เมืองลั่วหยางในปัจจุบันมีแม่น้ำโบราณสายหนึ่ง ชาวบ้านในพื้นที่เรียกว่าแม่น้ำถูเหอ มีความยาวรวมประมาณ 20 กิโลเมตร ตามตำนานเล่าว่า “แผนภูมิม้ามังกร” เกิดขึ้นที่แม่น้ำถูเหอและแม่น้ำหวงเหอ ฝูซีวาดแผนภูมิแปดทิศโดยอาศัยภาพนี้ ต่อมาก็คือที่มาของตำราอี้จิง “แผนภูมิเหอถูลั่วซู” เป็นปรากฏการณ์ทางวัฒนธรรมที่มีความหมายซ่อนอยู่อย่างมากมาย ถือกำเนิดจากลุ่มน้ำลั่วเหอ จนเกิดเป็น “วัฒนธรรมเหอลั่ว” จนกลายเป็นแหล่งกำเนิดอารยธรรมจีน

ห้าทฤษฎีหลักหรือสำนักลัทธิทั้งขงจื่อ เต๋า พุทธ อภิปรัชญาเว่ยจิ้น (หมายถึงคัมภีร์โจวอี้ คัมภีร์เหลาจื่อและคัมภีร์จวงจื่อ) และแนวคิดซ่งหมิง (ลัทธิขงจื่อใหม่) ก็ล้วนเกี่ยวข้องกับเหอลั่วที่ก่อตั้งขึ้นหรือไม่ก็เผยแผ่ครั้งแรกในลั่วหยาง ทฤษฎีหรือสำนักลัทธิเหล่านี้มีอิทธิพลหยั่งรากลึกในสังคมจีน วัฒนธรรมแนวคิดจีนและประวัติศาสตร์จีน ตัวอย่างเช่น “ระบอบพิธีกรรมและการดนตรี” ที่เป็นพิธีการที่ยิ่งใหญ่ของสำนักขงจื่อ เพราะโจวกงได้รับแต่งตั้งจากรัฐหลู่ ลูกหลานของโจวกงก็ปกครองรัฐหลู่ รัฐหลู่ได้กลายเป็นรัฐที่รักษาพิธีกรรมและระบบกฎหมายปกครองของราชวงศ์โจวตะวันตกไว้ได้มากที่สุดและสมบูรณ์ที่สุด สำนักแนวคิดพุทธก็เผยแผ่ที่ลั่วหยางที่แรกเป็นครั้งแรกของการ “อัญเชิญพระคัมภีร์จากแดนตะวันตก” ในประวัติศาสตร์จีน ได้ต้อนรับปรมาจารย์บุกเบิกสองท่านของศาสนาพุทธจีน สร้างวัดม้าขาวแห่งลั่วหยางที่เป็น “วัดอารามโบราณที่แรกในจีน” ศาสนาพุทธจึงได้เผยแผ่กว้างขวางและไปทั่วประเทศจีน

1 จงหยวน ในความหมายแคบหมายถึงบริเวณมณฑลเหอหนานในปัจจุบัน ความหมายกว้างหมายถึงพื้นที่ใต้ลุ่มแม่น้ำหวงเหอ

的影响。譬如：儒家的“制礼作乐”这一伟大工程，就是周公在洛阳完成的。因为周公封于鲁、周公后人治理鲁，鲁国就成为保存西周典籍及法理制度最多、最丰盛的国家。佛家学说也首传于洛阳。中国历史上第一次“西天取经”，迎来了中国佛教的两位开山鼻祖，创建了“中国第一古刹”洛阳白马寺，佛教得以在中国广泛传播和弘扬。

中国古代的科学技术，有许多是聪明、智慧的河洛人发明创作的。譬如：夏代的杜康在洛阳发明了酿酒；东汉太史令张衡创制了浑天仪、地动仪；东汉宦官蔡伦发明创制了“蔡侯纸”；魏晋时期的马钧创制了龙骨水车；元代郭守敬在登封县修建了观星台等等。

河洛文化是树大根深叶茂的“根”文化，有许多文明源头都在这一地区，最早的国家就诞生在这里。由于历史的各种原因，中原人口大量向四方迁徙，甚至到海外。据姓氏专家研究，中国一百个大姓中有七十多个姓的祖根在中原。善于吸收、包融、开放、凝聚的民族个性，在河洛文化中都有充分的体现，最突出的还是大一统的民族基因。几千年来，这种民族基因代代相传，生生不息，成为维系国家统一、民族强盛的坚如磐石的精神力量。

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจีนสมัยโบราณมีหลายเรื่องคิดค้นขึ้นโดยชาว เหอลั่วที่ชาญฉลาดและทรงภูมิปัญญา ตัวอย่างเช่น ตู้คังแห่งราชวงศ์เซี่ยคิดค้นการหมักสุราขึ้นที่ลั่วหยาง ขุนนางประวัติศาสตร์จางเหิงแห่งราชวงศ์ฮั่นตะวันออกสร้างวงแหวนจำลองตำแหน่งดวงดาวในจักรวาลและเครื่องวัดแผ่นดินไหว ขันทีไช่ หลุนแห่งราชวงศ์ฮั่นตะวันออกประดิษฐ์คิดค้น “กระดาษเยื่อไม้ใช่โหว” หม่าจวินในยุคสมัยเว่ยจิ้นสร้างกังหันน้ำกระดูกงู กัว โส่วจิ้งแห่งราชวงศ์หยวนสร้างหอดูดาวที่อำเภอเติงเฟิง เป็นต้น

วัฒนธรรมเหอลั่วเป็นวัฒนธรรม “รากเหง้า” ที่มีรากหยั่งลึกและกิ่งก้านใบอุดมสมบูรณ์ กำเนิดอารยธรรมหลากหลายอย่างล้วนมีต้นกำเนิดในพื้นที่แห่งนี้ แผ่นดินรัฐเริ่มแรกสุดก็ถือกำเนิดขึ้นที่นี่ เนื่องจากเหตุผลทางประวัติศาสตร์หลายประการ ประชากรในพื้นที่จงหยวนกระจายตัวอพยพออกไปจำนวนมาก ถึงกับออกเดินทะเลไปต่างแผ่นดิน จากการวิจัยของผู้เชี่ยวชาญด้านตระกูลแซ่ มากกว่า 70 นามสกุลในจำนวนหนึ่งร้อยนามสกุลใหญ่ของจีน มีต้นกำเนิดมาจากบรรพบุรุษในจงหยวน บุคลิกภาพประจำชนชาติที่เก่งในเรื่องซึมซับ ยอมรับ เปิดกว้างและรวมกลุ่มกันเหนียวแน่นก็สะท้อนให้เห็นอย่างเต็มที่ในวัฒนธรรมเหอลั่ว และที่โดดเด่นที่สุดก็คือยีนประจำชนชาติที่รวมกันเป็นหนึ่งเดียว หลายพันปีที่ผ่านมา ยีนประจำชนชาตินี้ได้รับการถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่นอย่างไม่เคยหยุดพัก และได้กลายเป็นพลังแห่งจิตวิญญาณที่แข็งแกร่งดังหินผาในการดำรงความเป็นเอกภาพของชาติและความรุ่งเรืองยิ่งใหญ่ของชนชาติ

中国国际中文教育基金会

河洛文化虽属起源于河洛地区的区域性文化，却是中国古代历史上区域文化中的“核心区域”文化，是中国文化之根。河洛地区先民们创造的河洛文化，是以中原文化为代表的黄河文明的核心，是数千年来中国传统文化的主体和中华文明的摇篮。

说到河洛文化，不得不提及古都洛阳。洛阳是古代丝绸之路的东方起点，隋唐大运河的中心，历史上先后有十三个王朝在这里建都。有二里头遗址、偃师商城遗址、东周王城遗址、汉魏洛阳城遗址、隋唐洛阳城遗址等五大都城遗址。洛阳也是黄河文明和华夏文明的发祥地，素有“九洲腹地”之称。洛阳四周环山，地势险要。北有绵延巍峨的邙岭，南望驰骋千里的伏牛山，东临嵩山，西眺崤山，境内伊河、洛河、瀍河、涧河四河并流，土质肥沃，物产丰饶，周山环绕，雄关林立。洛阳居中央而应四方的独特地理位置，使它成为古代王朝理想的建都之地，夏代为之都，商、周袭之，以至于“昔三代之居皆在河洛之间”(《史记 · 封禅书》)。中国历代王朝“言必称三代”，这样的封建帝王被视为圣主明君，是后世之为君者的楷模。由此，洛阳为“三代之居”“天下之中”的理念，一直在封建社会延续，且根深蒂固，成为后世诸多王朝定都的主

แม้ว่าวัฒนธรรมเหอลั่วจะเป็นวัฒนธรรมระดับภูมิภาคที่มีต้นกำเนิดมาจากเขตพื้นที่เหอลั่ว แต่ก็เป็นวัฒนธรรม “แกนหลักของภูมิภาค” ในวัฒนธรรมระดับภูมิภาคของประวัติศาสตร์จีนโบราณ และเป็นรากฐานของวัฒนธรรมจีน วัฒนธรรมเหอลั่วที่สร้างขึ้ นโดยบรรพบุรุษในพื้ นที่เหอลั่ว เป็นแกนหลักของอารยธรรมลุ่มแม่น้ำหวงเหอที่เป็นดังภาพแทนวัฒนธรรมจงหยวน เป็นสาระหลักของวัฒนธรรมจีนดั้ งเดิมและเป็นดังเปลที่หล่อเลี้ ยงอารยธรรมจีนมาเป็นเวลาหลายพันปี

เมื่อพูดถึงวัฒนธรรมเหอลั่ว ก็ไม่อาจไม่กล่าวถึงเมืองหลวงโบราณลั่วหยาง เมือง ลั่วหยางเป็นจุดเริ่มต้นทางทิศตะวันออกของเส้นทางสายไหมโบราณ และเป็นศูนย์กลางของคลองขุดที่ยิ่งใหญ่ในราชวงศ์สุยและถัง ในประวัติศาสตร์มีสิบสามราชวงศ์ก่อตั้งเมืองหลวงขึ้นที่นี่ มีร่องรอยอารยธรรมห้าเมืองใหญ่ ได้แก่ ร่องรอยอารยธรรมเอ้อร์หลี่โถว ร่องรอยอารยธรรมเหยี่ยนซือซางเฉิง ร่องรอยอารยธรรมตงโจวหวังเฉิง ร่องรอยอารยธรรมฮั่นเว่ยลั่วหยางและร่องรอยอารยธรรมสุยถังลั่วหยาง เมืองลั่วหยางยังเป็นแหล่งกำเนิดของอารยธรรมลุ่มแม่น้ำหวงเหอและอารยธรรมจีน ได้ฉายาว่า “ศูนย์รวมพื้นที่เก้าแผ่นดิน” เมืองลั่วหยางล้อมรอบด้วยภูเขา ภูมิประเทศอันตราย ทางเหนือมีเทือกเขาหมางหลิ่งที่ตั้งตระหง่านยาวติดต่อกัน ทางใต้เป็นภูเขาฝูหนิวที่ทอดตัวยาวพันลี้ ตะวันออกจรดภูเขาซงซาน ในพื้นที่มีแม่น้ำรวมทั้งสิ้นสี่สาย ได้แก่ แม่น้ำอี แม่น้ำลั่ว แม่น้ำฉานและแม่น้ำเจี้ยน ดินอุดมสมบูรณ์ ผลผลิตพรั่งพร้อม ล้อมรอบด้วยภูเขา และเต็มไปปราการป่าไม้ เมืองลั่วหยางตั้งอยู่ในตำแหน่งภูมิศาสตร์พิเศษในพื้นที่ใจกลางและรองรับสี่ทิศ ทำให้เป็นสถานที่ตั้งเมืองหลวงในอุดมคติสำหรับราชวงศ์โบราณ ราชวงศ์เซี่ยก็ตั้งเมืองหลวงที่นี่ ราชวงศ์ซางและโจวต่อสู้โรมรันกันที่นี่ เป็นดัง “ถิ่นฐานสามราชวงศ์ต่างตั้งอยู่ในเหอลั่ว” (บันทึกประวัติศาสตร์สื่อจี้ บทเฟิงเสิน) เป็น “สามราชวงศ์ที่ต้องกล่าวถึง” ในราชวงศ์โบราณของจีน ผู้คนมองว่าจักรพรรดิในระบอบศักดินาเช่นนี้เป็นผู้ปกครองปรีชาและเป็นแบบอย่างของผู้ปกครองในยุคหลัง ด้วยเหตุนี้ แนวความคิดที่ว่าเมืองลั่วหยางเป็น “ถิ่นฐานของสามราชวงศ์” และ “ศูนย์กลางของโลก” จึงดำเนินต่อมาในสังคมศักดินา และหยั่งรากลึกมั่นคงกลายเป็นที่มาหลักในการก่อตั้งเมืองหลวงของหลายราชวงศ์ในเวลาต่อมา เมืองลั่วหยางเป็นศูนย์กลางทางการเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรม

中国国际中文教育基金会

要根由。在中国5000年文明史中，大约近三分之一的时期，洛阳都是中国政治、经济、文化、交通的中心。其历史地位犹如宋代史学家司马光所说的:“若问古今兴废事，请君只看洛阳城。”千百年来，中华民族自称“炎黄子孙”，以洛阳为中心的河洛地区才是炎黄文化的肇兴之地。

华夏文明的主体是黄河文明，黄河文明的中心在中原地区，黄河文明的核心在河洛文化圈内。河洛文化最大的特点，就是国都文化连绵不断。黄河文明形成期的五帝邦国时代，黄帝都有熊、颛顼都帝丘，尧都平阳，舜都蒲坂；黄河文明发展期的夏商周王国时代，夏都阳城、阳翟、斟鄩、老丘，商都亳、隞、相、殷，周都丰镐、洛邑；黄河文明兴盛期的帝国时代，西汉至北宋一直建都在西安、洛阳和开封。上述都城均在河洛文化圈内，几千年的建都历史，形成了具有极

และการคมนาคมของจีนเกือบหนึ่งในสาม ของประวัติศาสตร์อารยธรรมจีน 5,000 ปี สถานะทางประวัติศาสตร์ก็เป็นดังที่ ซือหม่า กวง นักประวัติศาสตร์ในรา ชวงศ์ซ่งกล่าวไว้ว่า “ถ้าถามเรื่อง การรุ่งเรืองและถดถอยอดีตถึงปัจจุบัน ขอให้ท่านดูแค่เมืองลั่วหยาง” หลาย พันปีมานี้ ชนชาติจีนได้เรียกตัวเอง เป็น “ลูกหลานของเหยียนหวง (หมายถึงจักรพรรดิเหยียนตี้และ จักรพรรดิหวงตี้)” พื้นที่เหอลั่วที่มี เมืองลั่วหยางเป็นศูนย์กลางก็คือ สถานที่อันรุ่งเรืองของวัฒนธรรมเห ยียนหวง

แกนหลักของอารยธรรมจีนก็คือ อารยธรรมลุ่มแม่น้ำหวงเหอ ศูนย์กลาง ของอารยธรรมลุ่มแม่น้ำหวงเหออยู่ในพื้นที่ จงหยวน และแกนกลางของอารยธรรมลุ่ม แม่น้ำหวงเหออยู่ในขอบเขตวัฒนธรรม เหอลั่ว เอกลักษณ์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ของวัฒนธรรมเหอลั่วก็คือ วัฒนธรรมเมืองหลวงสืบทอดมา ต่อเนื่องมาอย่างไม่เคยหยุดพัก ใน ยุคแผ่นดินรัฐของห้าจักรพรรดิในช่วงก่อตัวของอารยธรรมลุ่มแม่น้ำ หวงเหอ จักรพรรดิหวงตี้มีเมืองหลวงสยง จักรพรรดิจวนซวีมีเมืองหลวง ตี้ชิว จักรพรรดิเหยามีเมืองหลวงผิงหยาง และจักรพรรดิซุ่นมีเมืองหลวงผูป่าน ใน ช่วงเวลาของราชวงศ์เซี่ย ซางและโจวที่เป็นช่วงการพัฒนาของอารยธรรม ลุ่มแม่น้ำหวงเหอ ก็มีเมืองหยางเฉิง เมืองหยางไจ๋ เมืองเจินสวินและเมือง เหล่าชิวของราชวงศ์เซี่ย เมืองป๋อ เมืองเอ๋า เมืองเซียงและเมืองอินของราชวงศ์ซาง เมือง เฟิงเก่าและเมืองลั่วอี้ของราชวงศ์โจว ยุคอาณาจักรที่รุ่งเรืองของอารยธรรมลุ่มแม่น้ำ หวงเหอ ราชวงศ์ฮั่นตะวันตกจนถึงราชวงศ์ซ่งเหนือก็ล้วนสร้างเมืองหลวงที่ซีอาน ลั่วหยาง และไคเฟิง เมืองที่กล่าวข้างต้นทั้งหมดอยู่ในเขตวัฒนธรรมเหอลั่ว ประวัติศาสตร์การตั้ง เมืองหลวงหลายพันปี ก่อให้เกิดวัฒนธรรมเมืองหลวงที่ทรงอิทธิพลอย่างมาก

ยามก้าวย่างเข้าสู่ประวัติศาสตร์อันลึกซึ้งและมุ่งมองไปยังวัฒนธรรมเหอลั่ว จักรพรรดิ เหยียนตี้และจักรพรรดิหวงตี้ได้ทรงใช้พระสติปัญญาปรีชาสามารถของทั้งสองพระองค์ ขีดเขียนการขับเคลื่อนแรกของอารยธรรมเจิดจรัสแห่งชนชาติจีน ดังนั้นจึงทำให้ วัฒนธรรมเหยียนหวงกลายเป็นแกนหลักของศูนย์รวมพลังที่เหนียวแน่นที่สุดใน วัฒนธรรมจีน จักรพรรดิเหยียนตี้และจักรพรรดิหวงตี้ได้กลายเป็นบรรพบุรุษร่วมกันของ ลูกหลานชาวจีน จิตวิญญาณแห่งการพัฒนาตนเองให้เข้มแข็งอย่างต่อเนื่องและ การต่อสู้ไม่ย่อท้อที่ทั้งสองพระองค์ได้สะท้อนออกมานั้นได้กลายเป็นแรงกำลังยืนยงยาวนาน ของความสามัคคีมุ่งความก้าวหน้าและการพัฒนาอย่างทรงพลังของทั้งชนชาติจีน มี การค้นพบเมล็ดพันธุ์ทางการเกษตร เช่น ข้าวฟ่างเม็ดเล็ก ข้าวฟ่าง ถั่วเหลือง ข้าวสาลี และ ข้าวเจ้าที่หมู่บ้านต้นเผยเจี่ยวและแหล่งอารยธรรมเอ้อร์หลี่โถวในลั่วหยาง บ่งชี้ว่าราชวงศ์ เซี่ยเมื่อสี่พันปีก่อนก็ได้เพาะปลูกพืชทางการเกษตรหลากหลายแล้ว การเกษตรกรรมขั้น สูงและงานหัตถกรรมที่พัฒนาแล้วในพื้นที่เหอลั่ว ได้สร้างแผ่นดินราชวงศ์เซี่ยที่เป็น

中国国际中文教育基金会

大影响的国都文化。

走进深邃的历史，凝眸河洛文化，炎黄二帝在广袤丰厚的河洛大地上，用他们的聪明睿智，谱写了华夏灿烂文明的第一乐章，从而使炎黄文化成为中华文化中最具凝聚力的核心部分，炎黄二帝成为华夏子孙的共同祖先。他们身上所体现的自强不息、奋发进取的精神已成为整个中华民族团结向上、蓬勃发展的永久动力。在洛阳皂角树、二里头文化遗址中，发现粟、黍、大豆、小麦、稻等农作物籽实，说明在距今4000年前的夏代已经栽培多种农作物。河洛地区先进的农业，发达的手工业，为中国第一个奴隶制国家政权——夏国的建立，亦为河洛文化的形成提供了扎实的经济基础。

钟灵毓秀的河洛大地，曾养育了中国的伟大先人。璀璨的河洛文化，将永远是中华民族的生命之根！

ระบอบรัฐทาสแห่งแรกในประเทศจีน เป็นการวางรากฐานทางเศรษฐกิจที่มั่นคงให้กับการก่อกำเนิดของวัฒนธรรมเหอลั่ว

ผืนแผ่นดินกว้างใหญ่เหอลั่วที่งดงามได้เคยหล่อเลี้ยงบรรพบุรุษที่ยิ่งใหญ่ของพวกเรา วัฒนธรรมเหอลั่วที่เจิดจรัสโชติช่วงจะเป็นดังรากเหง้าต้นกำเนิดแห่งชีวิตของชนชาติจีนตลอดไป!

作者简介：

赵克红，国家一级作家、高级政工师。中国作家协会全委会委员、河南省作协副主席、中国铁路作协副主席、洛阳市文联副主席、洛阳市作协主席，出版诗集《燃烧的情愫》《美丽的忧郁》，散文集《心韵如歌》《倾听桃花》《炊烟，是盛开的花朵》，中短篇小说集《多梦时节》，评论集《岁月留声》等十余部文学专著。

ประวัติโดยสังเขปของผู้เขียน:

จ้าว เค่อหง, นักเขียนแห่งชาติระดับชั้นที่หนึ่ง ผู้อาวุโสด้านกิจการการเมือง กรรมการในคณะกรรมการสมาคมนักเขียนแห่งประเทศจีน รองประธานสมาคมนักเขียนเหอหนาน รองประธานสมาคมนักเขียนการรถไฟแห่งประเทศจีน รองประธานสหพันธ์วรรณกรรมและศิลปะลั่วหยาง ประธานสมาคมนักเขียนเมืองลั่วหยาง ได้ตีพิมพ์รวมบทกวีสองเล่ม ได้แก่ ความจริงใจแผดเผาโชติช่วง และ ความทุกข์ที่งดงาม รวมบทความร้อยแก้วเรื่อง จังหวะหัวใจราวบทเพลง ฟังเสียงดอกท้อ และควันไฟทำอาหารคือดอกไม้บาน รวมนวนิยายสั้นขนาดกลางเรื่อง ฤดูแห่งความฝัน รวบบทวิเคราะห์เรื่อง เสียงแห่งกาลเวลา รวมบทประพันธ์วรรณกรรมทั้งสิ้นสิบกว่าชิ้น

中国国际中文教育基金会

中国象棋：
经久不衰的策略博弈

หมากรุกจีน : เกมกระดานกลยุทธ์ “เก่าแก่ที่สุด” ที่ยังคงดึงดูดผู้เล่นจากทุกสารทิศ

英文作者：张稼硕 จาง เจี้ยชั่ว เขียนเป็นภาษาอังกฤษ
中文翻译：杨其帆 แปลเป็นภาษาจีนโดย หยาง ฉีฝาน
泰文翻译：蔡瑞芝 ปิยะมาศ สรรพวีรวงศ์ แปลเป็นภาษาไทย

中国国际中文教育基金会

摄影：ภาพ Clay Banks

这是中国随处可见的一幕。无论是安静的小巷，热闹的公园，或是大门敞开的私人庭院，无论是桌上、长凳上甚至是地上，你都能看见有人在兴致勃勃地玩一种棋盘游戏。两位玩家身边通常还围着一圈看客。他们不仅会热心地建议和评论，还会就玩家的每一步棋展开辩论。

这时候，你完全可以打包票说他们玩的是中国象棋——这个已有两千余年历史的、中国最流行的棋盘游戏。

ภาพที่พบเห็นเจนตาทั่วไปในประเทศจีนเมื่อเดินท่องไปในตรอกซอยเงียบสงบ ในสวน สาธารณะ หรือเมื่อเดินผ่านบานประตูที่เปิดสู่ลานบ้าน คือ คนที่กำลังเล่นเกมกระดานชนิดหนึ่งบนโต๊ะ บนม้านั่ง หรือแม้กระทั่งบนพื้ นดิน และมักจะมีผู้คนรายล้อมผู้เล่น 2 คน พร้อมกับออกความเห็น แนะนำ โต้แย้ง หรือถกเถียงในแต่ละตาที่ผู้เล่นเดินหมาก

ยามนี้ คุณฟันธงได้เลยว่าพวกเขากำลังเล่นหมากรุกจีน หรือ “เซี่ยงฉี” เกมกระดานที่นิยมเล่นกันมายาวนานถึง 2,000 ปีในประเทศจีน

起源之谜

| ปริศนาที่มา

“象棋”在中文里，字面意思是“大象游戏”或“象形棋”，是一种适合两名玩家参与的传统策略桌游。早在公元前4世纪，《楚辞》（一部古代中国诗歌选集）中就有关于象棋的记载。这似乎表明，战国时期象棋就已经在楚国流行开来。

而在国际上，象棋的起源一直存在争议。一些学者和历史学家认为，中国象棋是由印度人在6世纪发明的国际象棋演变而来的，但也有人提出截然相反的看法。

例如，著名的英国汉学家李约瑟（Joseph Needham，1900–1995）认为，占卜术可能是世界上多种游戏的共同起源，而其发展始于中国的占卜技艺。因此，印度象棋理应也源于中国的一种占卜游戏。

同时，南斯拉夫哲学家、历史学家、东方学家，同时也是知名棋手的帕夫莱·比德夫（Pavle Bidev，1912–1988）也推测，中国象棋是世界上所有象棋种类的开端。

此外，潜心研究中国历史和象棋的学者李祥甫（David H. Li）也力证象棋源于中国。在收集和研究了181种古今中外的棋史资料和文献后，他进一步称，象棋是由中国古代将军韩信在公元前203年发明的。在他的《象棋家谱》一书中，李认为韩信将早期“六博”游戏的一些规则，以及中国古代的军事策略融入了象棋。这本书获得了《游戏杂志》1998年的“年度图书奖”。

李祥甫还认为，韩信发明的象棋后来通过丝绸之路传到波斯和印度，从而演变成形式多样的波斯象棋（shatranj）和印度四方棋（chaturanga）。它还被引入中国的邻国，如韩国和日本，成为日本将棋（shogi）和韩国将棋（janggi）的原型。虽然李的这一说法当时常受到其他学者的质疑，但现在，国际象棋源于中国的观点得到了越来越多人的认可。

“象棋”ในภาษาจีน มีความหมายตามตัวอักษรว่า “เกมช้าง” หรือ “เกมสัตว์ใหญ่” เป็นเกมกระดานกลยุทธ์โบราณที่มีผู้เล่น 2 คน มีการกล่าวถึงครั้งแรกใน “ฉู่ฉือ” หรือ “บทเพลงแห่งแคว้นฉู่” ซึ่งเป็นประมวลกวีนิพนธ์จีนในศตวรรษที่ 4 ก่อนคริสตกาล แสดงว่าหมากรุกปรากฏขึ้นในแคว้นฉู่ตั้งแต่ยุครณรัฐ (ยุคจั้นกว๋อ 475-221 ปีก่อนคริสต์กาล) แล้ว

ต้นกำเนิดของหมากรุกยังเป็นประเด็นถกเถียงอย่างต่อเนื่องในระดับนานาชาติ นักวิชาการและนักประวัติศาสตร์บางคนเชื่อว่าหมากรุกจีนพัฒนามาจากหมากรุกสากลที่ประดิษฐ์คิดค้นขึ้นในอินเดียตั้งแต่คริสต์ศตวรรษที่ 6 อย่างไรก็ตามมีผู้ที่เห็นต่าง

ตัวอย่างเช่น โจเซฟ นีดแฮม (ค.ศ.1900-1995) นักวิชาการจีนวิทยาชาวอังกฤษผู้มีโด่งดังเชื่อว่าการเสี่ยงทายอาจเป็นต้นกำเนิดร่วมของการละเล่นชนิดต่างๆในโลก ส่วนพัฒนาการนั้นมาจากการเสี่ยงทายของจีน ดังนั้น หมากรุกอินเดียจึงพัฒนามาจากการละเล่นเสี่ยงทายของจีน

นอกจากนี้ ปาฟเล ไบเดฟ (ค.ศ.1912-1988) ชาวยูโกสลาเวียผู้เป็นทั้งนักปรัชญา นักประวัติศาสตร์ นักวิชาการด้านตะวันออกศึกษา ทั้งยังเป็นนักเล่นหมากรุกผู้มีชื่อเสียงอีกด้วย เขาอนุมานไว้ว่าหมากรุกจีนเป็นต้นกำเนิดของหมากรุกทุกประเภทในโลก

นอกจากนี้ เดวิด เอช. หลี่ (หลี่เสียงฝู่) นักวิชาการด้านประวัติศาสตร์และหมากรุกจีนได้รวบรวมและค้นคว้าเอกสารรวมถึงวรรณกรรมสมัยโบราณถึงปัจจุบัน ทั้งภาษาจีนและภาษาต่างประเทศถึง 181 เรื่อง โดยเขาอ้างว่าหมากรุกจีนประดิษฐ์ขึ้นโดยแม่ทัพหานซิ่นใน 203 ปีก่อนคริสตกาล ในหนังสือเรื่อง “ปูมหมากรุก” ที่เขาเขียนและได้รับรางวัลหนังสือแห่งปี ค.ศ.1998 จากเหล่าบรรณาธิการนิตยสาร “เกมส์แมกกาซีน” นั้น เขาระบุไว้ว่าแม่ทัพหานได้นำกติกาของการละเล่นโบราณที่เรียกว่า “ลิ่วปั๋ว” และกลยุทธ์ทางการทหารของจีนมาผนวกไว้ในเกมหมากรุกของเขา

หลี่ยังแสดงความเห็นว่าหมากรุกของแม่ทัพหานถูกนำเข้าสู่เปอร์เซียและอินเดียผ่านเส้นทางสายไหม หลังจากนั้นพัฒนาเป็นหมากรุก shatranj ของเปอร์เซียและหมากรุก chaturanga ของอินเดีย ทั้งยังได้ถูกนำเข้าสู่ประเทศเพื่อนบ้านของจีน กลายเป็นต้นแบบหมากรุก shogi และ janggi ของญี่ปุ่นและเกาหลีตามลำดับ ถึงแม้ว่าทฤษฎีของหลี่ถูกท้าทายจากนักวิชาการคนอื่นๆเมื่อคราวที่เขานำเสนอออกมาในครั้งแรก แต่ทุกวันนี้ ผู้คนจำนวนมากขึ้นเรื่อยๆ เชื่อว่าหมากรุกสากลนั้นมีต้นกำเนิดจากประเทศจีน

中国国际中文教育基金会

名称之由

ที่มาของชื่อหมากรุก |

事实上，就连“象棋”这一名称本身都有诸多不同解释。在汉语中，“象”一般指“大象”，“棋”则指棋盘类游戏。名称中之所以有“象”，可能是因为棋子最初是用象牙制作的，也可能是因为古代常常征召大象用于军事。还有人认为是因为棋局中总会出现变动的信息，如同棋的天象，因此才有了“象棋”之称。

ในความเป็นจริงแล้ว แม้กระทั่งชื่อ “เซี่ยงฉี” ของหมากรุกจีนก็ยังมีคำอธิบายที่แตกต่างมากมาย ในภาษาจีน “เซี่ยง” หมายถึง ช้าง และ “ฉี” หมายถึง หมากกระดาน เหตุที่มีคำว่าช้างอยู่ในชื่ออาจเป็นเพราะว่าในยุคแรกตัวหมากของหมากรุกจีนทำด้วยงาช้าง หรืออาจเป็นเพราะช้างถูกนำมาฝึกใช้งานในกองทัพยุคโบราณ นอกจากนี้ บางคนเชื่อว่าที่มาของชื่ออาจมาจากคำว่า “เทียนเซี่ยง” หมายถึงปรากฏการณ์ทางดาราศาสตร์ ซึ่งสะท้อนความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นตลอดเวลาระหว่างการเล่นหมากรุก

根据中国的一个传说，象棋也曾与橘子这一水果有关。传说在很久以前，在今天中国西南部四川省的某个地方，有一位农夫以种橘为生。一天，他发现了两个大得出奇的橘子，于是立刻把它们带回了家。

当他切开那两个超大的橘子时，他发现每个橘子里面居然都有两个长着长长的灰白头发和胡子的老人在下象棋。其中一位老人见状，说他们的棋局突然被农夫打断了，所以就此告退。顷刻间，这四个老人就乘小龙飞速升上了天。从那之后，象棋也被称作“橘中戏”。

ตามตำนานจีน หมากรุกจีนยังมีความเกี่ยวข้องกับส้มอีกด้วย กล่าวคือ กาลครั้งหนึ่ง ในพื้นที่มณฑลเสฉวนปัจจุบัน มีเกษตรกรไร่ส้มผู้หนึ่งในขณะที่กำลังเก็บผลผลิต เขาพบผลส้มขนาดใหญ่ผิดปกติ 2 ผล จึงรีบนำกลับบ้านทันที

เมื่อเขาผ่าส้มออกมาก็พบชายชราผมเผ้าและเคราขาวสีเทา 2 คนกำลังเล่นหมากรุกอยู่ภายในส้มแต่ละผล ชายชราคนหนึ่งเอ่ยว่าชาวนามาขัดจังหวะพวกเขาเล่นหมากรุก ทำให้ต้องเลิกเล่น ทันใดนั้นชายชราทั้งสี่ขี่มังกรน้อยลอยหายไปในท้องฟ้าทันที นับแต่นั้นมา หมากรุกจีนจึงถูกเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า “การละเล่นในผลส้ม”

棋面之观

| รูปแบบของหมากรุกจีน

据史料记载, 现代象棋直到唐代(公元618–907年)才初具雏形, 宋代(公元960–1279年)又增加了两套棋子, 最终成为我们今天所见到的样子。

จากบันทึกประวัติศาสตร์ รูปแบบของหมากรุกจีนในปัจจุบันเพิ่งจะเริ่มปรากฏในยุคราชวงศ์ถัง (ค.ศ.618-907) ต่อมาในสมัยราชวงศ์ซ่ง (ค.ศ.960-1279) มีการเพิ่มตัวหมากอีก 2 ชุด จึงกลายมาเป็นหมากรุกจีนอย่างที่เห็นในปัจจุบัน

在现代中国象棋中, 一共有32枚扁圆的棋子, 通常分为黑、红两色。两方各有一个将(或帅)、两个士(或仕)、两个象(或相)、两个马、两个车、两个炮、五个卒(或兵)(括号外为黑方, 括号内为红方)。棋子上会刻上这些不同的汉字来表明这枚棋子的类型。

棋局是在九道竖线和十道横线交叉组成的棋盘上进行的。在十道横线的正中间, 有一个横贯棋盘的空白区域, 标着“楚河汉界”。这即是对战双方的视觉分界线, 两边各有32个(4x8)正方形棋格, 由对阵双方各据一方。

但与西方或国际象棋不同的是, 中国象棋的棋子并非落在棋格中间, 而是放在棋盘线的十字交汇点上。棋局的最终目标则是捕获对方的最高统领——将或帅。

หมากรุกจีนในปัจจุบันประกอบด้วยหมากลักษณะกลมแบน 32 ตัว แบ่งเป็น 2 สี มักเป็นสีดำและแดง แต่ละฝ่ายมีขุน 1 ตัว องครักษ์ 2 ตัว ช้าง 2 ตัว ม้า 2 ตัว เรือ (ภาษาจีนคือรถ) 2 ตัว ปืนใหญ่ 2 ตัว และเบี้ย (ภาษาจีนคือทหาร) 5 ตัว (ฝ่ายสีดำใช้หมากเขียนอักษร 卒 ฝ่ายสีแดงใช้หมากเขียนอักษร 兵) หมากแต่ละตัวจะสลักอักษรจีนระบุตำแหน่งกำกับไว้ด้านบน

กระดานหมากรุกเป็นตารางขีดเส้นตัดแนวกว้าง 9 เส้น และแนวยาว 10 เส้น ตรงกลางของแนวยาวมีพื้นที่ว่างเรียกว่า “ฉู่เหอฮั่นเจี้ย” แปลว่า แม่น้ำฉู่พรมแดนฮั่น ซึ่งกั้นพื้นที่ระหว่างสองฝ่ายที่มีขนาด 4 x 8 ช่อง

ส่วนที่แตกต่างจากหมากรุกตะวันตกหรือหมากรุกสากลคือ หมากแต่ละตัวของหมากรุกจีนจะไม่วางในช่องตาราง ทว่ากลับวางบนจุดตัด และเป้าหมายของการเดินหมากคือการจับตัวขุนของฝ่ายศัตรูให้ได้

象棋的规则十分简单, 但涉及的各种策略和走法不计其数, 总能让玩家感到其乐无穷——这或许就是象棋在中国如此受欢迎, 且在各行各业老少皆宜的原因。

กติกาของหมากรุกจีนค่อนข้างเรียบง่าย แต่กลยุทธ์และเทคนิคการเดินหมากนั้นกลับพลิกแพลงหลากหลาย ทำให้ผู้เล่นเพลิดเพลินไม่รู้จบ จึงเป็นสาเหตุให้หมากรุกจีนนิยมเล่นกันแพร่หลายในประเทศจีน ทั้งยังเป็นที่ชื่นชอบของผู้คนนานาอาชีพทั้งเด็กและผู้ใหญ่

中国国际中文教育基金会

摄影：张凯夫 ถ่าย ไม่ผ่าน

象棋之今

หมากรุกจีนในปัจจุบัน |

在过去的几十年里，中国象棋不断吸引世界其他地方棋手的兴趣。许多国家和地区如今都有了自己的象棋联盟和俱乐部。1990年，第一届世界象棋锦标赛在新加坡举行，后来每两年举办一届，成为世界象棋联合会主办的世界上水平最高、规模最大的中国象棋比赛之一。

和其他游戏一样，中国象棋现在也能进行线上对弈，尤其受到年轻人的喜爱。但是大多数人还是喜欢聚在公园、街巷或是院子里，热热闹闹地一起下象棋。

ในหลายทศวรรษที่ผ่านมา หมากรุกจีนได้รับความนิยมเพิ่มมากขึ้นในระดับนานาชาติ ในหลายพื้นที่และประเทศต่างๆล้วนมีสโมสรหมากรุกของตนเอง การแข่งขันชิงชนะเลิศหมากรุกจีนระดับโลกจัดขึ้นครั้งแรกที่ประเทศสิงคโปร์ใน ค.ศ. 1990 และจัดต่อเนื่องทุก 2 ปี ปัจจุบันเป็นการแข่งขันที่ยิ่งใหญ่และระดับสูงสุดรายการหนึ่งในโลกที่จัดโดยสมาพันธ์หมากรุกจีนโลก

เช่นเดียวกับหมากกระดานประเภทอื่นๆ หมากรุกจีนสามารถเล่นออนไลน์ได้แล้ว ทั้งได้รับความนิยมในหมู่ผู้เล่นอายุน้อย อย่างไรก็ดี ผู้คนส่วนใหญ่ในประเทศจีนยังคงชื่นชอบการเล่นหมากรุกในสวนสาธารณะ ริมถนน ตรอกซอย และลานบ้านอยู่ดี

中国国际中文教育基金会

天下功夫 出少林

กังฟูทั่วหล้าล้วนมาจากเส้าหลิน

作者：吴涛 อู๋ ทาว
赵雪 จ้าว เสี่ย เขียน
翻译：蔡瑞芝 ปิยะมาศ สรรพวิรวงศ์ แปล

少林寺不仅是汉传佛教禅宗的祖庭，也是闻名世界的功夫圣地，素有“天下功夫出少林，少林功夫甲天下”的美誉。少林武术，作为中华传统武术的一个重要组成部分，既保留了中华传统武术的鲜明特征，又融合了诸多佛教文化元素，从而形成了少林独具特色的综合性武术体系，可谓博大精深，源远流长。

วัดเส้าหลินหาใช่เพียงอารามยุคแรกของศาสนาพุทธนิกายเซนของจีนเท่านั้น หากยังเป็นดินแดนต้นกำเนิดศิลปะการต่อสู้กังฟูที่มีชื่อเสียงระบือไกลในโลกอีกด้วย ได้รับการยกย่องว่า “กังฟูทั่วหล้าล้วนมาจากเส้าหลิน กังฟูเส้าหลินเป็นหนึ่งในโลกหล้า” ศิลปะการต่อสู้แห่งเส้าหลินถือเป็นองค์ประกอบสำคัญหนึ่งในศิลปะการต่อสู้ดั้งเดิมของจีน โดยรักษาจุดเด่นอันเป็นเอกลักษณ์ของศิลปะการต่อสู้แบบจีนดั้งเดิมและผสานกับปัจจัยทางวัฒนธรรมของศาสนาพุทธเข้าด้วยกัน ก่อกำเนิดศิลปะการต่อสู้อย่างบูรณาการที่เฉพาะตัวแบบเส้าหลิน จนกล่าวได้ว่าแฝงนัยยะลึกซึ้งหลากหลายประวัติความเป็นมายาวนาน

少林寺地处嵩山深处，山林茂密，人烟稀少，猛兽出没。为了生存，僧人们常习武健身，强健体魄。而且，长时间的坐禅容易导致肢体麻木，他们也需要不时地起来活动，久而久之就开创了一些固定套路。另外，少林寺建成之后不久，北魏就陷入动荡之中，连年的战祸让洛阳及其周围地区成为危险之地，僧人们必须习武以防身。随着时间的推移，少林武术逐渐形成体系并走向成熟，成为执武林之牛耳的武学门派，吸引无数江湖志士前来拜师习武。

วัดเส้าหลินตั้งอยู่ในพื้นที่ส่วนลึกบนภูเขาซงซาน ซึ่งเป็นป่ารกชัฏผู้คนอาศัยอยู่น้อยทั้งยังมีสัตว์ป่า เพื่อที่จะดำรงชีวิตอยู่ให้ได้ เหล่าสงฆ์จึงต้องฝึกวิชาและออกกำลังให้แข็งแกร่งทั้งร่างกายและจิตใจ อีกทั้งการนั่งสมาธิเป็นเวลานานยังทำให้ร่างกายเหน็บชา จำต้องลุกขึ้นขยับเนื้อตัว นานวันเข้าจึงเกิดเป็นท่าทางที่ตายตัว นอกจากนี้ หลังจากที่วัดเส้าหลินก่อตั้งขึ้นไม่นาน ราชวงศ์เว่ยเหนือก็เข้าสู่ยุคระส่ำระสาย เกิดสงครามนานเนื่องนับปี ทำให้เมืองลั่วหยางและพื้นที่โดยรอบกลายเป็นแหล่งภยันตราย เหล่าสงฆ์จำต้องฝึกศิลปะการต่อสู้เพื่อป้องกันตัว เมื่อกาลเวลาผันผ่าน ศิลปะการต่อสู้ของวัดเส้าหลินค่อยๆ เป็นรูปเป็นร่างจนกระทั่งสุกงอม จนกลายเป็นอันดับที่หนึ่งในบรรดาสำนักศิลปะการต่อสู้ทั้งหลาย ดึงดูดให้เหล่าผู้มีปณิธานจำนวนมากมาขอฝากตัวเป็นศิษย์

中国国际中文教育基金会

少林武术总的特点是刚劲有力、威武勇猛、攻防严密、立足实战。少林武术讲究“拳打一条线”，即练拳时，起、落、进、退、反、侧、收、纵都要在一条线上运动。少林武术还主张“拳打卧牛之地”，擅长近距离搏击，在前后两三步的小范围内决定胜负。因此，少林武术极为重视实用性，很少有花架子，动作行云流水，招式变幻多端。

ลักษณะเด่นของศิลปะการต่อสู้แบบเส้าหลินคือ แข็งแกร่ง ทรงพลัง กล้าหาญดุดัน จู่โจมและตั้งรับแยบคาย ตั้งมั่นประจันหน้า อีกทั้งยังเน้นการ “ปล่อยหมัดเป็นเส้นตรง” กล่าวคือ ในการฝึกมวยนั้นไม่ว่าจะลุก ย่อ รุก ถอย โต้ มองข้าง เก็บลำตัว ผึ่งผาย ล้วนขยับเป็นแนวเส้นตรงเดียว ตลอดจนเน้นการ “ปล่อยหมัดในรัศมีวัวนอน” หมายถึง เชี่ยวชาญในการโจมตีระยะประชิด เอาชนะได้ในระยะ 2-3 ก้าว ดังนั้น ศิลปะการต่อสู้ของเส้าหลินให้ความสำคัญเป็นอย่างมากกับการใช้ได้จริง ไม่มีการวาดลวดลายหลากหลายพิสดารเป็นกระบวนท่ายืดยาว

少林武术中最为人们所熟知的当属“少林七十二绝技”。这七十二绝技的招式种类齐全，包含了拳法、掌法、指法、抓法、擒拿手等招式，还有剑法、刀法、杖法、棍法等兵械使用招式，还有身法、内功、特殊武功等武林绝学。这些招式名称多取自佛教经典，例如般若掌、大力金刚掌、多罗叶指、无相劫指、大慈大悲千叶手等等。

ศิลปะการต่อสู้ของเส้าหลินที่ผู้คนรู้จักกันดีคือ “เส้าหลิน 72 กระบวนท่า” ซึ่งมีครบทุกรูปแบบ ได้แก่ ท่าที่ใช้มือ เช่น หมัด ฝ่ามือ นิ้ว การจับ การล็อค ท่าที่ใช้อาวุธ เช่น ดาบ มีด ไม้พลอง กระบอง และท่าไม้ตาย เช่น ท่าที่ใช้ร่างกาย กำลัง

ภาพ: หลิวเป่าหลิน

ภายใน หรือพลังการต่อสู้แบบพิเศษ ชื่อเรียกท่วงท่าเหล่านี้ ส่วนใหญ่มีที่มาจากคัมภีร์พุทธ เช่น ฝ่ามือปรัชญา ฝ่ามือวัชรเทวราช ดรรชนีใบลาน ดรรชนีอนัตตา มหาการุณย์พันมือ เป็นต้น

“禅武合一”是少林武术最鲜明的特点之一，展现了少林禅法与少林武术的完美结合。少林武术并不仅仅是一套套拳术，还包含了由内而外的修炼过程。妙兴大师就曾经把少林武术总结为：“出于心灵，发于性能，似刚非刚，似实而虚。”很好地阐释了少林武术和禅宗的关系。同时，少林武术还十分注重武德修养。少林寺对习武者的规约甚多，其宗旨都是在强调习武者的个人德行以及民族大义。

“การยุทธ์และฌาณประสานเป็นหนึ่ง” เป็นอีกลักษณะเด่นของศิลปะการต่อสู้ของเส้าหลินที่แสดงการผสมผสานระหว่างศิลปะการต่อสู้กับการบำเพ็ญสมาธิอย่างสมบูรณ์ ไม่ใช่แค่เทคนิคการรำมวยเป็นท่า ๆ เท่านั้น หากยังเป็นกระบวนการบำเพ็ญจากภายในสู่ภายนอก ภิกษุเมี่ยวชิงแห่งวัดเส้าหลินเคยกล่าวถึงศิลปะการต่อสู้ของเส้าหลินไว้ว่า “ออกจากจิตวิญญาณ มาจากสภาวะดูแข็งแกร่ง แต่ไม่แข็งกร้าว ดูแท้แต่ลวง” ซึ่งคำเหล่านี้ สามารถสรุปความสัมพันธ์ระหว่างศิลปะการต่อสู้และนิกายเซนได้เป็นอย่างดี ในขณะเดียวกัน ศิลปะการต่อสู้ของเส้าหลินยังให้ความสำคัญกับประพฤติคุณธรรมในการต่อสู้ โดยมีกฎเกณฑ์สำหรับผู้ฝึกวิชามากมาย ทั้งเพื่อเน้นย้ำให้ผู้ฝึกมีคุณธรรมทั้งในระดับส่วนตนและส่วนรวม

少林武术带给人们的印象总是正气凛然、高深莫测。中国著名武侠小说家金庸先生在其代表作《天龙八部》中描绘了纷繁复杂、高手林立的武侠江湖，而其中最令人惊艳的形象不是那些各显神通的主角们，而是少林寺藏经阁前一个默默无闻的扫地僧。这个扫地僧能洞察世间万事，武功更是横扫天下，是一个深藏不露、大彻大悟的智者。这一形象的塑造尽展少林武功的深不可测和佛道的永无止境，给读者们留下了极为深刻的印象。除了文学作品，少林武功也常见于影视作品之中，并在国内外广泛传播，深受观众们的喜爱。

ภาพที่ผู้คนจดจำเกี่ยวกับศิลปะการต่อสู้ของเส้าหลินคือความทรงธรรมน่าเกรงขามทั้งลึกซึ้งยากหยั่งถึง กิมยังนักประพันธ์นิยายกำลังภายในผู้มีชื่อเสียงของจีนได้บรรยายภาพยุทธภพซับซ้อนอันเต็มไปด้วยยอดฝีมือไว้ในนิยายเรื่อง “แปดเทพอสูรมังกรฟ้า” ทั้งนี้ ตัวละครที่ทำให้ผู้อ่านอัศจรรย์ใจมากที่สุดกลับมิใช่ตัวเอกที่ฝีมือเยี่ยมยุทธ์เหล่านั้น หากเป็นหลวงจีนกวาดลานวัดผู้ปิดวาจาแห่งหอไตรในวัดเส้าหลิน ผู้ซึ่งหยั่งรู้เรื่องราวในยุทธภพทั้งมีวรยุทธ์เป็นเลิศในใต้หล้า เป็นผู้ทรงญาณทัศนะที่เร้นกาย การสร้างตัวละครเช่นนี้สะท้อนความลึกซึ้งของวิชาเส้าหลินและความไร้พรมแดนของพุทธศาสนา สร้างความประทับใจแก่ผู้อ่านอย่างที่สุด นอกจากการปรากฏในวรรณกรรมแล้ว ศิลปะการต่อสู้วัดเส้าหลินยังพบเห็นได้บ่อยครั้งในสื่อโทรทัศน์และภาพยนตร์ทั้งในและต่างประเทศ จนได้รับความนิยมจากผู้ชมจำนวนมาก

作为中国的优秀传统文化，少林武术不仅在国内广为流传，而且在国外也已生根、开花、结果。例如，根据史书记载，早在明末清初，少林武术就已经传到了日本。当时，深谙少林功夫的陈元赟随日本商船来到长崎经商，后来他罹患痢疾，无法经历海上风浪，于是就滞留在日本并将少林武术传到了日本。这对后来包括柔术在内的日本武术体系的形成影响深远。直到今天，少林武术在日本依然广受欢迎，其境内建有多座少林寺和少林道场，不少日本民众对少林武术十分痴迷。此外，少林武术作为一种民间外交手段，在中日友好往来中也发挥着越来越重要的作用。

ในฐานะวัฒนธรรมอันโด่งดังของจีน ศิลปะการต่อสู้วัดเส้าหลินไม่เพียงแพร่หลายภายในประเทศเท่านั้น ยังได้หยั่งรากจนผลิดอกออกใบในต่างประเทศอีกด้วย ตัวอย่างเช่น มีบันทึกประวัติศาสตร์ระบุว่า ในสมัยปลายราชวงศ์หมิงต่อต้นราชวงศ์ชิง ศิลปะการต่อสู้วัดเส้าหลินได้เผยแพร่ไปยังประเทศญี่ปุ่น ในเวลานั้นเฉินหยวนอวินผู้ศึกษาวิชาเส้าหลินจนลึกซึ้งได้ติดตามเรือสินค้าญี่ปุ่นไปค้าขายถึงนางาซากิ ต่อมาติดเชื้ออหิวาต์จึงไม่อาจออกทะเลฝ่าคลื่นลมได้ ในระหว่างที่พำนักอยู่ที่ญี่ปุ่นเขาจึงถ่ายทอดวิชาไว้ที่ญี่ปุ่น ภายหลังจึงส่งอิทธิพลต่อศิลปะการต่อสู้ของญี่ปุ่นรวมถึงยิวยิตสู (jujitsu) จวบจนปัจจุบัน ศิลปะการต่อสู้วัดเส้าหลินยังคงได้รับความนิยมในญี่ปุ่น มีการสร้างวัดเส้าหลินและสำนักฝึกวิชาเส้าหลินหลายแห่งในญี่ปุ่น ชาวญี่ปุ่นจำนวนไม่น้อยที่หลงใหลในศิลปะการต่อสู้วัดเส้าหลิน ดังนั้น ศิลปะการต่อสู้ วัดเส้าหลินจึงเป็นเสมือนการเชื่อมความสัมพันธ์ระดับประชาชน มีบทบาทสำคัญในการกระชับสัมพันธไมตรีระหว่างจีนกับญี่ปุ่น

中国国际中文教育基金会

时至今日，少林武术作为中华传统文化的一部分，依旧是人们心中当之无愧的经典，彰显了中华民族的雄伟气魄。如今在几十个国家和地区都成立了传授和学习少林武术的组织。海外少林弟子也纷纷立碑于祖庭少林寺。历经岁月积淀的少林武术，以更加昂扬的气概诠释着心怀大义、兼济天下的武林精神，向世人展示着气势磅礴的武术魅力和绵绵悠长的中华传统文化。

ปัจจุบันนี้ ศิลปะการต่อสู้วัดเส้าหลินในฐานะส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมจีนดั้งเดิม ยังคงเป็นแบบฉบับอันภาคภูมิ แสดงจิตวิญญาณยิ่งใหญ่ของประชาชาติจีน ในหลายสิบประเทศและพื้นที่ได้ก่อตั้งหน่วยงานที่สืบทอดและศึกษาศิลปะการต่อสู้วัดเส้าหลิน ศิษย์สำนักเส้าหลินในต่างประเทศไม่น้อยที่มามอบแผ่นศิลาจารึกยังวัดเส้าหลินต้นฉบับ ศิลปะการต่อสู้วัดเส้าหลินที่สั่งสมผ่านกาลเวลามาจึงยิ่งเผยแผ่เกียรติภูมิที่ยังประโยชน์แก่ผู้คนได้ขจรไกลยิ่งขึ้น ทั้งยังเป็นการแสดงเสน่ห์ของศิลปะการต่อสู้อันยิ่งใหญ่และวัฒนธรรมจีนดั้งเดิมอันต่อเนื่องยืนนานให้เป็นที่ประจักษ์อีกด้วย

中国国际中文教育基金会

ภาพ เว่ย เหยียนเฉา 摄影：释延霈

การจำแนกชนิดของคำในภาษาจีนโดยสังเขป

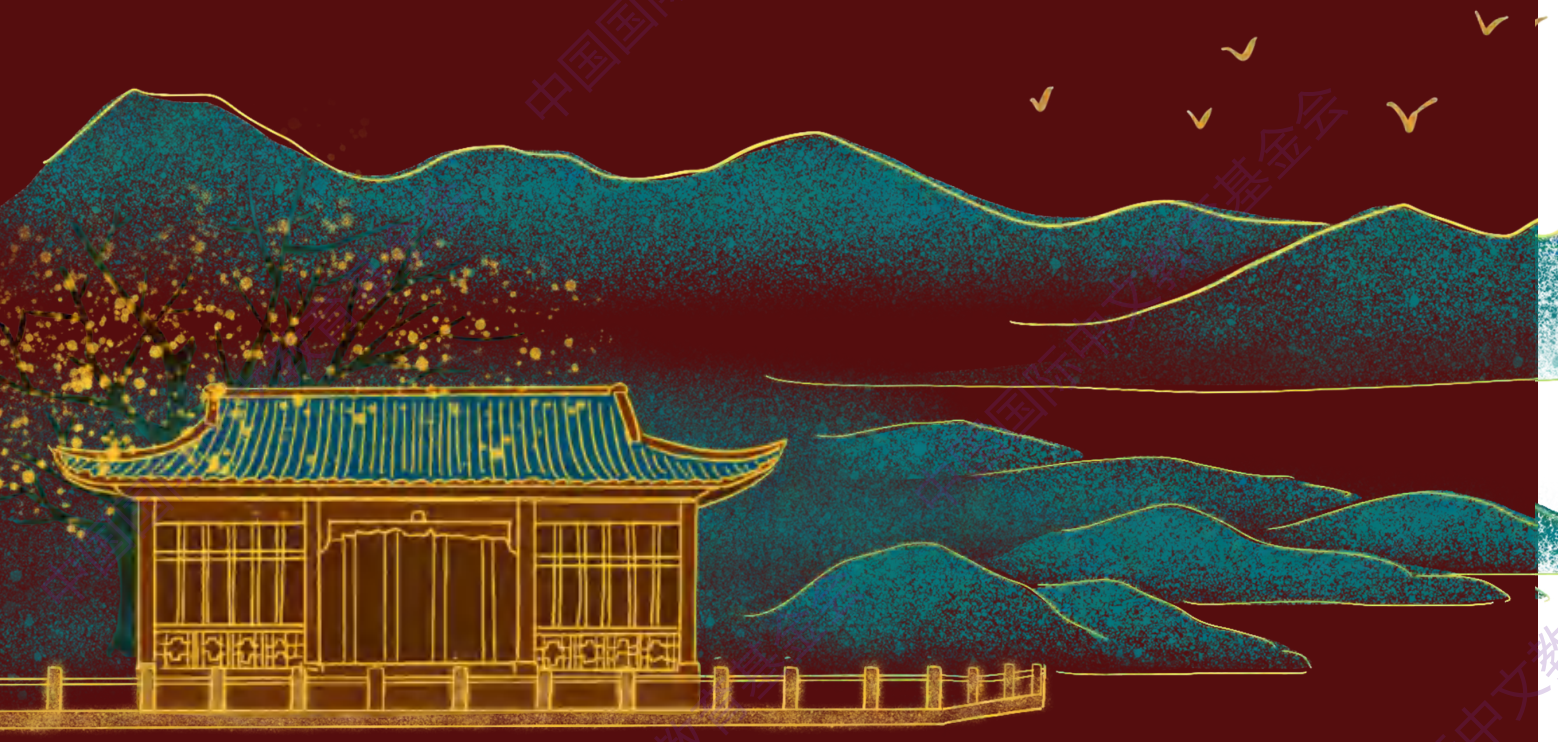

作者：范晓 ฟ่าน เสี่ยว เขียน
翻译：Peng Dan น้ำ แปล

浅说汉语词的分类

中国国际中文教育基金会

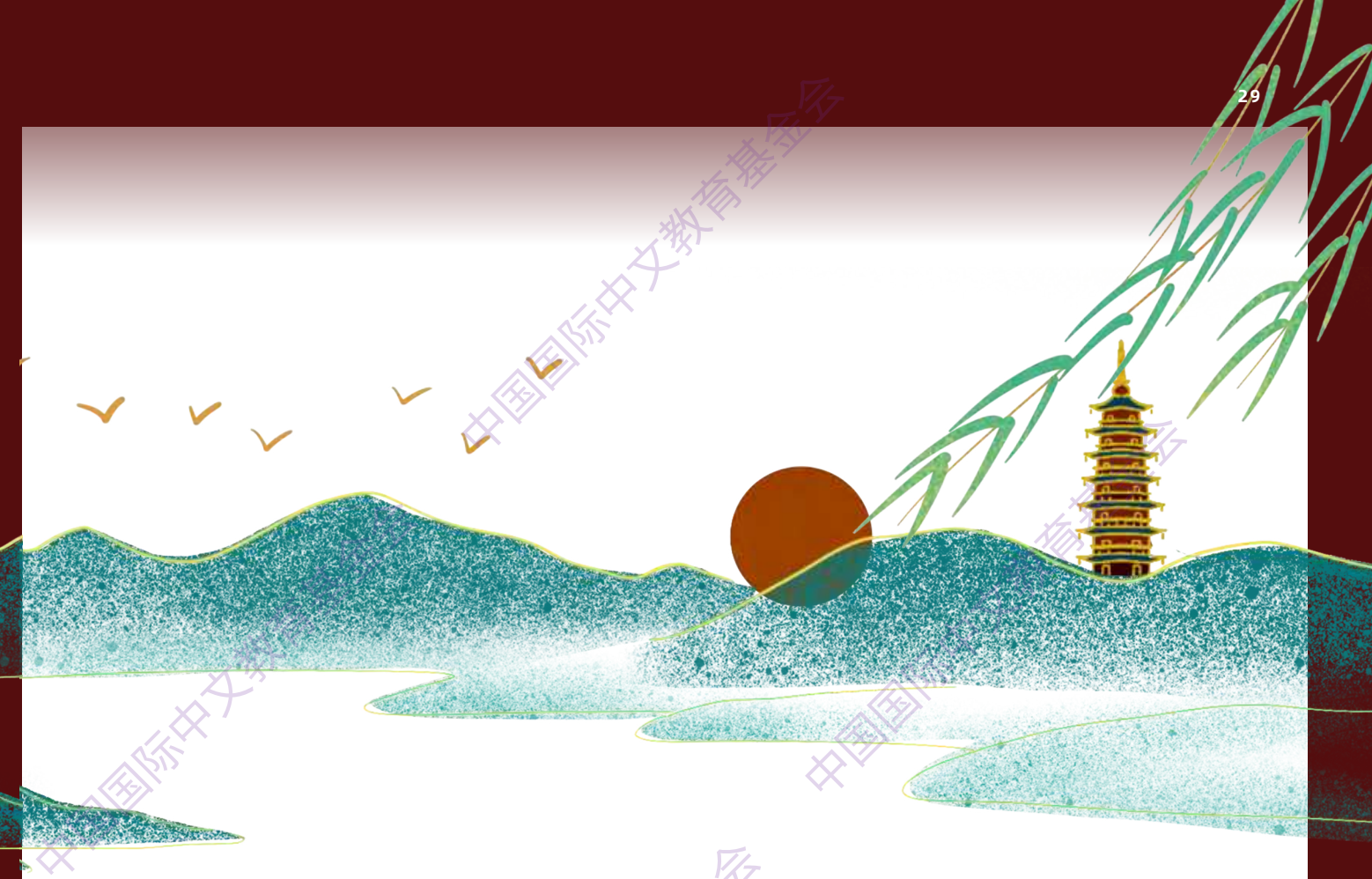

语法上所说的词类，是根据词在语法结构里的功能分出来的类别，所以是词的语法分类。这种词类区分，是为了说明词在语法结构中的用法，说明词和词相互结合的规律性，所以无论是讲构词法,还是讲造句法,都不能不讲词类。

汉语的词类，首先可根据词在句法结构里，能否单独充当句法成分区分出实词和虚词两大类。实词是指能在句法结构里单独作某种句法成分的词，如“天”“走”“看”“伟大”“很”等。虚词是指不能在句法结构里单独作某种句法成分的词，如“的”“而”“吗”“所以”等。在分出实词、虚词以后，可以进行再分类。

实词的不同句法功能表现在词和词的结合能力上，即能不能结合？怎样结合？结合后表示什么关系？这种结合能力可以在静态形式的短语里显现出来，因此可以在从句或短语里，通过替换和聚合的方法，来替实词进行下位分类。比如，可以说“不吃”“不走”“不玩”，

ชนิดของคำที่กล่าวกันตามหลักไวยากรณ์ คือ หมวดหมู่ที่แบ่งตามหน้าที่ของคำตามโครงสร้างทางไวยากรณ์ ดังนั้ นจึงเป็นการจำแนกคำตามหลักไวยากรณ์ การจำแนกชนิดของคำเช่นนี้ เพื่อเป็นการอธิบายการใช้คำในโครงสร้างไวยากรณ์และการประสมกันระหว่างคำอย่างมีหลักเกณฑ์ ดังนั้ นไม่ว่าจะกล่าวถึงการสร้างคำหรือการสร้างประโยค จะไม่กล่าวถึงชนิดของคำไม่ได้เลย

ชนิดของคำในภาษาจีน ก่อนอื่นเราสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ คำแท้และคำไม่แท้ โดยพิจารณาว่าคำดังกล่าวสามารถทำหน้าที่เป็นส่วนประกอบทางวากยสัมพันธ์ในโครงสร้างวากยสัมพันธ์ได้หรือไม่ คำแท้หมายถึงคำที่สามารถใช้เป็นองค์ประกอบวากยสัมพันธ์บางอย่างได้ด้วยตัวเองในโครงสร้างวากยสัมพันธ์ เช่น “ฟ้า” “ไป” “เห็น” “ยิ่งใหญ่” “มาก” เป็นต้น คำไม่แท้ หมายถึงคำที่ไม่สามารถใช้เป็นองค์ประกอบวากยสัมพันธ์บางอย่างได้ด้วยตัวเองในโครงสร้างวากยสัมพันธ์ เช่น “ของ" “แต่” “ไหม” “ดังนั้ น” เป็นต้น หลังจากที่จำแนกคำแท้และคำไม่แท้แล้ว ยังสามารถจัดประเภทใหม่ได้อีก

บทบาททางวากยสัมพันธ์ของคำแท้ที่ต่างกันแสดงให้ในความสามารถในการประสมคำ กล่าวคือสามารถประสมคำได้หรือไม่ ประสมกันอย่างไร เมื่อประสมกันแล้วมีความเกี่ยวข้องกันอย่างไร ความสามารถในการประสมคำเช่นนี้ สามารถเห็นได้ชัดในวลีที่มีรูปแบบคงที่ ดังนั้ นจึงสามารถใช้การแทนที่และการรวมกันในประโยคหรือวลีเพื่อแทนที่คำแท้ในการจำแนกในระดับถัดไป ตัวอย่างเช่น สามารถพูดว่า “ไม่กิน” “ไม่ไป” “ไม่เล่น” “กิน” “เดิน” และ “เล่น” คำเหล่านี้ สามารถนำมารวมกับคำวิเศษณ์ “ไม่” ได้โดยมีคำวิเศษณ์เป็นคำขยาย บทบาทวากยสัมพันธ์สามารถแทนที่กันได้ และสามารถจัดรวมไว้ในประเภทเดียวกันได้ ในทางตรงกันข้าม ไม่สามารถพูดได้ว่า “ไม่ปากกา”

中国国际中文教育基金会

“吃”“走”“玩”都可跟副词“不”结合，接受副词修饰，句法功能可相互替换，就可聚合为同类。相反，不能说“不笔”“不天”“不电灯”，说明“笔”“天”“电灯”跟“吃”类词在功能上有显著的差别，是不同的词类。

根据实词内部句法功能上的差异，汉语实词可分为八类：（1）名词（“人”“树”“房子”之类）；（2）代词（也称代名词，“我”“你”“他”之类）；（3）动词（“吃”“走”“读”之类）；（4）形容词“红”“大”“甜”之类）；（5）数词（“一”“五”“八”之类）；（6）指词（“这”“那”“每”之类）；（7）区别词（“男”“国产”“大型”之类）；（8）副词（“不”“很”“忽然”之类）。

虚词的语法功能表现在它依附于实词而作为一种语法手段，在短语或句子里表示某种语法意义（包括句法的、语义的、语用的）。根据虚词的语法功能，汉语的虚词可分为六类：（1）方位词（“上”“下”“里”之类），附着在实词后构成方位短语；（2）量词（“个”“本”“块”之类），附着在数词或指词后构成量词短语；（3）介词（“在”“从”“把”之类），附着在实词前构成介宾短语；（4）连词（“和”“而”“并”之类），连结两个或两个以上的实词（或短语、小句）表

“ไม่ฟ้า” และ “ไม่ไฟฟ้า” ซึ่งเห็นได้ชัดว่า “ปากกา” “ฟ้า” และ “ไฟฟ้า” มีบทบาทที่แตกต่างจาก คำว่า “กิน” อย่างชัดเจน กล่าวคือ เป็นชนิดของคำที่ไม่เหมือนกัน

ตามความแตกต่างของบทบาทวากยสัมพันธ์ของคำแท้ คำแท้ในภาษาจีนสามารถแบ่งออกเป็น 8 ประเภท: (1) คำนาม (เช่น “คน”“ต้นไม้” “บ้าน” เป็นต้น) (2) คำสรรพนาม (หรือเรียกว่าสรรพนาม เช่น “ฉัน” “เธอ” “เขา” เป็นต้น) (3) คำกริยา (เช่น“กิน” “เดิน” “อ่าน” เป็นต้น) (4) คำคุณศัพท์ (เช่น“แดง” “ใหญ่” “หวาน” เป็นต้น) (5) ตัวเลข (เช่น “หนึ่ง” “ห้า” “แปด” เป็นต้น) (6) คำนิยมสรรพนาม (เช่น “นี้” "นั้น" “ทุก ๆ” เป็นต้น) (7) คำคุณศัพท์ที่ไม่ใช่กริยา (เช่น“ชาย” “ผลิตในประเทศ” “แบบใหญ่” เป็นต้น) (8) คำกริยาวิเศษณ์ เช่น (“ไม่” “มาก” “กะทันหัน” เป็นต้น)

บทบาททางไวยากรณ์ของคำไม่แท้ แสดงให้เห็นเมื่อใช้ร่วมกับคำแท้ซึ่งเป็นวิธีการทางไวยากรณ์ในการแสดงความหมายทางไวยากรณ์บางประการ (รวมถึงวากยสัมพันธ์ ความหมายของคำ และการใช้ภาษา) ในวลีหรือประโยค ตามบทบาททางไวยากรณ์ของคำไม่แท้ คำไม่แท้ในภาษาจีนสามารถแบ่งออกเป็น 6 ประเภท: (1) คำบอกทิศทาง (“บน” “ล่าง” “ใน” เป็นต้น) ซึ่งใช้หลังคำแท้ทำให้เป็นวลีแสดงทิศทาง (2) คำลักษณนาม (“อัน” “เล่ม” “ชิ้น” เป็นต้น) ใช้หลังตัวเลข หรือนิยมสรรพนามทำให้เป็นวลีแสดงลักษณะนาม (3) คำบุพบท (เช่น “ที่” “จาก” “นำ” เป็นต้น) ใช้อยู่หน้าคำแท้ทำให้เป็นบุพบทวลี (4) คำสันธาน (“และ” “แต่”“อีกด้วย” เป็นต้น) ใช้เชื่อมคำแท้ตั้งแต่ 2 คำขึ้นไป (หรือวลี อนุประโยค) เพื่อแสดงความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างบางประการ (5) คำช่วย (“ของ” “อย่าง” “ที่..” เป็นต้น) ใช้ร่วมกับคำแท้เพื่อแสดงความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างบางประการ (6) คำเสริมน้ำเสียง (เช่น “อำ” “ไหม” “เนอะ” เป็นต้น) ซึ่งใช้ในตำแหน่งท้ายประโยคเพื่อแสดงบ่งบอกอารมณ์

คำแท้ยังสามารถจำแนกเป็นหมวดหมู่ย่อยได้ การจำแนกประเภทนี้ เกี่ยวข้องกับบทบาทความหมายของคำในโครงสร้างความหมายของวลี คำนามสามารถแบ่งออก

示某种结构关系；(5) 助词 (“的” “得” “所” 之类) , 附着在实词上表示某种结构关系；(6) 语气词 (“啊” “吗” “呢” 之类) , 附着在句末表示语气。

实词还可进行次范畴分类。这种分类跟词在短语语义结构里的语义功能有关。名词可分为具体名词、抽象名词、处所名词、时间名词；具体名词又可分为有生名词、无生名词，或指人名词、指物名词等；指物名词可分为食物名词、非食物名词等。动词可分为动作动词、性状动词、关系动词等。形容词可分为性质形容词、状态形容词等。副词可分为否定副词、程度副词、时间副词、范围副词、情态副词等。这种次范畴的分类也有某种形式特征。实词的次范畴分类可以分得很细，有助于说明实词与实词搭配时的语义选择规则。

除实词和虚词外，还有两个特殊的词类：感叹词（表示感叹或应答，如“哎”“哎哟”“哦”之类）和拟声词（摹拟声音，如“叮咚”“哗啦”“轰隆隆”之类）。它们并不依附于实词，在句中位置灵活，有时可独立成句；依靠虚词的帮助，在句法结构里有时可以作句法成分，所以它们接近于实词，但又不能归入实词，更不能归入虚词。

เป็นคำนามที่เป็นรูปธรรม คำนามที่เป็นนามธรรม คำนามบอกสถานที่ และคำนามบอกเวลา คำนามที่เป็นรูปธรรมสามารถแบ่งออกเป็น คำนามที่มีชีวิต คำนามที่ไม่มีชีวิต หรือคำนามที่หมายถึงบุคคล คำนามที่หมายถึงสิ่งของ เป็นต้น คำนามที่หมายถึงสิ่งของสามารถแบ่งได้เป็น คำนามหมวดอาหาร คำนามที่ไม่ใช่หมวดอาหาร เป็นต้น คำกริยาสามารถแบ่งออกเป็นกริยาแสดงการกระทำ กริยาแสดงสภาพ กริยาแสดงความสัมพันธ์ เป็นต้น คำคุณศัพท์สามารถแบ่งออกเป็น คำคุณศัพท์แสดงลักษณะ (ลักษณะวิเศษณ์) คำคุณศัพท์แสดงสภาพ เป็นต้น คำกริยาวิเศษณ์สามารถแบ่งออกเป็นคำกริยาวิเศษณ์แสดงความปฏิเสธ คำกริยาวิเศษณ์บอกระดับ คำกริยาวิเศษณ์บอกเวลา คำกริยาวิเศษณ์บอกขอบเขต คำกริยาวิเศษณ์บอกสภาพการณ์ เป็นต้น การจำแนกเป็นหมวดหมู่เช่นนี้ ยังมีลักษณะพิเศษบางประการอีกด้วย การจำแนกประเภทคำแท้สามารถจำแนกได้แบบย่อยมาก ๆ ซึ่งช่วยอธิบายกฎการเลือกความหมายของคำ เมื่อให้คำแท้มารวมกัน

นอกจากคำแท้และคำไม่แท้แล้ว ยังมีชนิดของคำอีก 2 ชนิดที่มีลักษณะพิเศษ คือ คำอุทาน (แสดงการอุทานหรือการตอบกลับ เช่น “เฮ้” “อุ๊ย” “โอ้” เป็นต้น) และคำเลียนเสียงธรรมชาติ (เลียนแบบเสียง เช่น “ติ๊งต่อง” “ครืน ๆ” “ซู่” เป็นต้น) คำเหล่านี้ ไม่ติดอยู่กับคำแท้ มีตำแหน่งที่ยืดหยุ่นในประโยค และบางครั้งสามารถใช้เป็นประโยคเองได้ ขึ้นอยู่กับบทบาทของคำไม่แท้ บางครั้งสามารถเป็นส่วนประกอบของประโยคในโครงสร้างวากยสัมพันธ์ได้ ดังนั้น จึงใกล้เคียงกับคำแท้ แต่ยังถือว่าเป็นคำแท้ไม่ได้ และยิ่งไม่ถือว่าเป็นคำไม่แท้

作者简介：
范晓，著名语言学家，博导，复旦大学中文系教授。

ประวัติโดยสังเขปของผู้เขียน:
ฟ่าน เสี่ยว นักภาษาศาสตร์ชื่อดัง อาจารย์ที่ปรึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาเอก ศาสตราจารย์ภาควิชาภาษาจีนของมหาวิทยาลัยฟู่ตั้น

中国国际中文教育基金会

作者：袁庆德 หยวน ชิ่งเต๋อ เขียน

汉语『连动句』的语法结构类型

ประเภทโครงสร้างไวยากรณ์ของ “ประโยคที่มีคำกริยาหลักสองคำขึ้นไป” ในภาษาจีน

连动短语

所谓“连动短语”，就是连续出现两个或两个以上的动词性词语的短语。

中国国际中文教育基金会

现代汉语中，有一种特殊句式叫“连动句”。所谓“连动句”，就是用“连动短语”作谓语或谓语中心的句子。而所谓“连动短语”，就是连续出现两个或两个以上的动词性词语的短语。

ในภาษาจีนสมัยใหม่มีรูปแบบประโยคพิเศษที่เรียกว่า “ประโยคที่มีคำกริยาหลักสองคำขึ้นไป” ที่เรียกว่า “ประโยคที่มีคำกริยาหลักสองคำขึ้นไป” ก็คือประโยคที่ใช้ “วลีที่มีคำกริยาหลักสองคำขึ้นไป” เป็นภาคแสดงหรือใจความสำคัญของภาคแสดง ขณะที่วลีที่เรียกว่า “วลีที่มีคำกริยาหลักสองคำขึ้นไป” หมายถึง วลีที่มีคำกริยาตั้งแต่สองคำขึ้นไปติดกัน

实际上，“连动句”是对几种语法结构不同的句式的笼统称谓，这个名称本身就不是从语法结构的角度给这些句式命名的。为了便于汉语学习者能够从整体上了解各种“连动句”的语法结构，进而以简驭繁地掌握“连动句”，我们归纳一下在主要的对外汉语教材中出现过的各种“连动句”的语法结构类型，供汉语教师和汉语学习者参考。

อันที่จริง “ประโยคที่มีคำกริยาหลักสองคำขึ้นไป” ใช้เรียกรูปแบบประโยคต่างๆ ที่มีโครงสร้างทางไวยากรณ์ต่างกัน และชื่อเรียกนี้ก็ไม่ได้มาจากมุมมองของโครงสร้างทางไวยากรณ์มาเรียกชื่อรูปประโยคเหล่านี้ เพื่อให้ผู้เรียนภาษาจีนเข้าใจโครงสร้างไวยากรณ์ของ “ประโยคที่มีคำกริยาหลักสองคำขึ้นไป” ต่างๆ โดยรวมได้สะดวกและทำความเข้าใจ “ประโยคที่มีคำกริยาหลักสองคำขึ้นไป” ที่ซับซ้อนได้อย่างง่ายๆ เราจึงสรุป ประเภทโครงสร้างทางไวยกรณ์ของ “ประโยคที่มีคำกริยาหลักสองคำขึ้นไป” ต่างๆ ที่ปรากฏในหนังสือเรียนภาษาจีนสำหรับผู้เรียนต่างชาติที่สำคัญ ๆ ให้กับครูและผู้เรียนภาษาจีน

I. 连动动补谓语句

ประโยคที่มีคำกริยาหลักสองคำขึ้นไปที่ใช้วลี “กริยา - ส่วนเสริมกริยา” เป็นภาคแสดง

从构成方式上看，有些连动句是用连动式的动补短语作谓语或谓语中心的句子，我们把它称为“连动动补谓语句”。从语法意义上看，连动动补谓语句的谓语动词的补语主要用来表示行为的目的。例如：

จากมุมมองของการสร้างประโยคประโยคที่มีคำกริยาหลักสองคำขึ้นไปบางประโยคใช้กริยา-บทเสริมกริยาที่มีคำกริยาสองคำขึ้นไปเป็นภาคแสดงหรือใจความหลักของภาคแสดง พวกเราเรียกประโยคนี้ว่า “ประโยคที่มีคำกริยาหลักสองคำขึ้นไปที่ใช้วลี ”กริยา -ส่วนเสริมกริยา“ เป็นภาคแสดง” จากมุมมองทางไวยากรณ์ ส่วนเสริมกริยาของประโยคที่มีคำกริยาหลักสองคำขึ้นไปที่ใช้วลี “กริยา - ส่วนเสริมกริยา” เป็นภาคแสดง ส่วนใหญ่จะใช้เพื่อแสดงจุดประสงค์ของการกระทำ เช่น:

1. 我现在回学院〈上课〉。
Wǒ xiànzài huí xuéyuàn <shàngkè>.
ตอนนี้ ฉันกำลังจะกลับไปวิทยาลัยเพื่อ (เข้าเรียน)

2. 他下午不去朋友家〈玩〉。
Tā xiàwǔ bù qù péngyǒujiā <wán>.
เขาตอนบ่ายไม่ไป(เที่ยว)บ้านเพื่อน

这两个例子出自刘珣主编的《新实用汉语课本》第一册第十一课的“语法”部分。该教材的作者指出，在这两个“连动句”中，谓语中的“上课”和“玩”表示的是“回学院”和“去朋友家”的目的。这实际上是指出了这两个句子的谓语中心（时间状语“现在”“下午”后面的部分）是连动式的动补短语，这种看法是正确的。再如：

2 ตัวอย่างนี้มาจากเนื้อหา “ไวยากรณ์” บทที่ 11 ในแบบเรียน New Practical Chinese Reader เล่มที่ 1 โดย Liu Xun ผู้แต่งชี้ให้เห็นว่าใน “ประโยคที่มีคำกริยาหลักสองคำขึ้นไป” ทั้ง “เข้าเรียน” และ “ไปเที่ยว” ในภาคแสดงระบุจุดประสงค์ของ “การกลับไปวิทยาลัย” และ “การไปบ้านเพื่อน” สิ่งนี้ชี้ให้เห็นว่าใจความหลักของภาคแสดงของสองประโยคนี้ (ส่วนหลังของคำวิเศษณ์บอกเวลา “ตอนนี้” และ “ตอนบ่าย”) คือวลี“กริยา - ส่วนเสริมกริยา” ที่มีคำกริยาหลักสองคำขึ้นไป การมีความเห็นเช่นนี้เป็นสิ่งที่ถูกต้อง ตัวอย่างอื่นเช่น:

3. 我得上床〈睡觉〉了。

Wǒ děi shàngchuáng <shuìjiào> le.

ฉันต้องขึ้นเตียง (เพื่อเข้านอน)แล้ว

这里“睡觉”表示的是“上床”的目的。

ในที่นี้ “การนอนหลับ” หมายถึงจุดประสงค์ของการ “ขึ้นเตียง”

4. 你们回家〈吃饭〉吧。

Nǐmen huí jiā <chī fàn> ba.

พวกเธอกลับบ้าน “กินข้าว” กันเถอะ

这里“吃饭”表示的是“回家”的目的。

“การกิน” ในที่นี้หมายถึงจุดประสงค์ของการ “กลับบ้าน”

II. 连动状中谓语句

ประโยคที่มีคำกริยาหลักสองคำขึ้นไปที่ใช้วลี “ส่วนขยายกริยา-คำหลัก” เป็นภาคแสดง

有些连动句是用连动式的状中短语作谓语或谓语中心的句子，我们把它称为“连动状中谓语句”。从语法意义上看，连动状中谓语句的谓语动词的状语主要用来表示行为的方式等。例如：

ประโยคที่มีคำกริยาหลักสองคำขึ้นไปบางประโยคคือประโยคที่ใช้วลี “ส่วนขยายกริยา-คำหลัก” ที่มีคำกริยาสองคำขึ้นไปเป็นภาคแสดงหรือใจความหลักของภาคแสดง พวกเราเรียกประโยคนี้ว่า “ประโยคที่มีคำกริยาหลักสองคำขึ้นไปที่ใช้วลี “ส่วนขยายกริยา-คำหลัก” เป็นภาคแสดง

中国国际中文教育基金会

จากมุมมองทางไวยากรณ์ ส่วนขยายกริยาของประโยคที่มีคำกริยาหลักสองคำขึ้นไปที่ใช้วลี "ส่วนขยายกริยา-คำหลัก" เป็นภาคแสดง ส่วนใหญ่จะใช้เพื่อแสดงรูปแบบของการกระทำ เช่น:

5. 我们［坐电梯］上楼去。
Wǒmen [zuò diàntī] shànglóuqù.
เรา [ขึ้น ลิฟต์] ไปบนตึก
6. 他［每天］［坐公共汽车］回家。
Tā [měitiān] [zuò gōnggòngqìchē] huíjiā.
เขากลับบ้าน [โดยรถประจำทาง] [ทุกวัน]

这两个例子出自刘珣主编的《新实用汉语课本》第二册第十九课的“语法”部分。作者指出，这两个“连动句”的谓语“坐电梯上楼去”和谓语中心“坐公共汽车回家”都是表示工具方式的连动短语，其中“坐电梯”和“坐公共汽车”表示的是“上楼去”和“回家”的工具方式，这实际上指出了这两个连动短语是两个连动式的状中短语，这也是正确的。再如：

2 ตัวอย่างนี้มาจากเนื้อหา "ไวยากรณ์" บทเรียนที่ 19 ในแบบเรียน "New Practical Chinese Reader" เล่มที่ 2 โดย Liu Xun ผู้แต่งชี้ให้เห็นว่าภาคแสดงของ "ประโยคที่มีคำกริยาหลักสองคำขึ้นไป" ทั้ง "ขึ้นลิฟต์ไปบนตึก" และใจความหลักของภาคแสดง "นั่งรถประจำทางเพื่อกลับบ้าน" ต่างเป็นวลีที่แสดงรูปแบบของวิธีการซึ่งการ "ขึ้นลิฟต์" และ "นั่งรถประจำทาง" หมายถึงวิธีการในการ "ขึ้นตึกไป" และ "กลับบ้าน" ซึ่งจริง ๆ แล้วหมายถึง วลีที่มีคำกริยาหลักสองคำขึ้นไปคือ วลี "ส่วนขยายกริยา-คำหลัก" 2 วลี การมีความเห็นเช่นนี้เป็นสิ่งที่ถูกต้อง ตัวอย่างอื่นเช่น:

7. 她［带着狗］出去〈散步〉了。
Tā [dàizhegǒu] chūqù <sànbù> le.
เธอ [พาสุนัข] ออกไปเดินเล่น

这个句子的谓语是由三个动词性词语构成的连动短语，从语法结构上看，这是一个状中短语，状语是“带着狗”，表示的是中心语“出去散步”的方式。而“出去散步”是一个连动式的中补短语，补语“散步”表示的是中心语“出去”的目的。

ภาคแสดงของประโยคนี้เป็นวลีที่ประกอบด้วยกริยา 3 กริยา จากมุมมองทางไวยกรณ์ เป็น วลี "ส่วนขยายกริยา-คำหลัก" ส่วนขยายกริยาคือ "พาสุนัข" แสดงถึงวิธีการของใจความหลัก "ออกไปเดินเล่น" และ "ออกไปเดินเล่น" เป็นวลี "ส่วนขยายกริยา-คำหลัก" ที่มีคำกริยาหลักสองคำขึ้นไปส่วนเสริมกริยา "เดินเล่น" แสดงถึงวัตถุประสงค์ของใจความหลัก "ออกไป"

中国国际中文教育基金会

8. 她［乘火车］去北京〈看望老师〉。
Tā [chènghuǒchē] qù Běijīng <kànwàng lǎoshī>.
เธอ [นั่งรถไฟ]ไปปักกิ่ง เพื่อ [ไปเยี่ยมครู]

这个句子的谓语也是由三个动词性词语构成的连动短语，从语法结构上看，这个连动短语实际上是一个比较复杂的状中短语，状语“乘火车”表示的是中心语“去北京看望老师”的方式，而中心语“去北京看望老师”是一个连动式的动补短语，补语“看望老师”表示的是中心语“去北京”的目的。

ภาคแสดงของประโยคนี้ยังเป็นวลีที่ประกอบด้วยกริยาตั้งแต่ 3 คำ จากมุมมองทางไวยากรณ์ วลีที่ประกอบด้วยคำกริยาหลักสองคำขึ้นไปนี้ แท้จริงแล้วเป็นวลี “ส่วนขยายกริยา-คำหลัก” ที่ค่อนข้างซับซ้อน ส่วนขยายกริยา “นั่งรถไฟ” บอกวิธีการของใจความหลัก “ไปปักกิ่งเยี่ยมครู” ขณะที่ใจความหลัก “ไปปักกิ่งเยี่ยมครู” เป็นวลีกริยา-ส่วนเสริมกริยาประเภทที่มีคำกริยาหลักสองคำขึ้นไป ส่วนเสริมกริยา “เยี่ยมครู” เป็นการแสดงออกถึงจุดประสงค์ของใจความหลัก“ไปปักกิ่ง”

III. 连动动宾谓语句
ประโยคที่มีคำกริยาหลักสองคำขึ้นไปที่ใช้วลี “กริยา-กรรม” เป็นภาคแสดง

有一种连动句是用连动式的动宾短语作谓语或谓语中心的句子，我们把它称为“连动动宾谓语句”。这种连动句中的连动式动宾短语的宾语是一个定语后置的定中短语。例如：

มีประโยคที่มีคำกริยาหลักสองคำขึ้นไปประเภทหนึ่งคือ ประโยคที่ใช้วลี“กริยา-กรรม” เป็นภาคแสดงหรือใจความหลักของภาคแสดง พวกเราเรียกประโยคนี้ว่าประโยคที่มีคำกริยาหลักสองคำขึ้นไปที่ใช้วลี “กริยา-กรรม” เป็นภาคแสดง กรรมของวลีประเภทนี้เป็นวลีแบบบทขยายนามที่ส่วนขยายนามอยู่ตำแหน่งหลัก ตัวอย่างเช่น:

9. 他现在没有书（看）。
Tā xiànzài méiyǒu shū (kàn).
เขาไม่มีหนังสือ (อ่าน) ตอนนี้

10. 学生们星期天有很多练习（要做）。
Xuéshēngmen xīngqītiān yǒu hěnduō liànxí (yàozuò).
นักเรียนมีแบบฝึกหัด (ที่ต้องทำ) มากมายในวันอาทิตย์

11. 我们有一些小礼物（要送给你们）。
Wǒmen yǒu yìxiē xiǎo lǐwù (yào sòng gěi nǐmen)
พวกเรามีของขวัญเล็ก ๆ น้อย ๆ (ที่จะมอบให้พวกคุณ)

12. 我没有更好的礼物（送给大为）。
Wǒ méiyǒu gèng hǎo de lǐwù (sòng gěi Dà Wéi).
ฉันไม่มีของขวัญที่ดีกว่านี้แล้ว (ที่จะมอบให้ต้าเหว่ย)

13. 我有一个问题（想问问）。
Wǒ yǒu yígè wèntí (xiǎng wènwèn).
ฉันมีปัญหาที่ (อยากจะถาม)

上面这五个例子出自刘珣主编的《新实用汉语课本》第三册第二十八课的“语法”部分。该教材只描述了这种连动句用词上的特征，指出它的谓语动词是“有”和“没有”，它的宾语也是第二个动词所表示的行为的承受者，而第二个动词没有直接宾语。这样描述不能使汉语学习者了解这种句式的构成方式，也就不容易使他们学会这种句式。

中国国际中文教育基金会

ตัวอย่าง 5 ตัวอย่างข้างต้นมาจากส่วน “ไวยากรณ์” บทที่ 28 ในแบบเรียน “New Practical Chinese Reader” เล่มที่ 3 แต่งโดย Liu Xun แบบเรียนอธิบายลักษณะเฉพาะของการใช้คำของประโยคที่มีคำกริยาหลักสองคำขึ้นไป โดยชี้ให้เห็นว่ากริยาของประโยคคือ “มี” และ “ไม่มี” และกรรมคือผู้รับผลของกริยาที่สอง ขณะที่กริยาที่สองไม่มีกรรมตรง คำอธิบายดังกล่าวไม่สามารถทำให้ผู้เรียนภาษาจีนเข้าใจรูปแบบการสร้างประโยคประเภทนี้ และไม่ใช่เรื่องง่ายสำหรับพวกเขาที่จะเรียนรู้รูปแบบประโยคเช่นนี้

其实，这种句式中的“有”和“没有”的宾语都是定语后置的定中短语，如“没有书看”中的“看”是“书”的后置定语，“没有书看”的意思是“没有看的书”，“看”放在了后面，成了后置定语，同时“看”后面的结构助词“的”也不需要了。依此类推，“有很多练习要做”是由“有很多要做的练习”转换成的，“有一些小礼物要送给你们”是由“有一些要送给你们的小礼物”转换成的，“我没有更好的礼物送给大为”是由“我没有更好的送给大为的礼物”转换成的，“有一个问题想问问”是由“有一个想问问的问题”转换成的。

อันที่จริง กรรมของ “มี” และ “ไม่มี” ในประโยคแบบนี้ล้วนเป็นวลีแบบบทขยายนามที่ส่วนขยายนามอยู่ตำแหน่งหลัง เช่น “อ่าน” ใน “ไม่มีหนังสืออ่าน” เป็นส่วนขยายนามที่อยู่ตำแหน่งหลัง “ไม่มีหนังสืออ่าน” หมายถึง“หนังสือที่ไม่ได้อ่าน” “อ่าน” วางไว้ข้างหลังเป็นส่วนขยายนามที่อยู่ตำแหน่งหลัง ขณะเดียวกัน “的” ซึ่งเป็นคำช่วยที่อยู่หลังคำว่า “อ่าน” ก็สามารถละได้ ในลักษณะเดียวกัน “มีแบบฝึกหัดที่ต้องทำมากมาย” มาจาก “มีแบบฝึกหัดมากมายที่จะต้องทำ” “มีของขวัญเล็กๆ น้อยๆ มอบให้พวกคุณ” มาจาก “มีของขวัญเล็กๆ น้อยๆ ที่จะมอบให้พวกคุณ” “ฉันไม่มีของขวัญที่ดีกว่านี้มอบให้ต้าเหว่ย” มาจาก “ฉันไม่มีที่ดีกว่านี้ที่เป็นของขวัญมอบให้ต้าเหว่ย” “มีปัญหาที่อยากจะถาม” มาจาก “มีสิ่งที่อยากถามที่เป็นปัญหา”

需要指出的是，在汉语中，当动词“有”的宾语是定中短语，同时该定中短语的定语是动词性词语时，定语一般都放在中心语的后面。例如：

สิ่งที่ต้องแสดงให้เห็นคือ ในภาษาจีน เมื่อกรรมของ “มี” เป็นวลีแบบบทขยายนาม ขณะเดียวกันเมื่อส่วนขยายคำนามของวลีแบบขยายนาม มีลักษณะเป็นคำกริยา ส่วนขยายนามโดยทั่วไปจะวางไว้ตำแหน่งหลังของใจความหลัก เช่น:

14. 我有一个学生叫苏娜。
Wǒ yǒu yí gè xuéshēng jiào Sū Nà.
ฉันมีนักเรียนคนหนึ่งชื่อว่า สุนะ

这里是说，“我”有一个叫苏娜的学生，而不是说“我有一个学生，这个学生叫苏娜”。如果“我”只有这一个学生，这样理解似乎是正确的，但如果“我”不是仅有这一个学生，这样理解明显是不正确的。

สิ่งนี้แสดงให้เห็น “ฉัน” มีนักเรียนคนหนึ่งที่ชื่อว่า สุนะ แทนที่จะพูดว่า “ฉันมีนักเรียนคนหนึ่ง นักเรียนคนนี้ชื่อว่าสุนะ” ถ้า “ฉัน” มีนักเรียนคนนี้คนเดียว ความเข้าใจเช่นนี้ดูเหมือนจะถูกต้อง แต่ถ้า “ฉัน” ไม่ได้มีนักเรียนแค่คนเดียว ความเข้าใจเช่นนี้จะไม่ถูกต้อง

中国国际中文教育基金会

IV. 连动动宾 - 补谓语句
ประโยคที่มีคำกริยาหลักสองคำขึ้นไปที่ใช้วลี “กริยา-กรรม-ส่วนขยายกริยา” เป็นภาคแสดง

有一种连动句是用“动宾－补”结构的短语作谓语或谓语中心的句子。“动宾－补”结构短语的中心语是动宾短语，补语表示的是该动宾短语所表示的行为的目的。我们把用“动宾－补”结构的短语作谓语或谓语中心的句子称为“动宾－补谓语句”。例如：

มีประโยคที่มีคำกริยาหลักสองคำขึ้นไปประเภทหนึ่งคือ ประโยคที่ใช้วลี “กริยา-กรรม-ส่วนขยายกริยา” เป็นภาคแสดงหรือใจความหลักของภาคแสดง ใจความหลักของวลีประเภทนี้เป็นวลี “กริยา-กรรม” ส่วนเสริมกริยา แสดงถึงวัตถุประสงค์ของการกระทำของวลี “กริยา -กรรม” พวกเราเรียกประโยคที่มีคำกริยาหลักสองคำขึ้นไปที่ใช้วลี “กริยา-กรรม-ส่วนขยายกริยา” เป็นภาคแสดงหรือใจความหลักของภาคแสดงว่า ประโยคที่มีคำกริยาหลักสองคำขึ้นไปที่ใช้วลี “กริยา-กรรม-ส่วนขยายกริยา” เป็นภาคแสดง ตัวอย่างเช่น

15. 我妈妈让我<到国营公司找个工作>。
Wǒ māmā ràng wǒ <dào guóyínggōngsī zhǎo gè gōngzuò>.
แม่ของฉันขอให้ฉัน “หางานทำในรัฐวิสาหกิจ”

16. 怎样请律师<帮助自己打官司>。
Zěnyàng qǐng lǜshī <bāngzhù zìjǐ dǎ guānsī>.
จะขอทนาย “ช่วยเหลือในการฟ้องร้อง” ได้อย่างไร

17. 他让丁力波<去商店给他买光盘>。
Tā ràng Dīng Lìbō <qù shāngdiàn gěi tā mǎi guāngpán>.
เขาขอให้ติงล่โป (ไปท่ร้านเพื่อซื้อซีดให้เขา)

18. 老师叫我们<用中文写个故事>。
Lǎoshī jiào wǒmen <yòng zhōngwén xiě gè gùshì>.
ครูขอให้พวกเรา “แต่งนิทานเป็นภาษาจีน”

上面这四个例子出自刘珣主编的《新实用汉语课本》第四册第四十一课的“语法”部分。该教材把这四个句子看成“连动兼语句”。其实，这几个句子的谓语或谓语中心都是“动宾－补”结构的短语，这种短语的补语部分是补充说明主语要求宾语做的事情，如“到国营公司找个工作”补充说明妈妈要

中国国际中文教育基金会

求“我”做的事情，“帮助自己打官司”补充说明请律师的人要求律师做的事情，“去商店给他买光盘”补充说明“他”要求丁力波做的事情。

ตัวอย่าง 4 ตัวอย่างข้างต้นมาจากบท “ไวยากรณ์” บทที่ 41 ในแบบเรียน “New Practical Chinese Reader” เล่มที่ 4 แต่งโดย Liu Xun แบบเรียนนี้ถือว่าสิ่ประโยคนี้เป็น “ประโยคควบตำแหน่ง” ประเภทมีคำกริยาสองกริยาติดกัน แท้จริงแล้ว ภาคแสดงหรือใจความหลักของภาคแสดง คือ วลีประเภท “กริยา-กรรม-ส่วนขยายกริยา” ส่วนเสริมกริยาของวลีประเภทนี้เป็นส่วนที่อธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาคประธานต้องการให้ส่วนกรรมกระทำ เช่น “ไปที่รัฐวิสาหกิจเพื่อหางานทำ” อธิบายเพิ่มเติมว่าแม่ขอให้ “ฉัน” ทำเรื่อง “ช่วยเหลือตนเองในการฟ้องร้อง” อธิบายเพิ่มเติมเสริมว่าเรื่องที่คนขอให้ทนายความช่วย “ไปที่ร้านและซื้อซีดีให้เขา” อธิบายเพิ่มเติมว่าสิ่งที่ขอให้ติงลี่โปทำ “ธุระ”

《新实用汉语课本》第四册的这一部分接着又举出了三个“先连动后兼语”的“连动兼语句”：

แบบเรียน “New Practical Chinese Reader” เล่มที่ 4 ได้ยกตัวอย่างประโยคควบตำแหน่งประเภทควบตำแหน่งก่อนแล้วจึงตามกริยา เช่น

19. 副总有急事让他马上回去。
Fùzǒng yǒu jíshì ràng tā mǎshàng huíqù.
รองประธานมีเรื่องด่วนขอให้เขากลับไปทันที

这个句子其实不是一个单句，而是一个取消了分句间的语音停顿的因果关系复句，它的原型是：副总有急事，让他马上回去。Fùzǒng yǒu jíshì, ràng tā mǎshàng huíqù.

ประโยคนี้จริงๆ แล้วไม่ใช่ประโยคความเดียว แต่เป็นประโยคความซ้อนประเภทความสัมพันธ์เชิงเหตุและผล ที่มีการเว้นจังหวะหยุดพูดระหว่างประโยค ซึ่งประโยคเดิมคือรองประธานมีเรื่องด่วนขอให้เขากลับไปทันที Fùzǒng yǒu jíshì, ràng tā mǎshàng huíqù.

这个因果关系复句的前一分句表示的是原因，后一分句表示的是结果。

ประโยคแรกของประโยคความซ้อนประเภทความสัมพันธ์เชิงเหตุและผล เป็นประโยคที่บ่งบอกถึงสาเหตุ ส่วนประโยคหลังบ่งบอกถึงผลที่ตามมา

20. 我打了个电话叫他下午来。
Wǒ dǎlegè diànhuà jiàotā xiàwǔ lái.
ฉันโทรเรียกเขามาตอนบ่าย

这个句子其实也不是一个单句，而是一个取消了分句间的语音停顿的目的关系复句，它的原型是：我打了个电话，叫他下午来。Wǒ dǎlegè diànhuà, jiàotā xiàwǔ lái.

ประโยคนี้จริงๆ แล้วไม่ใช่ประโยคความเดียว แต่เป็นประโยคความซ้อนประเภทความสัมพันธ์เชิงวัตถุประสงค์ที่มีการเว้นจังหวะหยุดพูดระหว่างประโยค ซึ่งประโยคเดิมคือ ฉันโทรศัพท์ แล้วเรียกให้เขามาในตอนบ่าย Wǒ dǎlegè diànhuà, jiàotā xiàwǔ lái.

这个目的关系复句的后一分句表示的是“我打了个电话”的目的。

ประโยคส่วนหลังของประโยคความรวมเชิงวัตถุประสงค์นี้เป็นการแสดงออกถึงวัตถุประสงค์ของ “ฉันโทรศัพท์”

21. 他没有钱（请大家吃饭）。
Tā méiyǒu qián (qǐng dàjiā chīfàn).
เขาไม่มีเงิน (เลี้ยงทุกคนกินข้าว)

这个句子的宾语部分是一个定语后置的定中短语，属于连动动宾谓语句，等于说：他没有（请大家吃饭）的钱。Tā méiyǒu (qǐng dàjiā chīfàn) de qián.

ส่วนที่เป็นกรรมของประโยคนี้เป็น วลีแบบขยายนามที่ส่วนขยายคำนามอยู่ตำแหน่งท้าย ถือว่าเป็นประโยคที่มีคำกริยาหลักสองคำขึ้นไปที่ใช้วลี “กริยา-กรรม” เป็นภาคแสดง เท่ากับว่า เขาไม่มีเงินที่(จะเลี้ยงทุกคนกินข้าว) Tā méiyǒu (qǐng dàjiā chīfàn) de qián.

他没有（请大家吃饭）的钱。
Tā méiyǒu (qǐng dàjiā chīfàn) de qián.
นักเรียนมีแบบฝึกหัด (ที่ต้องทำ) มากมายในวันอาทิตย์

以上我们谈了“连动句”的语法结构类型，希望能对“连动句”的教学有所帮助。

ข้างต้น เราได้พูดถึงประเภทโครงสร้างไวยากรณ์ของ “ประโยคที่มีคำกริยาหลักสองคำขึ้นไป” โดยหวังว่าจะเป็นประโยชน์ในการสอน “ประโยคที่มีคำกริยาหลักสองคำขึ้นไป”

中原文化是华夏文明之根、中华文化之源、黄河文明中心，历史底蕴丰富厚重。许多成语典故源自中原大地，有关联的名胜遍布河南，比如“问鼎轻重”“阳春白雪”“愚公移山”“安乐窝”等。

วัฒนธรรมที่ราบภาคกลางเป็นรากฐานของอารยธรรมจีน แหล่งที่มาของวัฒนธรรมจีน และศูนย์กลางของอารยธรรมลุ่มแม่น้ำฮวงโห มีภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ที่ยาวนานและลึกซึ้ง สำนวนสุภาษิตหลายสำนวนมีที่มาจากสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของที่ราบภาคกลางในเหอหนาน เช่น “เวิ่นติ่งชิงจ้ง”(问鼎轻重) “หยางชุนไป๋เสวี่ย”(阳春白雪) “หยวีกงอี๋ซาน”(愚公移山) “อันเล่ออัว”(安乐窝)เป็นต้น

สถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของเหอหนานในสำนวนสุภาษิต

成语故事中的河南名胜

作者：张剑英 จาง เจี้ยนอิง เขียน
翻译：Panthipa Asavatheputhai
พรรณทิพา อัศวเทพอุทัย แปล

中国国际中文教育基金会

洛阳市九鼎路的大鼎
"ติ่ง" ที่ถนนจิ่วติ่งเมืองลั่วหยาง
摄影：威建庄 ภาพ โดย เว่ยเจี้ยนจวง

问鼎轻重

鼎曾是古人用来烹煮或盛贮肉类的器具，有三足圆鼎和四足方鼎两类，分有盖和无盖两种，有黏土烧制的陶鼎，也有用青铜铸造的铜鼎。现在大家在很多博物馆中看到的多为青铜鼎。

相传禹铸成九鼎，被夏、商、周三代作为传国之宝，成为统治权力的象征。国灭则鼎迁，历商至周，把定都或建立王朝称为“定鼎”。

春秋时期周定王元年，楚庄王对周王室怀有野心，别有用心地向王孙满打听鼎的大小轻重。王孙满告知楚庄王，鼎的大小、轻重无关紧要，最重要的是以德治国，有德于人民，警告楚庄王不要有非分的想法。此时的“问鼎轻重”比喻篡夺政权或图谋王位的行为。

随着历史的发展，“问鼎轻重”一词由贬义变为褒义。《说唐》中有一段话：“李渊德高望重，手下兵多将勇，见炀帝远游未归，天下大乱，就益发修理甲兵，渐有问鼎中原之志。”由此，“问鼎中原”华丽转身，不再具有“问鼎轻重”的贬义色彩了。现在，“问鼎”一词可借指在比赛或竞争中夺取第一名。

如今，矗立于洛阳市九鼎路上的九鼎雕像，位于南召县与鲁山县交界处的楚长城鲁阳关和方城县的楚长城大关口，承载着千年历史，默默向世人述说着岁月的沧桑，让我们深切领悟“问鼎轻重”的深刻含义。

“เว่นติ่งชิงจ้ง”

“ติ่ง” เคยเป็นภาชนะที่คนโบราณใช้ในการประกอบอาหารหรือเก็บเนื้อสัตว์ มีแบบทรงกลมสามขาสาและสี่เหลี่ยมสี่ขา แบ่งออกเป็นแบบมีฝาปิดและไม่มีฝาปิด มีแบบที่เป็นเครื่องปั้นดินเผาและทองแดง ทุกวันนี้ ขาตั้งสิบรอนซ์ส่วนใหญ่ที่คุณเห็นในพิพิธภัณฑ์หลายแห่งเป็นติ่งทองแดง

ตามตำนานเล่าว่าหยวี่ (禹) เป็นผู้หล่อจิ๋วติ่ง (กระถางสำริด 9 ใบ) สมัยราชวงศ์เซี่ย ซาง โจว ได้มีจัดให้เป็นของมีค่าของรัฐ กลายเป็นสัญลักษณ์ของอำนาจปกครอง เมื่อรัฐล่มสลาย จะต้องมีการย้ายติ่ง ในการกำหนดเมืองหลวงของราชวงศ์ซางถึงราชวงศ์โจว เรียกว่า “การจัดตั้งติ่ง”

ศักราชแรกของราชวงศ์ชูนชิว ฉู่จวงหวัง (楚庄王) คิดร้ายต่อโจวหวังชื่อ (周王室) จึงแกล้งถามหวังซุน (王孙) เรื่องขนาดของติ่ง หวังซุนบอกฉู่จวงหวังว่า ขนาดและน้ำหนักของติ่งนั้นไม่สำคัญ ที่สำคัญคือการปกครองแผ่นดินโดยธรรม “เว่นติ่งชิงจ้ง”(问鼎轻重) เป็นการเตือนฉู่จวงหวังว่าไม่ควรคิดแบ่งแยก จึงเป็นการเปรียบเสมือนการแย่งชิงอำนาจหรือการสมคบร่วมคิดเพื่อยึดครองบัลลังก์

ตามการพัฒนาของประวัติศาสตร์ คำว่า “เว่นติ่งชิงจ้ง” (问鼎轻重) ได้เปลี่ยนจากความหมายเชิงลบไปเป็นความหมายเชิงบวก มีข้อความในพงศาวดาร “ชัวถัง” (说唐) กล่าวว่า “หลี่หยวนเต๋อ (李渊德) เป็นที่เคารพนับถือของผู้คน ทหารของเขามีความกล้าหาญ เมื่อเห็นว่าองค์พระจักรพรรดิหยางมิได้เสด็จกลับมาจากการเดินทาง จึงทำให้เกิดความโกลาหล เขาก็เลยต้องช่วยผู้คนซ่อมชุดหุ้มเกราะมากขึ้น จึงค่อย ๆ ทำให้เห็นความสำคัญของติ่งที่ราบภาคกลางมากขึ้น” ด้วยเหตุนี้ “การสอบถามเรื่องติ่งที่ภาคกลาง” จึงเกิดความหมายที่ดีขึ้น ไม่มีความหมายในเชิงลบอีกต่อไป ปัจจุบันนี้ “การตั้งคำถามติ่ง” เป็นคำที่มีความหมายแฝงว่า การได้รับชัยชนะในการแข่งขัน

ทุกวันนี้ รูปปั้นขนาดยักษ์ของจิ๋วติ่ง (九鼎) บนถนนในเมืองลั่วหยาง ซึ่งตั้งอยู่ที่ทางแยกของอำเภอหนานเจา (南召) และอำเภอหลู่ซาน (鲁山) เป็นปากทางของกำแพงจีนโบราณ สะท้อนให้เห็นประวัติศาสตร์นับพันปี ช่วงเวลาที่แปรผ่านไป ทำให้พวกเราเข้าใจความหมายของ “เว่นติ่งชิงจ้ง (问鼎轻重)” อย่างลึกซึ้ง

หยางชุนไป๋เสวี่ย

สุภาษิตสำนวนหยางชุนไป๋เสวี่ย เป็นสำนวนที่มาจากเพลงหยางชุนและไป๋เสวี่ย ของรัฐฉู่สมัยจ้านกั๋ว

ในสมัยจ้านกั๋ว ซ่งหยวี่ ซึ่งเป็นชาวรัฐฉู่ ได้เขียนบทความเรื่อง “ถามกษัตริย์รัฐฉู่” ซึ่งเขาเขียนว่า “มีคนร้องเพลงในเมืองหลวง ช่วงแรกตอนที่เขาร้องเพลง“เซี่ยหลี่” และ “ปาเหริน” มีผู้คนหลายพันคนที่ร้องร่วม ต่อมาเมื่อมีการร้อง “หยางอา”และ “เซี่ยฉู่” มีผู้คนหลายร้อยคนในเมืองหลวงร่วมร้องกับเขา เมื่อเขาร้องเพลง “หยางชุน” และ “ไป๋เสวี่ย” มีคนไม่ถึงสิบคนที่ร่วมร้องกับเขา ท้ายสุด เมื่อเป็นเพลงที่มีทักษะที่ยากขึ้น มีคนเพียงไม่กี่คนในเมืองหลวงที่ติดตามเขา เมื่อเป็นเช่นนี้ เพลงที่ยิ่งสง่างาม คนร้องประสานเสียงจะน้อยลง เพลง “เซี่ยหลี่” “ปาเหริน”

中国国际中文教育基金会

阳春白雪

“阳春白雪”这个成语，来源于战国时期楚国的两首高雅乐曲《阳春》和《白雪》。

战国时期，楚国人宋玉写有《对楚王问》一文，其中写道：“有个人在都城里唱歌，起初他唱《下里》《巴人》时，都城里跟着他唱的有几千人；后来唱《阳阿》《薤露》（xiè lù）时，都城里跟着他唱的有几百人；等到唱《阳春》《白雪》的时候，都城里跟着他唱的不过几十人；最后当歌曲再增加一些高难度的技巧时，都城里跟着他应和的不过几个人罢了。这样看来，歌曲越是高雅，唱和的人也就越少。”文中提到的《下里》《巴人》《阳阿》《薤露》与《阳春》《白雪》一样，都是歌曲名。因此，后人多用“阳春白雪”来泛指高深的、高雅的文学艺术，用“下里巴人”来泛指通俗的、普及的文艺作品。

《阳春》和《白雪》是春秋时期晋国大音乐家师旷在一个土台上完成的。这个土台现在开封禹王台公园内，相传师旷曾在此吹奏乐典，故后人称此为“吹台”。师旷并不是天资聪颖的人，他学琴三年，但弹奏水平仍一般，被师傅臭骂一通。师旷无地自容，用绣花针刺瞎双眼。俗话说“有志者，事竟成”。盲了之后的师旷后来创作出《阳春》《白雪》，与《下里》《巴人》相对，使后世对艺术产生了高雅和通俗之分。

开封禹王台公园的师旷塑像
รูปปั้น “อิ๋ ควง” ในสวนสาธารณะหยวี่หวังไถ่ เมืองไคเฟิง
摄影：戚建庄 ภาพ ถ่าย แสดง

“หยางอา” “เซี่ยลู่” และไป๋เสวี่ย ล้วนเป็นเพลงที่มีชื่อเสียงมาก ดังนั้น คนรุ่นหลังจึงมักให้ความหมายของ “หยางชุนไป๋เสวี่ย” ว่าหมายถึงวรรณกรรมและศิลปะที่ลึกซึ้ งและสง่างาม และใช้คำว่า “เซี่ยหลี่ปาเหริน” หมายถึงงานวรรณกรรมและศิลปะทั่วไป

เพลง “หยางชุน” และ “ไป๋เสวี่ย” เป็นเพลงที่ศิลปินนามว่า “ซือค่วง” ได้บรรเลงขึ้ นบนเวทีการแสดงในช่วงชุนชิว โดยปัจจุบันเวทีนี้ตั้งอยู่ในสวนสาธารณะหยวี่หวังไถแห่งเมืองไคเฟิง กล่าวกันว่า “ซือค่วง” ได้นั่งบรรเลงดนตรีเป็นประจำ ดังนั้ นผู้คนเรียกจุดนี้ว่า “เวทีบรรเลง” “ซือค่วง” ไม่ใช่คนที่ฉลาด เขาใช้เวลาในการเรียนดีดพิณเป็นเวลา 3 ปี แต่ความสามารถทางด้านดนตรีของเขาดูเหมือนคนปกติทั่วไป จึงโดนอาจารย์ดุ เขารู้สึกอับอายมากและละอายใจ จึงใช้เข็มปักผ้าจิ้มตาทั้งสองข้างของตนเองให้บอด ดังที่กล่าวกันว่า“ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น” หลังจากที่เขามองไม่เห็น เขาจึงแต่งเพลง “หยางชุน” “ไป๋เสวี่ย” คู่กับเพลง “เซี่ยหลี่” “ปาเหริน” ซึ่งกลายเป็นผลงานที่มีความหมายตรงกันข้าม ทำให้คนรุ่นหลังรู้สึกถึงความแตกต่างของความสูงส่งและธรรมดาสามัญ

หยวีกงอี๋ซาน (ตาโง่ย้ายภูเขา)

สำนวน “ตาโง่ย้ายภูเขา” เป็นนิทานสุภาษิตโบราณที่เป็นที่รู้จักกันดี ในตำนานเล่าว่ามีชายผู้หนึ่ง นามว่า หยวีกง อาศัยอยู่ที่เป่ยซาน มีอายุเกือบ 90 ปี หน้าบ้านเขาอาศัยอยู่มีภูเขาใหญ่สองลูกคือไท่หังและหวังวู กีดขวางถนนหนทางที่สัญจรไปมา เวลาจะเข้าออกต้องเดินอ้อมเสมอ ดังนั้ นหยวีกงจึงตัดสินใจจะเคลื่อนย้ายภูเขา จื้ อโซวที่อยู่ทางเหอฉวี่ได้ยินข่าวนี้ แล้ว เยาะเย้ยความไม่ประมาณกำลังของตนของหยวีกงว่า “เจ้าช่างโง่เขลาเสียจริง อายุขัยที่เหลือและแรงของเจ้า แม้แต่หญ้าบนยอดเขาก็มิอาจถอนได้ แล้วเจ้าจะเคลื่อนย้ายหินและดินได้อย่างไรเล่า” หยวีกงกล่าวว่า “หลังจากที่ข้าตาย ข้าจะมีลูกชายของข้า และถ้าลูกชายของข้าตาย ข้าจะมีหลานชายของข้า ลูกหลานไม่มีที่สิ้ นสุดแต่ภูเขาจะไม่เพิ่มขึ้ นอีก ทำไมถึงจะทำให้มันเรียบไม่ได้ล่ะ” ดังนั้ นเขาจึงพาสมาชิกใน

愚公移山

“愚公移山”这一成语，是一个家喻户晓的古代寓言故事。传说，北山有个名叫愚公的人，快90岁了。他居住的门前有太行、王屋两座大山，阻塞了通行的道路，出来进去都要绕道，于是愚公下决心要移去它们。河曲的智叟听后，讥笑愚公自不量力：“你简直太愚蠢了！就凭你残余的岁月、剩下的力气，连山上的一棵草都动不了，又能把泥土、石头怎么样呢？”愚公说：“我死之后有我儿子，儿子死了还有孙子，子子孙孙是没有穷尽的，而山不会再增高了，为什么不能挖平它呢？”于是，他率领全家人每天不停地挖山。最终，天帝被愚公的诚心感动，命令大力神背走了那两座山。因此，后人常用“愚公移山”来比喻做事不畏艰难、迎难而上、坚忍不拔。

“愚公移山”的地点现在河南省济源市境内。太行、王屋两山雄踞市区西北，是河南、山西两省的天然分界。当我们伫立在“愚公移山”纪念碑前，看着愚公挥舞铁镐的雄劲雕像，立刻便会感受到愚公那让太行、王屋让道的雄心壮志和无坚不摧的意志力量。

安乐窝

邵雍是北宋哲学家，祖籍范阳（今河北涿州），后随父迁居共城（今河南辉县市）。邵雍初到洛阳时，所居房屋都是棚草做的，难以抵挡风雨，他却依然怡然自得。富弼、司马光、吕公著等退居洛阳，敬重邵雍，为邵雍置办了接近都市的带园地的住宅。邵雍给住宅起名“安乐窝”，并写下《安乐窝中吟》。后人遂用“安乐窝”比喻舒服安逸的住所和生活环境。

时光流转、岁月更迭，邵雍在洛阳的“安乐窝”早已化为历史的尘烟，荡然无存。但是，辉县市的百泉风景区内，依旧保存着邵雍隐居时期的“安乐窝”遗址。它像自己的主人一样，淡泊入世、道化于心，在岁月的轮回中静静地守候着昔日的清静与安详。

成语观照历史，名胜佐证文化。当游览这些名胜、联想并咀嚼这些成语典故时，人们会感受到中原历史之久远、文化之厚重，别有一番滋味。

ครอบครัวไปขุดภูเขาทุกวัน ในท้ายที่สุด เทพเจ้าแห่งสวรรค์รู้สึกประทับใจกับความตั้งใจของหยวีกง จึงบัญชาให้เทพจอมพลังขนย้ายภูเขาทั้งสองลูกออกไป ดังนั้น คนรุ่นหลังจึงมักใช้ สำนวน “หยวีกงอี๋ ซาน” เพื่ออธิบายถึงงานที่ทำโดยไม่กลัวความยากลำบาก กล้าเผชิญปัญหา มีความเพียร มุมานะบากบั่น

“หยวีกงอี๋ ซาน”(愚公移山) ตั้ งอยู่ในเมืองจี้ หยวน มณฑล เหอหนาน ภูเขาไท่หังและภูเขาหวังวู ตั้ งอยู่ทางตะวันตกเฉียงเหนือของเมือง ซึ่งเป็นพรมแดนธรรมชาติระหว่างมณฑลเหอหนานและซานซี เมื่อเรายืนอยู่หน้าอนุสาวรีย์ และมองดูรูปปั้ นอันสง่างามของหยวีกงที่กำลังถือพลั่วเจาะภูเขา ทำให้รู้สึกได้ทันทีว่าหยวีกงมีความมุ่งมั่นที่แน่วแน่ที่จะทำให้ภูเขาไท่หัง และหวังวูตัดขาดออกจากกัน

อันเล่ออัว(安乐窝) รังแห่งความสบาย

เซ่ายง เป็นนักปรัชญาแห่งราชวงศ์ซ่งเหนือ บ้านเกิดของเขาคือฟ่านหยาง (ปัจจุบันคือเมืองจัวโจว มณฑลเหอเป่ย) และเขาได้ย้ายไปอาศัยอยู่ที่เมืองกงเฉิงกับบิดาของเขา (ปัจจุบันคือเมืองฮุยเสี้ยน มณฑลเหอหนาน) เมื่อเซ่ายง มาถึงเมืองลั่วหยางครั้งแรก เขาอาศัยอยู่บ้านที่มุงด้วยใบจาก ไม่ทนต่อลมและฝน แต่เขาก็ยังรู้สึกพอใจ ผูปี้ ซือหม่ากวง หลู่วกงจู้ และคนอื่น ๆ กลับไปอาศัยอยู่ที่ลั่วหยาง ล้วนแต่เคารพเซ่ายง พวกเขาได้สร้างบ้านในสวนให้เขาอาศัยอยู่ เซ่ายงตั้งชื่อที่พักว่า “อันเล่ออัว” และเขียนบทกลอน “อันเล่ออัวจงหยิน” ภายหลัง “อันเล่ออัว” ใช้เป็นคำอุปมาสำหรับที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมที่สะดวกสบาย

ช่วงวันเวลาที่ผันแปร “อันเล่ออัว”ของเซ่ายงที่เมืองลั่วหยาง ได้สลายกลายเป็นผุยผงในประวัติศาสตร์อันยาวนาน แต่ภายในเขตท่องเที่ยวไป่ฉวนของเมืองฮุยเสี้ยน ยังคงมีรักษาร่องรอย “อันเล่ออัว” การอาศัยอยู่ของเซ่ายง ที่เหมือนกับเจ้านายของมันเอง ที่ใช้ชีวิตอย่างสันโดษ ที่หัวใจเต็มไปด้วยอิทธิพลจากลัทธิเต๋า ที่เฝ้ารอความสงบจากอดีตในการกลับชาติมาเกิดอีกครั้ง

สุภาษิตสำนวนเป็นสิ่งที่สะท้อนประวัติศาสตร์ และเป็นหลักฐานทางวัฒนธรรม เมื่อมีการเที่ยวชมแหล่งท่องเที่ยวลักษณะนี้และคิดเชื่อมโยงกับสุภาษิตและสำนวน ผู้คนจะรู้สึกถึงความลึกซึ้งของประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของที่ราบภาคกลางซึ่งมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว

辉县市百泉风景区内邵雍隐居时的安乐窝遗址
ร่องรอย “อันเล่ออัว” ที่เซ่ายงเคยอาศัยอยู่ภายในเขตท่องเที่ยวไป่ฉวน ของเมืองฮุยเสี้ยน
摄影：戚建庄 ภาพ ฉี เจี้ยน จวง

中国国际中文教育基金会

诗歌：我在六月等你

บทกวี “เดือน มิ.ย.ฉันรอเธอ”

中国国际中文教育基金会

作者：马金波 หม่า จินปัว เขียน
翻译：Panthipa Asavatheputhai
พรรณทิพา อัศวเทพอุทัย แปล

繁华万千，
挡不住岁月流转；
青春年少，
伤不起光阴似箭。

乍暖还寒的三月，
孕育着六月相见；
闻着金穗轻舞的麦香，
我等你绽放绚烂。

我在六月等你，
轻摆的时钟，
送走了多少寒窗苦读的夜晚；
撕掉的日历，
记录了太多青春懵懂的诗篇。

我在六月等你，
抚摸你日渐成熟的伟岸，
说不出是欣慰、释然；
凝视你稍带忧郁的笑脸，
读出了坚定和果敢。

เจิดจรัสรุ่งโรจน์
มิอาจหยุดกาลเวลาได้
คนหนุ่มสาววัยแรกแย้ม
มิอาจทำลายเวลาอันรวดเร็ว

มีนาคมอันอบอุ่นเยือกเย็น
ตั้งตารอคอยเดือนมิถุนา
ดอมดมกลิ่นข้าวสาลีร่ายรำพลิ้วไหว
ฉันรอเธอเบ่งบานอย่างงดงาม

เดือนมิ.ย. ฉันรอเธอ
นาฬิกาที่เดินไป
ผ่านคืนท่องตำราอันตรากตรำหนาวเหน็บหลายคืน
ปฏิทินที่ฉีกไป
บันทึกบทกวีวัยใสไร้เดียงสาหลายบท

เดือนมิ.ย. ฉันรอเธอ
สัมผัสร่างกำยำเติบใหญ่ของเธอ
มิอาจกล่าวว่าปลอดโปร่งใจ
จ้องมองรอยยิ้มปนเศร้าเล็กน้อยของเธอ
บ่งบอกความแน่วแน่และกล้าหาญ

我在六月等你，
深蓝的课桌，
支撑你百折不挠地登攀；
松香淡淡的床板，
托起你的埋头苦干。

我在六月等你，
明净的操场，
刻录你的拼搏与呐喊；
璀璨的报告厅，
回荡你的歌声和誓言。

我在六月等你，
在那个炎热初现的夏天，
经历冰与火的淬炼，
你怎惧命运挑战！

我在六月等你，
百花争艳；
感谢那个奋战百日的自己吧，
习得满腹经纶，
还有一颗英雄虎胆，
攻坚克难。

เดือนมิ.ย. ฉันรอเธอ
โต๊ะหนังสือสีน้ำเงินเข้ม
ผลักดันให้เธอปีนขึ้นไปอย่างไม่ย่อท้อ
แผ่นปูเตียงกลิ่นสนอ่อน ๆ
ดึงเธอให้มุ่งมั่นพากเพียร

เดือนมิ.ย. ฉันรอเธอ
สนามกีฬาที่สะอาด
บันทึกการต่อสู้กู่ร้องของเธอ
ห้องบรรยายที่สดใส
สะท้อนเสียงขับขานคำสาบานของเธอ

เดือนมิ.ย. ฉันรอเธอ
ในต้นคิมหันต์ฤดูระอุนั้น
ผ่านการทดสอบจากน้ำแข็งและไฟ
เธอจะกลัวโชคชะตาท้าทายได้อย่างไร

เดือนมิ.ย. ฉันรอเธอ
ดอกไม้นับร้อยงดงามเบ่งบาน
ขอบคุณตัวเองต่อสู้ฟันฝ่ามานาน
ได้รับบทเรียนมากมาย
และความกล้าหาญแห่งวีรบุรุษ
เอาชนะต่อความยากลำบาก

中国国际中文教育基金会

我在六月等你，
力挽狂澜；
感恩和你同舟共济的老师吧，
倾注满腔热情，
使出浑身解数，
把你浇灌。

我在六月等你，
望眼欲穿；
我的孩子能否经得起考验？
为了你能展翅高翔，
严慈并济的父母，
等了整整十二年。

เดือนมิ.ย. ฉันรอเธอ
พลิกผันความพ่ายแพ้เป็นชัยชนะ
ขอบคุณครูบาอาจารย์ที่ลงเรือลำเดียวกัน
มุ่งมั่นฟันฝ่าเต็มเปี่ยม
รวมพลังทั่วสรรพางค์ร่างกาย
เติมพลังแรงใจให้เธอ

เดือนมิ.ย. ฉันรอเธอ
ตั้งตาเฝ้ารอคอย
ลูกของฉันจะสอบผ่านไหมหนอ
เพื่อให้เธอสยายปีกบินสูงได้
พ่อแม่ที่เข้มงวดและเมตตา
รอมาสิบสองปีเต็ม

中国国际中文教育基金会

我在六月等你，
翘首以盼；
你是我精心打造的航船，
让伟大的东方之子在这里诞生成长，
是我的夙愿。

我在六月等你，
我是你踩过的地砖，
是你乘凉的小树，
是你敲过的餐盘，
是属于你的录取通知书，
是你向往翱翔的蓝天。

我在六月等你，
等待你在花季
凯旋！

เดือนมิ.ย. ฉันรอเธอ
ตั้งตาเฝ้ารอคอย
เธอคือเรือที่ฉันสรรค์สร้างมา
ให้ลูกหลานที่ยิ่งใหญ่แห่งบูรพาเกิดและเติบโต ณ แห่งนี้
เป็นความปรารถนาอันแสนนานของฉัน

เดือนมิ.ย. ฉันรอเธอ
ฉันคือแผ่นกระเบื้องที่เธอเคยเหยียบ
เป็นต้นไม้เล็ก ๆ ที่เธออาศัยร่มเงา
เป็นจานอาหารที่เธอเคยเคาะ
ถือเป็นหนังสือตอบรับเข้าศึกษาของเธอ
เป็นท้องฟ้าสีครามที่เธอปรารถนาจะโบยบิน

เดือนมิ.ย. ฉันรอเธอ
รอเธอบานสะพรั่ง
รอเธอบานสะพรั่ง
ชัยชนะหวนคืนมา

注释：6月为中国高考月份，每年有1000余万考生参加考试。
หมายเหตุ: เดือนมิถุนายนเป็นเดือนแห่งการสอบเข้ามหาวิทยาลัยของจีน และมีผู้สมัครสอบมากกว่า 10 ล้านคนทุกปี

中国国际中文教育基金会

古都

一个牡丹盛开的地方

เมืองโบราณลั่วหยาง: นครแห่งโบตั๋น ประชันโฉมความงาม

作者：孙成岗 ซุน เฉิงกัง เขียน
翻译：朱金英 วิภาวรรณ สุนทรจารมร แปล

洛阳

GU DU LUO YANG

在中原大地，有一座历史文化名城叫洛阳，它不仅是中国古代十三个王朝的都城，也是牡丹的故乡。

บริเวณพื้นที่ราบภาคกลางของจีน มีเมืองเมืองหนึ่งที่มีชื่อเสียงโด่งดังทางด้านประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมชื่อว่าลั่วหยาง (Luoyang) ตั้งอยู่ ลั่วหยางไม่เพียงแต่เคยเป็นเมืองหลวงในยุคโบราณของจีนมาแล้วถึง 13 ราชสำนัก หากแต่ยังเป็นแหล่งกำเนิดของดอกโบตั๋นอีกด้วย

从大约一千五百年前的隋朝开始，洛阳人就有赏花的习俗。虽然近代的积贫积弱和连绵的战火让牡丹的美丽一度隐身，但改革开放后，温饱问题的解决，让洛阳人骨子里那种对美追求的基因渐渐复苏。1983年，洛阳举办了第一个官方性质的赏花节会——牡丹花会。从那以后，每年春天牡丹盛开的时节便成了洛阳人共同的节日。

ตั้งแต่สมัยราชวงศ์สุย (Sui) เมื่อประมาณ1,500 ปีที่แล้วชาวลั่วหยางเริ่มมีประเพณีการชมดอกไม้ แม้ว่าในช่วงประวัติศาสตร์ยุคใกล้ ลั่วหยางจะตกอยู่ในสภาพของเมืองที่ปกคลุมไปด้วยพิษภัยของไฟสงครามอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งความยากไร้ที่ทำให้เมืองลั่วหยางเสื่อมโทรมลง เป็นเหตุให้บดบังความงดงามของดอกโบตั๋นไปชั่วระยะเวลาหนึ่ง แต่ว่าหลังจากที่จีนดำเนินการปฏิรูปและเปิดประเทศแล้ว เมื่อปัญหาปากท้องได้รับการแก้ไขจนหมดสิ้นไป ทำให้จิตวิญญาณของชาวลั่วหยางที่ใฝ่ฝันและแสวงหาในเรื่องของความงามนั้นได้พลิกฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง ในปีค.ศ.1983 เมืองลั่วหยางได้จัด “เทศกาลดอกโบตั๋น” ขึ้น ซึ่งเป็นเทศกาลชมดอกไม้ที่จัดขึ้นโดยภาครัฐเป็นครั้งแรก นับ ตั้งแต่นั้นมา ในทุก ๆ ปี เมื่อถึงฤดูใบไม้ผลิดอกโบตั๋นเบ่งบานทั่วเมือง ก็จะเป็นช่วงเวลาที่เป็นเทศกาลของการชมดอกไม้ร่วมกันของชาวเมืองลั่วหยาง

2011年，牡丹花会更名为中国洛阳牡丹文化节，使这个地方性的赏花活动升格为国家性的节会。每年4月，牡丹盛开的大约20天内，洛阳城内繁花似锦，万人空巷，再现了唐代诗人刘禹锡描写的“唯有牡丹真国色，花开时节动京城”的盛况。

ในปีค.ศ. 2011 เทศกาลดอกโบตั๋น (Peony Fair) ได้เปลี่ยนชื่อเป็นเทศกาลวัฒนธรรมดอกโบตั๋นลั่วหยางแห่งประเทศจีน(China Luoyang Peony Culture Festival) ทำให้กิจกรรมการชมดอกไม้ในระดับท้องถิ่นได้รับการยกระดับมาตรฐานขึ้นเป็นเทศกาลในระดับชาติ ด้วยเหตุนี้ เดือนเมษายนของทุกปี เมื่อดอกโบตั๋นเบ่งบานในช่วงระยะเวลาประมาณ 20 วัน ภายในตัวเมืองลั่วหยาง ดอกไม้หลากหลายสีสัน เบ่งบานทั่วเมือง ดูงดงามตระการตาดุจดังประดับด้วยแพรไหมไปทั่วทั้งเมือง ผู้คนชักชวนกันออกจากบ้าน เพื่อร่วมเฉลิมฉลองกันอย่างครื้นเครงตามท้องถนน เป็นการรื้อฟื้นภาพบรรยากาศแห่งการเฉลิมฉลองอันคึกคักให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง เหมือนดังเช่นที่หลิวหยี่วีซี (Liu Yuxi) กวีในสมัยราชวงศ์ถังได้เคยเขียนบรรยายเกี่ยวกับบรรยากาศในยามที่ดอกโบตั๋นบานสะพรั่งไว้ในบทกวีว่า

“มีแต่โบตั๋นคือสีสันอันเสถียร ฤดูเปลี่ยนเวียนผ่านบานวิจิตร ผองชนรื่นชื่นสุขไปทุกหน เปี่ยมชีวิตชีวาทั่วทั้งเมือง”

在洛阳最为常见的牡丹便是洛阳红。这是洛阳土生土长、种植面积最广的牡丹。在一年一度的牡丹文化节，古都洛阳的大街小巷到处都能看到它的身影。它的花朵为高贵的紫红色，花瓣上有隐隐的光泽。它还有一个“焦骨牡丹”的别称，蕴藏着武则天火烧牡丹的传说。

ดอกโบตั๋นที่พบเห็นได้มากที่สุดในลั่วหยางนั้นมีชื่อเรียกว่า “ลั่วหยางหง”(พันธุ์ลั่วหยางสีแดง) เป็นดอกโบตั๋นที่มีถิ่นกำเนิดในลั่วหยาง และมีพื้นที่เพาะปลูกที่กว้างใหญ่ไพศาลมากที่สุด ในเทศกาลวัฒนธรรมดอกโบตั๋นประจำปี เราสามารถพบเห็นดอกโบตั๋นได้ในทุกหนแห่งของเมืองลั่วหยาง ตั้งแต่ตามถนนใหญ่ตลอดจนถึงในตรอกซอกซอยน้อยใหญ่ ดอกโบตั๋นมีสีแดงอมม่วงดูล้ำค่า กลีบดอกมีความแวววาวงดงามตา ดอกโบตั๋นนี้ยังมีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “เจียวกู่หมู่ตัน” (โบตั๋นที่ถูกเผาไหม้เกรียมเป็นสีดำ:โบตั๋นไฟ) ซึ่งแฝงนัยที่เกี่ยวกับเรื่องเล่าขานในตำนานอู่เจ๋อเทียน (Wu Zetian) สั่งเผาโบตั๋นจนไหม้เกรียมนั่นเอง

武则天是中国历史上唯一的女皇，巨大的皇权让她认为自己无所不能，不仅可以统治天下的生灵，而且可以驾驭世间的万物。于是，在一个隆冬的晚上，她忽发奇想要在第二天早晨去上苑赏花，下诏要求百花在次日凌晨凌寒而放。百花仙子屈服于女皇的淫威，纷纷开放，唯有牡丹抗旨不遵。愤怒的女皇便让人火烧牡丹，并将她贬到东都洛阳。不曾想，这些烧焦的枯枝接触到洛阳邙岭沟谷的灵气，便生根发芽，开出更为硕大密集的深紫花朵，独领着东都春日的风骚。被烈火烧焦的枝条变得更加挺拔，使它有了“焦骨牡丹”的美名。

อู่เจ๋อเทียน (Wu Zetian: บูเช็กเทียน) เป็นจักรพรรดินีเพียงพระองค์เดียวในประวัติศาสตร์จีน เนื่องจากการได้กุมอำนาจอันยิ่งใหญ่ในฐานะของจักรพรรดินี ทำให้พระนางคิดว่าอำนาจที่มีอยู่ในมือนั้นสามารถที่จะเสกสรรค์ทุกสิ่งอย่างได้ดังใจหมาย ไม่เพียงแต่สามารถปกครองทุกชีวิตในใต้หล้าได้ทั้งหมดแล้ว พระนางยังคิดว่าจะสามารถควบคุมสรรพสิ่งในโลกนี้ได้อีกด้วย ด้วยเหตุนี้เอง ในกลาง ดึกคืนหนึ่งของฤดูหนาวอันแสนเย็นยะเยือก พระนางเกิดความคิดพิลึกพิลั่นขึ้นมาว่า ในเช้าตรู่ของวันรุ่งขึ้น จะเสด็จไปชมดอกไม้ในสวนพระราชวังหลวง จึงได้มีพระราชเสาวนีย์ไปว่า รุ่งเช้าของวันพรุ่งนี้ ดอกไม้ในสวนจะต้องเบ่งบานพร้อมกันเพื่อต้อนรับเมื่อพระนางเสด็จไปถึง ปรากฏว่าเทพธิดาน้อยประจำหมู่มวลดอกไม้ในสวนต่างยอมสยบให้กับอำนาจอันล้นฟ้าของพระนางอู่เจ๋อเทียน บรรดาดอกไม้ล้วนพากันเบ่งบานสะพรั่งในกลางสวน มีเพียงแต่โบตั๋นที่ขัดขืนท้าทายอำนาจของพระนาง ทำให้จักรพรรดินีอู่เจ๋อเทียนทรงพิโรธอย่างยิ่ง จึงสั่งให้คนนำไฟมาเผาโบตั๋น แล้วให้ลดสถานะโดยการให้นำโบตั๋นทั้งหมดไปปลูกไว้ที่เมืองลั่วหยางที่อยู่ทางตะวันออกของเมืองหลวง ไม่มีใครคาดคิดมาก่อนว่า เมื่อกิ่งก้านต้นโบตั๋นที่ถูกเผาจนไหม้เกรียมเหี่ยวเฉา ทันทีที่ได้หยั่งรากลงในผืนดินอันน่าอัศจรรย์ของเมืองลั่วหยาง ซึ่งเป็นพื้นที่หุบเขาสูงชัน ต้นโบตั๋นต่างก็แตกหน่อผลิใบอ่อน เจริญงอกงามสูงใหญ่และผลิดอกสีม่วงเข้มบานสะพรั่งเต็มต้นทั่วบริเวณ แต่งแต้มสีสันแห่งฤดูใบไม้ผลิให้กับเมืองลั่วหยางในดินแดนตะวันออกให้ดูโดดเด่นสง่างามยิ่งกว่าเมืองใด ๆ กิ่งก้านต้นโบตั๋นที่ถูกไฟเผาจนไหม้เกรียมนั้น กลับแตกหน่อยืนต้นสูงสง่างามดูแข็งแกร่ง ทำให้ต้นโบตั๋นเหล่านี้ได้รับสมญานามเชิดชูอีกประการหนึ่งว่าเป็น “เจียวกู่หมู่ตัน” (โบตั๋นไฟ)

后来女皇建立大周政权，定都洛阳，大兴科举，设立女科，“焦骨牡丹”的精灵们又纷纷走进恩科考场，拔得头筹。这些传说让牡丹的美丽不再肤浅而变得厚重。然而，这是一个彻头彻尾的误传，实际上正是武则天的迁都才把牡丹的栽培中心从长安带到洛阳。可以说，没有武则天，就没有誉甲天下的洛阳牡丹。

ต่อมาพระจักรพรรดินีทรงสถาปนาราชวงศ์โจว (Zhou หรืออู่โจว Wuzhou) ขึ้น ตั้งราชธานีที่เมืองลั่วหยาง สร้างระบบการสอบคัดเลือกข้าราชการชั้นใหม่ จัดตั้งการสอบคัดเลือกข้าราชการสตรี บรรดาเทพธิดาน้อย “เจียวกู่หมู่ตัน” (โบตั๋นไฟ) ต่างเดินทางเข้าสู่สนามสอบภาคพิเศษที่จัดขึ้นตามพระราชประสงค์ของพระจักรพรรดินี ซึ่งล้วนสอบได้ในอันดับที่หนึ่ง ตำนานเรื่องเล่าเหล่านี้ ช่วยเติมแต่งทำให้ความงดงามของโบตั๋นนั้นไม่ถูกด้อยค่า หากแต่ดูมีคุณค่าหนักแน่นยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม เรื่องเล่าขานทั้งหมดนี้ตั้งแต่ต้นจนจบ ล้วนเป็นการแต่งเติมจนทำให้ความหมายนั้นพิสดาร ข้อเท็จจริงนั้น เป็นเพียงเรื่องของการย้ายราชธานีของจักรพรรดินีอู่เจ๋อเทียน ทำให้มีการย้ายศูนย์เพาะชำโบตั๋นจากนครฉางอัน (Chang'an)ไปที่ลั่วหยาง กล่าวได้ว่า หากไม่มีอู่เจ๋อเทียนก็ย่อมไม่มีโบตั๋นลั่วหยาง ที่เลื่องชื่อลือนามไปทั่วทั้งแผ่นดิน

唐代牡丹的栽培技术已经达到了一个高峰，出现了专业的牡丹种植师。那时已经开始了使牡丹反季节开花的试验，在当时叫做“熏花”。历史上记载的“百花俱开，牡丹独迟”的传说，只是一次“熏花”失败，未能使其与其他花卉一同开放而已。不过，传说中牡丹那种不畏强权的高贵品格，是中国古代读书人孜孜以求的风骨。因此，千百年来，人们津津乐道，口口相传，宁可信其为真。

เทคโนโลยีการเพาะชำโบตั๋นในสมัยราชวงศ์ถัง (Tang) มีความก้าวหน้าจนถึงที่สุด ทำให้มีผู้เชี่ยวชาญนักเพาะชำโบตั๋นมีออาชีพถือกำเนิดขึ้น ในเวลานั้น เริ่มมีการทดลองการเพาะปลูกโบตั๋นที่สามารถผลิดอกนอกฤดูกาลได้ ซึ่งในยุคสมัยนั้นเรียกกันว่าเป็นเทคนิค “ดอกไม้รมควัน” จากบันทึกในประวัติศาสตร์ มีตำนานที่เล่าขานกันว่า “ดอกไม้ร้อยดอกบานสะพรั่ง มีเพียงโบตั๋นเชื่องช้าไม่ผลิบาน” นั่นเป็นความล้มเหลวเพียงครั้งเดียวที่เกิดขึ้นจากการทดลอง “ดอกไม้รมควัน” ซึ่งมิอาจทำให้โบตั๋นผลิดอกบานสะพรั่งพร้อมกับดอกไม้ชนิดอื่น ๆ ได้ อย่างไรก็ตาม ความองอาจของโบตั๋นที่มิยอมก้มหัวให้กับอำนาจอธรรมที่ครอบงำ นับเป็นบุคลิกภาพอันสง่างามที่ไม่ระย่อต่ออุปสรรค ซึ่งเหล่าปัญญาชนจีนในยุคโบราณต่างยกให้เป็นต้นแบบที่ใฝ่ฝัน ด้วยเหตุนี้เอง หลายพันปีที่ผ่านมา ผู้คนต่างพูดคุยถึงเรื่องนี้อย่างออกรสออกชาติ เล่าขานกันจากปากต่อปาก และเลือกที่จะเชื่อว่าเรื่องเล่าขานนี้ว่าเป็นเรื่องจริง

不过与其他地区相比，洛阳独特的气候的确适合牡丹的生长。洛阳的牡丹确实比其他地区的牡丹都要开得旺盛。宋代欧阳修曾说过“洛阳地脉花最宜，牡丹尤为天下奇”。这位大文豪无疑也是一位酷爱牡丹的人，在百忙中居然写了一部题为《洛阳牡丹记》的牡丹种植学术理论著作，并发出了“洛阳牡丹甲天下”的感慨。

อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบกับพื้นที่ในภูมิภาคอื่นแล้ว ภูมิอากาศที่เป็นเอกลักษณ์ของลั่วหยางนั้นเหมาะสมอย่างยิ่งต่อการเติบโตของโบตั๋น โบตั๋นในเมืองลั่วหยาง จัดว่าเป็นโบตั๋นที่ผลิดอกบานสะพรั่งได้สวยงามมากว่าในพื้นที่อื่น ๆ ในสมัยราชวงศ์ซ่ง (Song) โอวหยางซิว (Ouyang Xiu) เคยกล่าวไว้ว่า “สภาพภูมิประเทศของลั่วหยางเหมาะที่สุดสำหรับการปลูกดอกไม้นานาพันธุ์ โดย เฉพาะอย่างยิ่งดอกโบตั๋นนับว่าเป็นดอกไม้มหัศจรรย์ของใต้หล้า”ไม่ต้องสงสัยเลยว่า เจ้าของประโยคคำพูดอมตะท่านนี้ก็เป็นผู้ที่มีความชื่นชอบโบตั๋นอีกท่านหนึ่ง นอกจากนี้ โอวหยางซิวยังมีงานเขียนเชิงวิชาการเกี่ยวกับการเพาะปลูกโบตั๋นที่ชื่อว่า “บันทึกโบตั๋นแห่งลั่วหยาง” ในขณะที่เขามีภารกิจรัดตัวในทุก ๆ วัน รวมทั้งยังมีคำพูดที่แสดงถึงความรู้สึกที่ชื่นชอบดอกโบตั๋นว่า “โบตั๋นแห่งลั่วหยางเป็นที่หนึ่งในใต้หล้า”

牡丹从古代一路走来，不仅花朵美丽，而且带着浓浓的文化色彩。黑海撒金、红莲满堂、赤龙焕彩、菱花湛露、琉璃贯珠、墨楼争辉、青山灌雪……这一个个让人浮想联翩的词汇不是什么成语，而是一个个牡丹品种的名称。经过千百年来的栽培，现在的牡丹园艺品种已经达到了三千多个，而且每年还会不断有新品种涌现。

ตั้งแต่ในยุคโบราณดอกโบตั๋นไม่ได้มีดีแต่เพียงแค่มีช่อดอกที่สวยงามเท่านั้น หากแต่ดอกโบตั๋นยังเต็มเปี่ยมไปด้วยสีสันทางวัฒนธรรมอันลึกซึ้งอีกด้วย ดังชื่อเรียกสายพันธุ์โบตั๋นที่มีอยู่อย่างหลาก หลาย เช่น โบตั๋นม่วงเข้มประกายทอง (Heihai Sajin) โบตั๋นแดงจรัสหล้า (Honglian Mantang) โบตั๋นแดงจักรพรรดิ (Chilong Huancai) โบตั๋นชมพูอมม่วงหยาดน้ำค้าง (Linghua Zhanlu) โบตั๋นขาวไข่มุก (Liuli Guanzhu) โบตั๋นม่วงเข้มเปล่งประกาย (Molou Zhenghui) โบตั๋นขาวหิมะยอดภู (Qingshan Guanxue) ... คำศัพท์ที่สร้างความคิดและจินตนาการได้อย่างไม่รู้จบเช่นนี้ ไม่ใช่คำสำนวนสุภาษิตแต่อย่างไร หากแต่เป็นชื่อเรียกสายพันธุ์ชนิดต่างๆ ของโบตั๋น หลังจากผ่านการเพาะชำมานับพันปี ปัจจุบันโบตั๋นที่จัดเป็นพันธุ์ไม้ดอกเพื่อการตกแต่งสวนนั้นมีมากกว่า 3,000 ชนิด และทุก ๆ ปียังคงมีสายพันธุ์ใหม่ๆ เกิดขึ้นตลอดเวลา

历代的牡丹种植师们按不同的标准对这些繁多的品种进行了分类，形成了三类六型九色的分类体系。从花瓣层次来看，牡丹有单瓣、重瓣、千瓣三类形态，这三类形态的花朵又呈现出葵花型、荷花型、玫瑰型、半球型、皇冠型、绣球型等六种花型，它们艳丽多姿，色彩丰富，有红、紫、粉、白、蓝、绿、黄、黑和复色等九种颜色。

ปรมาจารย์ผู้เชี่ยวชาญด้านการเพาะปลูกโบตั๋นในยุคประวัติศาสตร์ ได้ทำการจำแนกหมวดหมู่ของพันธุ์ไม้โบตั๋นที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก โดยยึดหลักเกณฑ์ที่เป็นมาตรฐานที่แตกต่างกัน จนได้เป็นระบบของการจัดหมวดหมู่การแยกแยะสายพันธุ์โบตั๋นออกเป็น 3 ประเภทกลีบดอก 6 ชนิดรูปทรง และ 9 เฉดสี หากยึดตามหลักเกณฑ์ของลักษณะกลีบดอกจะแบ่งดอกโบตั๋นออกเป็น 3 ประเภท คือ ลักษณะที่เป็นกลีบดอกเดี่ยว กลีบดอกซ้อนและกลีบดอกซ้อนหลายชั้น ซึ่งลักษณะของกลีบดอก 3 ประเภทนี้ จะเป็นดอกโบตั๋นที่มีรูปทรงกลีบดอกในรูปทรงต่าง ๆ แบ่งออกเป็น 6 ชนิด คือ รูปทรงกลีบดอกแบบทานตะวัน รูปทรงกลีบดอกแบบดอกบัวรูปทรงกลีบดอกแบบกุหลาบรูปทรงกลีบดอกแบบลูกโลกผ่าครึ่งซีก รูปทรงกลีบดอกแบบมงกุฎและรูปทรงกลีบดอกแบบไฮเดรนเยีย ดอกโบตั๋นในกลุ่มนี้รูปทรงกลีบดอกอ่อนช้อยงดงามมีเสน่ห์ สีสันหลากหลายสดใสตระการตา มีทั้งหมด 9 สีด้วยกันคือ แดง ม่วง ชมพู ขาว น้ำเงิน เขียว เหลือง ดำและสีผสม

摄影：孙成岗 ภาพ ซุน เฉิงกัง

复色牡丹的代表就是二乔了。它的花朵上有两种颜色，一半是高贵的红紫，另一半是清新的浅粉。一花生两色，故唤作二乔。当然，这是二乔中的上品。有时，它也会开出单色的花朵，在同一株或同一枝上同时开出深紫和浅粉的花来。两种交相辉映的颜色和铜雀春深锁二乔的传说，让这种传统的复色牡丹蒙上一层神秘色彩。

ตัวแทนของดอกโบตั๋นสีผสมคือโบตั๋นสองสีเอ้อเฉียว (Erqiao) เพราะกลีบดอกจะมีสองสี กลีบดอกครึ่งหนึ่งเป็นสีม่วงอมแดงที่ดูล้ำค่า ส่วนอีกครึ่งหนึ่งของกลีบดอก จะเป็นสีชมพู

摄影：孙成岗 ภาพ โดย ซุน เฉิงกัง

อ่อนดูหวานละมุน ในหนึ่งดอกประกอบด้วยสองสี จึงมีชื่อเรียกว่าสองสีเอ้อเฉียว แน่นอนว่า โบตั๋นที่มีกลีบดอกสองสีนี้ จัดว่าเป็นดอกโบตั๋นชั้นสูง ในบางครั้ง โบตั๋นสายพันธุ์นี้ก็อาจจะผลิดอกที่มีกลีบดอกเพียงสีเดียว โดยผลิดอกโบตั๋นที่มีกลีบดอกเป็นสีม่วงเข้มทั้งดอก หรือสีชมพูอ่อนหวานละมุนทั้งดอก แต่ว่าจะอยู่บนต้นและกิ่งเดียวกัน เมื่อดอกโบตั๋นทั้งสองสีประชันบนกิ่งก้านเดียวกัน ความงดงามที่ปรากฏ ก็เปรียบดังเช่น “จับสองสาวโฉมสะคราญเอ้อเฉียวกักขังไว้บนยอดหอถงเชวี่ยไถ (Tongque Tai)” ตำนานเรื่องเล่าขานนี้ ทำให้ดอกโบตั๋นสีผสม ได้รับการแต่งแต้มฉาบด้วยสีสันให้ดูลี้ลับมหัศจรย์ยิ่งขึ้น

二乔本是三国时期东吴桥公之女，姐姐名唤大乔，是孙策之妻；妹妹名唤小乔，是周瑜之妻。二人本姓为桥，亦作乔。众所周知，江南二乔皆国色也，恰如牡丹一般，貌流离，神娇媚，乃是名副其实的倾国又倾城。“铜雀春深锁二乔”的典故出自唐代诗人杜牧的《赤壁》一诗。

คำว่า เอ้อเฉียว (Er Qiao) จริง ๆ แล้วเป็นชื่อของธิดาของอู่กง (Wu Gong) เจ้าแคว้นตงอู๋ (Dong Wu)มีพี่สาวชื่อ ต้าเฉียว (Da Qiao) ซึ่งเป็นภรรยาของซุนเซ็ก(Sun Ce) และน้องสาวคนที่ชื่อเอ้อเฉียว เป็นภรรยาของจิวยี่ (Zhou Yu) เนื่องจากสกุลเดิมของนางทั้งสองคือสกุลเฉียว (Qiao) จึงเป็นที่มาของการเรียกขานนางทั้งสองว่าเฉียว (Qiao) ตามที่ทราบกันโดยทั่วไปว่า สองสาวงามเอ้อเฉียวนั้นเป็นสุดยอดโฉมคราญแห่งเจียงหนาน (Jiangnan: ดินแดนที่อยู่ทางตอนใต้ของแม่น้ำฉางเจียง) สาวงามทั้งสองนี้ มีความงดงามเปรียบประดุจดังเช่นดอกโบตั๋น มีรูปโฉมอันงดงาม กิริยาท่วงท่าพราวเสน่ห์เย้ายวนใจ ช่างเหมาะสมกับคำร่ำลือที่มีไปทั่วทั้งเมืองและทั่วทั้งประเทศ ข้อมูลการอ้างอิงของประโยคที่ว่า “จับสองสาวโฉมสะคราญเอ้อเฉียวกักขังไว้บนยอดหอถงเชวี่ยไถ” นั้น มาจากบทกวีของตู้มู่ (Du Mu) ในบทกวีที่ชื่อว่า “ผาแดง” (Chibi) ในสมัยราชวงศ์ถัง (Tang)

实际上，这是诗人在游历赤壁古战场时发出的感慨——若是当年赤壁之战周瑜不得东风之便，那二乔就会落入曹操之手，被其锁于铜雀台之中。这其实只是诗人的一种假设，历史上二乔也并没有被关进铜雀台。但这一典故也从侧面印证了二乔之美，令天下为之痴慕。二乔牡丹，双色明艳且交相辉映，不正如大小乔这对艳色绝世的双生姐妹花吗？

แต่ในความเป็นจริง ข้อความดังกล่าวเป็นเพียงอารมณ์ความรู้สึกของกวีในขณะที่กำลังท่อง เที่ยวอยู่ที่สนามรบผาแดง (Chibi) ในยุคโบราณ – ยุทธการที่ผาแดงในเวลานั้น หากว่าจิวยี่ (Zhou Yu) ไม่มีโชคช่วยจากลมตะวันออก สองสาวเอ้อเฉียวก็คงต้องตกอยู่ในมือของโจโฉ (Cao Cao)และคงจะถูกจับตัวไปขังไว้บนหอถงเชวี่ยไถ แต่แท้ที่จริงแล้ว ข้อความนี้เป็นเพียงการตั้งสมมติฐานของกวีเท่านั้น เพราะตามข้อมูลในประวัติศาสตร์ สองสาวเอ้อเฉียวก็มิได้ถูกจับตัวไปกักขังไว้ในหอถงเชวี่ยไถแต่ประการใด แต่อีกด้านหนึ่งนั้น การอ้างอิงข้อมูลเหล่านี้ก็เป็นการตอกย้ำให้เห็นถึงความเป็นโฉมสะคราญของสองสาวเอ้อเฉียว ทำให้ผู้คนในใต้หล้าต้องหลงใหลชื่นชอบไปด้วย โบตั๋นสองสีเอ้อเฉียว สีสันทั้งสองที่ตัดแบ่งครึ่งบนกลีบดอก ช่างดูงดงามสดใสส่งเสริมกัน จะว่าไปแล้วความงดงามของโบตั๋นสองสีเอ้อเฉียว ก็มิได้แตกต่างไปจากความเป็นโฉมงามในใต้หล้าของสองสาวพี่น้องต้าเฉียวกับเสี่ยวเฉียว มิใช่หรอกหรือ

洛阳城内有许多观赏牡丹的名胜。王城公园是建国后洛阳最早建造的公园，这是一块具有王气的地方。2700多年前，周公营造洛邑，东周的王城就坐落在这块土地上。这里也是第一次官方举办牡丹花会的地方，共种植了国内外800多个品种的牡丹，约十余万株。在洛阳，这里的牡丹因花期长、景观好、交通便利而受到八方来客的青睐。

ภายในเมืองลั่วหยาง มีจุดชมดอกโบตั๋นหลายแห่งที่เป็นสถานที่ท่องเที่ยวอันโด่งดัง สวน สาธารณะหวังเฉิง (Wangcheng Park) เป็นสวนสาธารณะที่เก่าแก่ที่สุดที่สร้างขึ้นในลั่วหยาง หลังจากการสถาปนาสาธารณรัฐประชาชนจีน ได้กลายเป็นสถานที่ซึ่งมีบรรยากาศที่เต็มไปด้วยกลิ่นไอของอุทยานของราชสำนัก เมื่อกว่า 2,700 ปีที่ผ่านมา โจวกง (Zhou Gong) ได้สร้างเมืองลั่วอี้ (Luoyi: ชื่อเดิมของลั่วหยาง) ราชธานีของแคว้นตงโจว (Dong Zhou) ได้สถาปนาขึ้นในพื้นที่แห่งนี้ และที่ลั่วหยางก็เป็นเมืองที่จัดงานเทศกาลโบตั๋นโดยภาครัฐเป็นครั้งแรกของจีน เมืองลั่วหยางได้ปลูกโบตั๋นที่เป็นสายพันธุ์พื้นเมืองของจีนและสายพันธุ์จากต่างประเทศ มีจำนวนมากกว่า 800 สายพันธุ์ มีโบตั๋นประมาณกว่า 100,000 ต้น ดอกโบตั๋นในเมืองลั่วหยาง มีระยะเวลาการผลิบานที่ยาวนาน ทำให้ภูมิทัศน์ของตัวเมืองมีความงดงาม การเดินทางคมนาคมมีความสะดวกสบาย ทำให้เป็นที่ชื่นชอบของบรรดานักท่องเที่ยวที่เดินทางมากจากทั่วทุกมุมโลก

另一个则是隋唐遗址植物园，它虽然建园较晚，但坐落在隋唐故城之上，占地面积大。园中种植了约350亩牡丹，有九

大色系的牡丹约1200多个品种，是国内牡丹品种最多的牡丹园之一。园中有一个展示众多名贵牡丹的九色台。它是一个逐级升高的超大圆形观景台，一条条登顶的台阶把园内分成若干个扇形展示区，各区展示了九大色系的百余个品种的精品牡丹。

ส่วนอีกแห่งหนึ่งนั้นคือ สวนพฤกษศาสตร์โบราณสถานแห่งยุคราชวงศ์สุย (Sui) และราชวงศ์ถัง (Tang) แม้ว่าจะเป็นการสร้างขึ้นในภายหลังเมื่อไม่นานมานี้ แต่ว่าสวนพฤกษศาสตร์แห่งนี้ได้สร้างขึ้นบนพื้นที่ซึ่งเป็นที่ตั้งของเมืองโบราณในยุคสุยและถัง และครอบคลุมพื้นที่ขนาดใหญ่ ภายในสวนใช้พื้นที่เพื่อการปลูกโบตั๋นประมาณ 350 หมู่ (Mu : 1 หมู่ = 666.67 ตรม.) สายพันธุ์โบตั๋นที่ปลูกมีอยู่ประมาณ 1,200 สายพันธุ์และมี 9 สีหลัก เป็นหนึ่งในสวนโบตั๋นที่มีสายพันธุ์โบตั๋นมากที่สุดในประเทศจีน ภายในสวนได้จัดโซนแสดงดอกโบตั๋นโดยสร้างเป็นแท่นไต่ระดับลดหลั่นกันแบบขั้นบันได เป็นพื้นที่การแสดงโชว์โบตั๋น 9 สีหลัก ซึ่งเป็นโบตั๋นสายพันธุ์หายากราคาแพง พื้นที่ขั้นบันไดจัดแสดงนี้มีลักษณะเป็นทรงกลมขนาดใหญ่มหึมา แบ่งเป็นระดับชั้นแบบขั้นบันไดจากระดับพื้นดินไปถึงระดับที่สูงขึ้น พื้นที่แบบขั้นบันไดที่ลดหลั่นกันนี้ เป็นการแบ่งพื้นที่โซนแสดงดอกโบตั๋นในรูปทรงแบบพัด ในแต่ละโซนจะจัดแสดงโบตั๋นที่เป็นสายพันธุ์หายากมากกว่า 100 สายพันธุ์ที่มีอยู่ 9 สีหลัก

除此之外，还有神州牡丹园、国花园、国家牡丹园、国际牡丹园等。国家牡丹园中有国家牡丹基因库，在这里可以欣赏到中外不同品种的牡丹的风姿。不得不说的还有国际牡丹园，它位于邙山之上。独特的小气候和众多从国外引进的晚开品种，使这里在4月底5月初依然可以展现牡丹竞相绽放的盛况，为错过花期的赏花客提供一个不留遗憾的机会。

นอกจากนี้ ยังมีสวนโบตั๋นเซินโจว (Shenzhou Peony Garden) สวนดอกไม้แห่งชาติ (National Garden) สวนโบตั๋นแห่งชาติ (National Peony Garden) สวนโบตั๋นนานาชาติ (International Peony Garden) เป็นต้น ภายในสวนโบตั๋นแห่งชาติมีธนาคารเก็บหน่วยพันธุกรรมโบตั๋นแห่งชาติ (National Peony Gene Bank) สวนแห่งนี้สามารถเพลิดเพลินไปกับการชมดอกโบตั๋นที่สวยงามจำนวนมากซึ่งเป็นสายพันธุ์ที่แตกต่างกันทั้งสายพันธุ์ภายในประเทศและสายพันธุ์จากต่างประเทศ และที่ขาดไม่ได้ที่จะต้องกล่าวถึงคือ สวนโบตั๋นนานาชาติซึ่งตั้งอยู่บนเขาหมังซาน (Mang Shan) ด้วยลักษณะพิเศษของสภาพภูมิอากาศบนยอดเขาและสายพันธุ์โบตั๋นที่ผลิดอกบานช้าจำนวนมากที่นำเข้าจากต่างประเทศ ทำให้ช่วงปลายเดือนเมษายนถึงต้นเดือนพฤษภาคม โบตั๋นที่สวนแห่งนี้ก็ยังคงมีบรรยากาศของดอกโบตั๋นที่สวยงามบานสะพรั่งไปทั่วทั้งสวน เป็นการชดเชยให้กับผู้ที่พลาดโอกาสจากการชมโบตั๋นในช่วงฤดูกาลที่บานสะพรั่งตามปกตินั้นไม่ต้องผิดหวังเสียใจ

常开常新的牡丹不仅为洛阳人带来美的享受，更带来了可观的经济效益。仅2021年第39届牡丹文化节，就为洛阳带来了约280亿元的旅游收入和投资总额达1100多亿元的百余个大型投资项目。牡丹让这座古老的城市焕发了青春，增加了活力，不仅提供了一张让世界了解洛阳的名片，而且也为洛阳走向世界搭建了一座桥梁。

ดอกโบตั๋นที่ผลิดอกบานสะพรั่งในทุกฤดูใบไม้ผลิ ไม่เพียงแต่เป็นการนำความสุขที่ได้เพลิด เพลินกับการชมความงดงามให้กับชาวเมืองลั่วหยางเท่านั้น หากแต่ยังได้นำผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจมาให้อีกด้วย เฉพาะในปีค.ศ. 2021 การจัดเทศกาลวัฒนธรรมโบตั๋นครั้งที่ 39 ก็สามารถสร้างรายได้จากนักท่องเที่ยวให้กับเมืองลั่วหยางเป็นจำนวนอยู่ที่ 28,000 ล้านหยวน (RMB) และยังมีโครงการลงทุนขนาดใหญ่กว่า 100 โครงการ ด้วยจำนวนเงินลงทุนรวมมากกว่า 110,000 ล้านหยวน (RMB) โบตั๋นได้ช่วยชุบชีวิตใหม่ที่สดใส เพิ่มพลังการขับเคลื่อนการเติบโตให้กับเมืองเก่าแก่โบราณอย่างลั่วหยาง ปัจจัยเหล่านี้ ไม่เพียงแต่เสมือนหนึ่งเป็นการจัดทำนามบัตรแนะนำให้กับชาวโลกให้ได้รู้จักเมืองลั่วหยางให้ดีขึ้นเท่านั้น หากแต่ยังเป็นการเสมือนหนึ่งได้สร้างสะพานเชื่อมเพื่อให้ลั่วหยางได้ก้าวสู่โลกภายนอกอีกด้วย

摄影：马立 หม่าลี่

作者简介：
孙成岗，教授、博导，《日语学习与研究》杂志编委；曾任中国日语教学研究会副会长、洛阳外国语学院欧亚系主任等。

ประวัติโดยสังเขปของผู้เขียน:
ศาสตราจารย์ซุนเฉิงกัง (Sun Chenggang), อาจารย์ที่ปรึกษาระดับดุษฎีบัณฑิต กองบรรณาธิการวารสาร “การศึกษาและวิจัยภาษาญี่ปุ่น” เคยดำรงตำแหน่ง รองประธานสมาคมวิจัยการสอนภาษาญี่ปุ่นแห่งประเทศจีน และหัวหน้าภาควิชาเอเชียและยุโรป สถาบันภาษาต่างประเทศลั่วหยาง (Luoyang Foreign Languages Institute1) เป็นต้น

胡辣汤：河南名吃第一汤

“หูล่าทัง”: ซุปเผ็ดรสเด็ดอันดับหนึ่งแห่งเหอหนาน

作者：赵执 จ้าว จื่อเขียน
翻译：朱金英 วิภาวรรณ สุนทรจารมร แปล

在众多大众美食里，提到云南，立刻浮现在脑海中的是过桥米线，提到兰州，就是兰州拉面，而提到河南，则不得不说河南的胡辣汤。作为北方早餐中常见的品类，河南人对胡辣汤的喜爱早已浸透在了骨子里，融入了生活中，是万万离不了的。其貌不扬的一碗汤，浓郁辛香，是当之无愧的本地特色饮食第一名，更是河南饮食特色与文化的缩影。

ในบรรดาอาหารจานเด็ดยอดนิยมจำนวนมาก หากกล่าวถึงยูนนาน (Yunnan) สิ่งแรกที่ผุดขึ้นมาในห้วงความคิดคำนึงทันทีก็คือ “กั๋วเฉียว หมี่เซี่ยน” (เส้นหมี่ข้ามสะพาน) หากพูดถึงหลานโจว (Lanzhou)ก็จะต้องนึกถึง“หลานโจวลาเมี่ยน” (บะหมี่หลานโจว)และหากพูดถึงเหอหนาน (Henan)แน่นอนว่าจะต้องไม่พลาดที่จะเอ่ยถึงซุปเผ็ด “หูล่าทัง”(Hulatang)ซึ่งนับเป็นเมนูอาหารเช้าของทางภาคเหนือที่พบเห็นได้บ่อยที่สุดความนิยมชมชอบของชาวเหอหนานที่มีต่อซุปเผ็ด “หูล่าทัง”นั้นอาจกล่าวได้ว่าได้แทรกซึมเข้าไปอยู่ในสายเลือดของผู้คนมาเนิ่นนานแล้ว ซึ่งผสมกลมกลืนเข้าไปอยู่ในวิถีชีวิตของผู้คนจนไม่สามารถแยกออกจากกันได้ แม้หน้าตาของซุปถ้วยนี้จะดูแสนธรรมดาหากแต่ว่าด้วยรสชาติอันเข้มข้นเผ็ดร้อนหอมฉุน ทำให้อาหารจานนี้กลายเป็นเมนูอาหารรสเลิศอันดับหนึ่งที่โดดเด่นของท้องถิ่นอย่างสมความภาคภูมิ อีกทั้งยังเป็นการย่อภาพให้เห็นถึงอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมด้านอาหารการกินของเหอหนานได้เป็นอย่างดี

胡辣汤的起源众说纷纭，现已无法考证，常见的说法有两种，一说起源于宋代，一说起源于清朝。在宋朝版本的传说中，胡辣汤是由一位御厨做出来的。这位御厨将无意中得到的“醒酒汤”与“消食茶”的方子结合，去除其中的苦味和辣味以后将做出的汤呈给皇帝。皇帝喝过

之后胃口大开，赞不绝口。后来战乱之时这位御厨流落逍遥镇，靠卖吃食为生。彼时逍遥镇下属金国，御厨为了改良汤的口味加入了胡椒粉和牛羊肉，改良后的汤大受欢迎，胡辣汤也就此产生。清朝版本的传说中，胡辣汤是由河南一位姓胡的食肆老板发明的。胡记的辣汤，喝完以后火辣生津，浑身舒爽，有位大官喝了一次竟然连伤风都好了，胡记的辣汤因此声名远播，“胡辣汤”的叫法也传播开来。创立“京遥胡辣汤”品牌的胡素花女士据传就是“胡氏胡辣汤”的第十九代传人。

ประวัติความเป็นมาของซุปเผ็ด “หูล่าทัง”ได้มีการเล่าขานไปต่าง ๆ นานา ซึ่งปัจจุบันยังไม่สามารถพิสูจน์ได้อย่างแน่ชัด แต่ที่มักจะมีการกล่าวถึงนั้น มีอยู่ 2 แนวทางด้วยกัน แนวทางแรกกล่าวกันว่ามีประวัติความเป็นมาตั้งแต่สมัยราชวงศ์ซ่ง (Song)ส่วนอีกแนวทางหนึ่งกล่าวว่าเริ่มต้นตั้งแต่สมัยราชวงศ์ชิง (Qing) สำหรับตำนานในฉบับของราชวงศ์ซ่งนั้นระบุไว้ว่าซุปเผ็ด “หูล่าทัง”เริ่มต้นจากการปรุงของพ่อครัวประจำราชสำนัก โดยที่พ่อครัวของราชสำนักผู้นี้ได้ปรุงเมนู “ซุปแก้อาการเมาค้าง” (สิงจิ่วทัง) ได้โดยบังเอิญ อันเป็นตำรับที่เกิดจากการผสมผสานของ “น้ำชาช่วยย่อยอาหาร” (เซียวสือฉา) เมนูนี้ปรุงขึ้นโดยการสกัดเอารสขมและรสเผ็ดออกให้หมด จนได้เป็นน้ำซุปที่นำขึ้นถวายพระจักรพรรดิ ปรากฏว่าหลังจากจักพรรดิได้เสวยแล้ว ก็ทำให้จักรพรรดิรู้สึกว่ามีความอยากพระกระยาหารเป็นอย่างยิ่ง จึงได้กล่าวยกย่องชื่นชมพ่อครัวอยู่ตลอดเวลาต่อมาในช่วงสงครามบ้านเมืองเกิดความปั่นป่วนโกลาหลพ่อครัวประจำราชสำนักผู้นี้ได้ร่อนเร่พเนจรจนได้ไปปักหลักอาศัยอยู่ที่เมืองเซียวเหยา (Xiaoyao Zhen) โดยอาศัยการขายอาหารเพื่อการยังชีพในขณะนั้นเมืองเซียวเหยาอยู่ภายใต้การปกครองของรัฐจิน (Jin Guo) เพื่อเป็นการปรับปรุงรสชาติของซุปพ่อครัววังหลวงผู้นี้จึงได้เติมผงพริกไทยเนื้อวัวและเนื้อแกะเข้าไปในซุปด้วยหลังจากซุปได้ผ่านการปรับปรุงรสชาติใหม่แล้วปรากฏว่าได้รับความนิยมเป็นอย่างสูงและนี่คือที่มาของซุปเผ็ด “หูล่าทัง”ส่วนในอีกหนึ่งตำนานหนึ่งนั้นเป็นตำนานในสมัยราชวงศ์ชิงโดยมีการระบุว่าซุปเผ็ด “หูล่าทัง”เป็นการคิดค้นของเถ้าแก่ร้านขายอาหารและเครื่องดื่มที่แซ่หู (Hu)ซุปเผ็ดของเถ้าแก่หูจี้ (Hu Ji)เมื่อรับประทานแล้วจะรู้สึกว่าเกิดความร้อนผ่าวไปทั่วทั้งร่างกายและช่วยขับเหงื่อทำให้รู้สึกตัวเบาปลอดโปร่งโล่งสบายตัวปรากฏว่ามีขุนนางระดับสูงท่านหนึ่งเมื่อได้ดื่มซุปเผ็ดชนิดนี้เข้าไปเพียงครั้งเดียวก็ทำให้โรคหวัดนั้นหายดีเป็นปลิดทิ้งด้วยเหตุนี้เองซุปเผ็ดของเถ้าแก่หูจี้จึงมีชื่อเสียงโด่งดังไปไกลและชื่อเมนูซุปเผ็ด “หูล่าทัง”ก็ได้ถูกกล่าวขานถึงอย่างกว้างขวาง สำหรับหูซู่ฮวา (Hu Suhua) ผู้ก่อตั้งแบรนด์ “จิงเหยาหูล่าทัง” (Jingyao Hu Spicy Soup) ได้รับการกล่าวขานว่าเป็นทายาทรุ่นที่ 19 ของ “ซุปเผ็ดหูล่าทังแห่งตระกูลหู”

胡辣汤的具体来源虽然尚无定论，但胡辣汤这种食物却在历史的洪流中留存了下来，成了河南人餐桌上的一道美食。胡辣汤，也可以叫“糊辣汤”，“糊”指的是胡辣汤的状态，即糊状的汤，胡辣汤的“辣”则并非是辣椒的火辣。 胡辣汤中除了辣椒粉，还有各种胡椒粉，这些香料混合在一起在一定程度上中和了辣椒的辣，所以胡辣汤又麻又辣，但又不特别刺激，怕辣的人吃不了麻辣火锅，但一定吃得了胡辣汤。

แม้ว่าจะยังไม่มีข้อสรุปเกี่ยวกับต้นกำเนิดที่แน่นอนของซุปเผ็ดหูล่าทังอย่างเป็นรูปธรรมก็ตาม แต่ว่าตำรับอาหารซุปเผ็ด“หูล่าทัง”ก็สามารถอยู่รอดมาได้จนถึงปัจจุบันท่ามกลางกระแสธารของประวัติศาสตร์ จนกลายเป็นเมนูอาหารจานเด็ดที่ต้องมีอยู่บนโต๊ะอาหารของชาวเหอหนาน ซุปเผ็ด “หูล่าทัง”หรือจะเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า “ซุปข้นหูล่าทัง” ซึ่ง “หู” ในที่นี้มีความหมายที่แสดงให้เห็นถึงลักษณะของซุปเผ็ด“หูล่าทัง” คือมีลักษณะของน้ำซุปที่เหนียวข้น สำหรับ “รสเผ็ด”ของซุป“หูล่าทัง”นั้นไม่ได้มีความเผ็ดของพริกแบบเผ็ดร้อนจนลุกเป็นไฟเพราะนอกจากพริกป่นที่ใส่อยู่ในซุปเผ็ด“หูล่าทัง”แล้ว ยังใส่พริกไทยป่นอีกหลายชนิด เครื่องเทศเหล่านี้เมื่อผสมผสานกันแล้ว จะสามารถช่วยลดความเผ็ดร้อนของพริกไปได้ในระดับหนึ่ง ดังนั้นซุปเผ็ด“หูล่าทัง”จึงมีทั้งรสชาลิ้นและรสเผ็ด แต่ว่าก็ไม่ใช่เป็นระดับความเผ็ดร้อนจนมากเกินไป คนที่กลัวรสเผ็ดและกินหม้อไฟหมาล่า (Mala Huoguo) ไม่ได้ รับรองว่าจะสามารถกินซุปเผ็ด“หูล่าทัง”ได้อย่างแน่นอน

胡辣汤的制作方法并不复杂，首先用牛骨或者羊骨熬制高汤，高汤煮好后放入木耳、黄花菜、面筋、豆皮、粉丝等继续熬煮，接着放入花椒粉、麻椒粉、黑胡椒、白胡椒、干辣椒粉等二十多种香料，然后用面浆和淀粉调成的芡汁勾芡，使汤变得粘稠，最后放入切成薄片的牛肉或者羊肉，撒上葱花，一份热气腾腾的胡辣汤就做好了。美食中的“色、香、味”胡辣汤“香”“味”皆备，但色有不足，单看外表确实不容易引起人的食欲，《舌尖上的中国》也说：“这东西外观不佳，拍出去不大好看。”殊不知，许多人正是因为太过重“色”而生生错过了这道美食，实在令人惋惜。

วิธีทำซุปเผ็ด“หูล่าทัง”นั้นไม่ได้มีความซับซ้อนแต่ประการใด ขั้นตอนแรก ให้ต้มน้ำสต๊อกด้วยกระดูกวัวหรือกระดูกแกะ เมื่อต้มน้ำสต๊อกเสร็จแล้ว ให้ใส่เห็ดหูหนู ดอกไม้จีน แป้งกลูเตน เต้าหู้-แผ่น วุ้นเส้นเป็นต้น แล้วต้มเครื่องต่างๆ เหล่านี้ต่อไป หลังจากนั้นให้ใส่เครื่องเทศต่าง ๆ ประมาณ 20 ชนิด เช่น ผงพริกเสฉวน (ฮวาเจียวเฟิ่น) พริกไทยดำ พริกไทยขาว พริกป่น เป็นต้น จากนั้นผสมน้ำกับแป้งมันเพื่อทำเป็นน้ำเกรวี่เพื่อราดลงในน้ำซุปให้มีความเหนียวข้น หลังจากนั้นให้ใส่ชิ้นเนื้อวัวสไลด์หรือเนื้อแกะสไลด์ โรยหน้าด้วยต้นหอมหั่นซอย เพียงเท่านี้ ซุปเผ็ด“หูล่าทัง”ที่เดือดปุด ๆ ก็เสร็จสิ้น หากกล่าวว่าอาหารจานเด็ดทั่วไปที่จะต้องประกอบไปด้วย “กลิ่น สี และรสชาติ” แล้วสำหรับเมนูซุปเผ็ด“หูล่าทัง”ก็นับว่ามีองค์ประกอบครบถ้วนทั้ง “กลิ่นที่หอมหวน”

และ “รสชาติ” ที่เข้มข้น จะขาดอยู่ก็แต่เพียงสีสันซึ่งอาจจะดูไม่ดีพอเพราะหากมองเพียงภายนอก ก็นับว่าเมนูนี้ไม่ได้มีสีสันที่จะทำให้เป็นที่ดึงดูดความอยากอาหารของผู้คนได้มากนัก ในหนังสือ “ประเทศจีนที่สัมผัสได้จากปลายลิ้น” ได้ระบุไว้ว่า “อาหารเมนูนี้จากรูปลักษณ์ภายนอกดูไม่ดีนัก เมื่อถ่ายรูปแล้วก็ไม่ได้น่ามองสักเท่าไร” แต่คนส่วนใหญ่หารู้ไม่ว่ามีคนจำนวนมากต้องพลาดโอกาสในการลิ้มรสอาหารรสเลิศของเมนูนี้ไป เพียงเพราะว่าให้ความสำคัญต่อเรื่อง “สีสัน” มากจนเกินไป ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าเสียดายเป็นอย่างยิ่ง

不同地域的胡辣汤融合当地的饮食特点，做出了风味各异的胡辣汤。在河南的大街小巷可以吃到各种各样的胡辣汤，按发源地划分，有逍遥镇胡辣汤、北舞渡胡辣汤、开封胡辣汤、鲁山胡辣汤等。逍遥镇的胡辣汤传统正宗；北舞渡胡辣汤肉香浓郁；开封胡辣汤汤体素白；鲁山胡辣汤爱放粉皮。

ซุปเผ็ด “หูล่าทัง” ในภูมิภาคต่าง ๆ ได้มีการผสมผสานความโดดเด่นด้านอาหารการกินของท้องถิ่นเข้าไปด้วย ทำให้เกิดเป็นเมนูซุปเผ็ด “หูล่าทัง” ที่มีรสชาติแตกต่างเฉพาะตัวของแต่ละท้องถิ่น บนท้องถนนและตรอกซอกซอยในเหอหนาน เราจะสามารถลิ้มรสของเมนูซุปเผ็ด “หูล่าทัง” ที่หลากหลาย หากจะแบ่งโดยยึดตามสถานที่ซึ่งเป็นต้นกำเนิดของซุปเผ็ด “หูล่าทัง” ก็จะแบ่งได้เป็นซุปเผ็ด “หูล่าทัง” แห่งเมืองเซียวเหยา ซุปเผ็ด “หูล่าทัง” แห่งทะเลสาบเป่ยอู่ตู้ ซุปเผ็ด “หูล่าทัง” แห่งเมืองไคเฟิง ซุปเผ็ด “หูล่าทัง” แห่งเขาหลูซาน เป็นต้น สำหรับซุปเผ็ด “หูล่าทัง”ของเมืองเซียวเหยานั้นเป็นต้นตำรับรสชาติดั้งเดิม ซุปเผ็ด “หูล่าทัง” แห่งทะเลสาบเป่ยอู่ตู้มีความเข้มข้นหอมกลิ่นซุปเนื้อ ซุปเผ็ด “หูล่าทัง” แห่งเมืองไคเฟิงน้ำซุปมีสีขาวใส และซุปเผ็ด “หูล่าทัง” แห่งเขาหลูซานมักนิยมใส่วุ้นเส้นที่ทำจากถั่วเขียวด้วย เป็นต้น

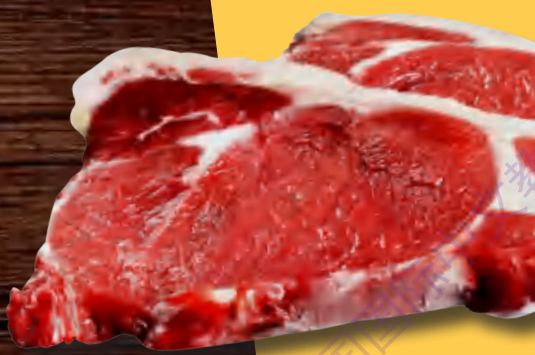

这些胡辣汤的用料和做法基本相同，口感产生差异的主要原因是香料的配比，几乎每家胡辣汤的香料配比都不一样。按种类划分，胡辣汤可分为素胡辣汤和肉胡辣汤，肉胡辣汤一般分牛肉胡辣汤和羊肉胡辣汤。素胡辣汤麻辣味纯正浓厚，肉胡辣汤在麻辣的基础上增添了牛羊肉的香味。

สำหรับส่วนผสมและวิธีการปรุงของซุปเผ็ด “หูล่าทัง” เหล่านี้โดยพื้นฐานแล้วมีวิธีปรุงที่เหมือนกันหมด ส่วนสาเหตุหลักของความแตกต่างของรสชาตินั้น มาจากอัตราส่วนของเครื่องเทศที่ใส่ลงในน้ำซุป เกือบจะทุกร้านที่ปรุงซุปเผ็ด “หูล่าทัง” จะใส่เครื่องเทศในอัตราส่วนที่แตกต่างกันไป หากจะแบ่งซุปเผ็ด “หูล่าทัง” ออกเป็นหมวดหมู่ จะแบ่งออกเป็นซุปเผ็ด “หูล่าทัง” แบบไม่ใส่เนื้อสัตว์กับซุปเผ็ด “หูล่าทัง” ที่ใส่เนื้อสัตว์ ซุปเผ็ด “หูล่าทัง” ที่ใส่เนื้อสัตว์ โดยทั่วไปจะแบ่งเป็น ซุปเผ็ด “หูล่าทัง” ที่ใส่เนื้อวัวกับที่ใส่เนื้อแกะ สำหรับซุปเผ็ด “หูล่าทัง” แบบไม่ใส่เนื้อสัตว์ จะเป็นรสชาติแบบต้นตำรับและมีความเข้มข้น ส่วนซุปเผ็ด“หูล่าทัง”ที่ใส่เนื้อสัตว์นั้นเป็นการเพิ่มเติมกลิ่นหอมอร่อยของรสเนื้อวัวกับเนื้อแกะเพิ่มไปบนพื้นฐานของซุปเผ็ดหมาล่า

在河南，名气最大，拥趸最多的胡辣汤非逍遥镇胡辣汤莫属。大到省会中心，小到偏远村镇，逍遥镇胡辣汤的门店都随处可见。逍遥镇位于周口市西华县，宋代版本的传说中做出胡辣汤的御厨最后正是去往了逍遥镇，两相印证之下，胡辣汤出自宋代御厨之手的传说显得更为可信。逍遥镇的胡辣汤以辣味纯正、糊中带香为特色，配料据说是几百年前传下来的秘方，面筋的制作也十分讲究，再加上逍遥镇人不断的传承与传播，才使得逍遥镇胡辣汤名震全国。

ที่เหอหนานซุปเผ็ด“หูล่าทัง”มีชื่อเสียงโด่งดังเป็นอันดับหนึ่ง ที่มิตรรักนักกินให้การสนับสนุนมากที่สุดย่อมจะเป็นเมนูอื่นไม่ได้นอกเสียจากซุปเผ็ด “หูล่าทัง” แห่งเมืองเซียวเหยา ชื่อเสียงและความนิยมนั้นขยายวงกว้างไปไกลถึงเมืองเอกซึ่งเป็นศูนย์กลางของมณฑล นอกจากนี้ยังโด่งดังไปไกลถึงพื้นที่ห่างไกลอันทุรกันดารตามหมู่บ้านเล็ก ๆ ในชนบทอีกด้วยเราสามารถพบเห็นป้ายชื่อร้านซุปเผ็ด“หูล่าทัง”แห่งเมืองเซียวเหยามีอยู่ทั่วทุกหนแห่ง ที่ตั้งเมืองเซียวเหยานั้นอยู่ที่อำเภอซีหวา (Xihua) เมืองโจวโข่ว (Zhoukou) ตามตำนานในสมัยราชวงศ์ซ่ง ได้บันทึกไว้ว่าพ่อครัวประจำราชสำนักผู้ที่เป็นคนปรุงซุปเผ็ด“หูล่าทัง” ได้เดินทางไปถึงเมืองเซียวเหยาเมื่อมีหลักฐานที่พิสูจน์เช่นนี้ ตำนานที่มีการเล่าขานกันว่าซุปเผ็ดหูล่าทังที่ปรุงขึ้นจากฝีมือของพ่อครัวประจำราชสำนักแห่งราชวงศ์ซ่งนั้น จึงดูจะมีความน่าเชื่อถือมากที่สุด ซุปเผ็ด“หูล่าทัง”แห่งเมืองเซียวเหยา มีความโดดเด่นที่มีรสชาติของความเผ็ดร้อนที่เป็นแบบต้นตำรับ และน้ำซุปข้นเหนียวที่มีกลิ่นหอมหวนเป็นความความโดดเด่น กล่าวกันว่าสูตรส่วนผสมเหล่านี้เป็นสูตรลับที่มีการสืบทอดต่อกันมาตั้งแต่หลายร้อยปีก่อน วิธีการทำกลูเตนก็เต็มไปด้วยความพิถีพิถัน ควบคู่ไปกับชาวเมืองเซียวเหยานั้นได้มีการสืบทอดและเผยแพร่อย่างต่อเนื่องมาโดยตลอด จึงทำให้ซุปเผ็ด“หูล่าทัง” แห่งเมืองเซียวเหยามีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักไปทั่วทั้งประเทศจีน

不少北方人认为豆浆和油条是绝配，但在河南，胡辣汤和油条才是一对真正的“灵魂伴侣”。刚出锅的油条金黄酥脆，先咬上一口油条，再将油条浸入胡辣汤中沾满汤汁，泡过的油条缓解了胡辣汤的热和辣，也让胡辣汤的香味在口舌中得到更充分的展现。冬天的早上来一碗胡辣汤，热气腾腾，从胃里暖到心里；夏天的早上来一碗胡辣汤，麻辣刺激，能保持一天的好胃口。

คนทางเหนือจำนวนไม่น้อยที่มีความเห็นว่าน้ำเต้าหู้กับปาท่องโก๋เป็นการจับคู่ที่ลงตัวที่สุด แต่สำหรับที่เหอหนานแล้วซุปเผ็ด “หูล่าทัง” กับปาท่องโก๋จึงจะนับว่าเป็นคู่แท้แบบ “คู่ชีวิตทางจิตวิญญาณ” ปาท่องโก๋สีเหลืองทองกรอบนอกนุ่มในที่เพิ่งทอดเสร็จออกจากกะทะใหม่ ๆ ให้กัดปาท่องโก๋ไปหนึ่งคำก่อน ต่อจากนั้นค่อยนำปาท่องโก๋จุ่มแช่ลงไปในน้ำซุปเผ็ด “หูล่าทัง” เมื่อน้ำซุปที่มีปาท่องโก๋แช่อยู่ จะช่วยลดความเผ็ดและความร้อนของซุปเผ็ด “หูล่าทัง” ลงได้ อีกทั้งยังช่วยเพิ่มรสหอมอร่อยให้กับซุปเผ็ด “หูล่าทัง” และเมื่อตักน้ำซุปเข้าไปอยู่ในปากแล้ว จะสามารถสัมผัสได้ถึงรสชาติที่เด่นชัดมากยิ่งขึ้น ยามเช้าในฤดูหนาว เมื่อสั่งซุปเผ็ด “หูล่าทัง” มาสักชามหนึ่ง ไอร้อนอบอวลจากน้ำซุปในชาม เมื่อได้ลิ้มรสของน้ำซุป ความอบอุ่นจากกระเพาะจะถูกส่งไปถึงหัวใจ ยามเช้าในฤดูร้อน เมื่อสั่งซุปเผ็ด“หูล่าทัง”มาสักหนึ่งชาม ความเผ็ดร้อนจากหมาล่า จะช่วยกระตุ้นให้มีความอยากอาหารไปตลอดทั้งวัน

胡辣汤虽属汤类但用料丰富，既能充饥饱腹，又能提振精神，历史上的河南多历朝代更迭，多经流民迁徙，胡辣汤的辣是辣也是暖，这样的暖，暖到了胃里更暖到了心里，这可能就是胡辣汤能流传至今的一个重要原因吧。今天的河南，胡辣汤依旧备受欢迎，醇厚内敛的特色像极了河南人，朴实、内敛。胡辣汤的锅中，翻滚的是人间的烟火，盛到碗里的是家乡的味道。

แม้ว่าซุปเผ็ด“หูล่าทัง”จะถูกจัดให้เป็นอาหารประเภทน้ำซุป แต่ก็มีส่วนผสมของวัตถุดิบที่หลากหลาย จึงเป็นเมนูอาหารที่สามารถกินให้อิ่มท้องขจัดความหิวได้อีกทั้งยังสามารถกระตุ้นให้เกิดความกระปรี้กระเปร่าได้ด้วยเหอหนานในประวัติศาสตร์ได้เกิดการเปลี่ยนแปลงและผ่านการสลับปรับเปลี่ยนของหลายราชวงศ์ในหลายยุคสมัย ส่วนใหญ่ล้วนได้เคยผ่านการอพยพย้ายถิ่นฐานมาแล้ว ซุปเผ็ด“หูล่าทัง”เป็นเมนูอาหารที่มีทั้งรสเผ็ดร้อนและก็ให้ความอบอุ่นอีกด้วย ความอบอุ่นเช่นนี้เป็นความอบอุ่นที่ส่งจากกระเพาะไปถึงหัวใจ และนี่คงจะเป็นสาเหตุสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้ซุปเผ็ด“หูล่าทัง”สามารถสืบทอดมาจนกระทั่งทุกวันนี้ เหอหนานในทุกวันนี้ ซุปเผ็ด“หูล่าทัง”ยังคงได้ รับความนิยมชมชอบจากผู้คนเหมือนเช่นในอดีต ลักษณะพิเศษของเมนูจานนี้ที่มีความเข้มข้นและซ่อนเร้นรสชาติอันหลากหลายไว้ภายในน้ำซุป ซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกับลักษณะนิสัยของชาวหูหนานเป็นอย่างยิ่ง นั่นคือเป็นคนที่เรียบง่ายและงำประกาย ในหม้อต้มซุปเผ็ด“หูล่าทัง”ที่เห็นกำลังเดือดพล่านอยู่ในหม้อใบใหญ่นั้นคืออาหารของผู้คน และเมื่ออาหารถูกตักใส่ลงในชาม นี่แหละคือรสชาติของบ้านเกิด

摄影：冯田芬 ภาพโดย: ฟงเทียนฟาน

唐宫夜宴：重回大唐盛世繁华

供图：河南广播电视台全媒体营销策划中心
ภาพโดย HBS MarTech Center

作者：徐　娜　ผู้เขียน สวี น่า
户明方　　ฮู่ หมิงฟาง
李　翔　　หลี่ เสียง
翻译：朱金英　วิภาวรรณ สุนทรจารมร แปล

中国国际中文教育基金会

งานราตรีสโมสรแห่งราชสำนักถัง: ย้อนเวลาสู่ความรุ่งโรจน์ในยุคถัง

去年河南省春节晚会的舞台上，走来了一群活泼可爱、憨态可掬的“唐宫少女”。这群少女身穿“唐三彩”色样的舞衣，手持唐代的各种民族乐器，结伴前往洛阳上阳宫赴宴。赴宴路上，她们时而你推我攘、互相逗趣，时而对着湖面整理妆容，尽显俏皮可爱的小儿女姿态。

嬉笑打闹间，这群唐宫少女走进了《簪花仕女图》《千里江山图》《备骑出行图》等中国古典画卷之中，穿梭在妇好鸮(xiāo)尊、莲鹤方壶、贾湖骨笛等国宝文物之间，舞台瞬间幻化成了一个三维立体的博物馆。

盛宴的钟声敲响了，这群少女立刻收起俏皮，重回端庄，伴着悠扬典雅的乐曲，舞出婀娜韵致，展示着盛世大唐的风采。观众们仿佛跟随这群少女一起穿越到了那个开放、包容、自信的大唐盛世。

短短五分钟的表演，获得了20.4亿的播放量，创造了春晚收视奇迹。其精心设计的红绿襦裙、雍容端庄的盛唐妆容、诙谐幽默的舞蹈风格、尖端酷炫的数字特效，以及可爱讨喜的“唐宫少女”形象，赢得了观众们的集体点赞和超高口碑，更是掀起了一股新的国风热潮。《唐宫夜宴》节目就此火爆出圈，并揭开了中国节日“奇妙游”系列晚会的序幕。

บนเวทีการแสดงงานฉลองเทศกาลคืนวันตรุษจีนของมณฑลเหอหนาน (Henan)ในปีที่ผ่านมา การแสดงเริ่มขึ้นจากกลุ่ม “สาวน้อยในวังหลวงแห่งราชวงศ์ถัง” ลีลาศออกมาด้วยท่วงท่าอันน่ารักสนุกสนานครื้นเครงมีชีวิตชีวา สาวน้อยเหล่านี้ สวมใส่ชุดระบำที่มีสีสันแบบ “ถังซานฉ่าย” (สีเคลือบเซรามิกสามสีสมัยราชวงศ์ถัง:Tang Tri-Color Glazed Ceramics) ในมือถือเครื่องดนตรีของชนชาติต่างๆในสมัยราชวงศ์ถัง กำลังชักชวนกันเพื่อเดินทางไปร่วมงานเลี้ ยงที่พระราชวังช่างหยาง (Shangyang Palace) ในลั่วหยาง บรรยากาศในระหว่างทางของการเดินทางไปร่วมงานเลี้ ยง ในบางช่วง เวลา บรรดาสาวน้อยเหล่านี้ ต่างหยอกล้อกันไปมาด้วยการผลักคนนี้ ไปทาง ผลักคนโน้นไปอีกทาง ในบางช่วงเวลา พวกนางก็พากันส่องไปที่พื้ นผิวน้ำของทะเลสาบ เพื่อจัดการแต่งตัว เสื้ อผ้าหน้าผมให้เข้าที่เข้าทาง เป็นการแสดงให้เห็นถึงท่วงท่าลีลาของเหล่าสาวน้อยที่ทั้ งน่ารักและทะเล้นชุกซน

ในขณะที่กำลังหยอกล้อกันอย่างสนุกสนานอยู่นั้ น สาวน้อยกลุ่มนี้ ก็ได้เดินเข้าสู่ท่ามกลางบรรยากาศของภาพวาดโบราณของจีนแบบแขวน เช่น ภาพ “สาวงามกับปิ่นปักผม” (The Lady with Hairpins) ภาพขุนเขาและสายน้ำหนึ่งพันลี้ “A Thousand Miles of Rivers and Mountains” และภาพ “เตรียมตัวออกเดินทาง” (Preparing for a Ride) รวมทั้ งเดินผ่านเข้าไปในอาณาบริเวณของเครื่องโบราณวัตถุซึ่งเป็นสมบัติอันล้ำค่าของจีน เช่น เหยือกใส่เหล้าทองสัมฤทธิ์ รูปทรงนกเค้าแมว เหยือกคู่ทองสัมฤทธิ์ ทรงเหลี่ยมนกกระเรียน ขลุ่ยกระดูกสัตว์เจียหู (Jiahu) เป็นต้น ในพริบตานั้ นเอง บรรยากาศบนเวทีก็ถูกเสกสรรค์ให้กลายสภาพเป็นพิพิธภัณฑ์แบบสามมิติในบัดดล

เมื่อเสียงระฆังของงานเลี้ ยงดังขึ้ น สาวน้อยกลุ่มนี้ รีบหยุดความซุกซนในทันที รีบปรับท่วงท่าให้ดูสง่างามจริงจัง เมื่อเสียงเพลงบรรเลงดังขึ้ นอย่างไพเราะพลิ้ วไหว เหล่าสาวน้อยต่างร่ายรำประกอบจังหวะดนตรีอย่างอ่อนช้อยสวยงาม สะท้อนให้เห็นถึงความงดงามทางวัฒนธรรมของราช วงศ์ถังที่มีความรุ่งเรืองถึงขีดสุด จนตราตรึงให้บรรดาผู้ชมต้องติดตามเหล่าสาวน้อยกลุ่มนี้ อย่างตั้งใจ ย้อนเวลากลับไปสู่ราชวงศ์ถังอันรุ่งโรจน์ ที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความอิสระเปิดกว้าง มีความผ่อนปรนยอมรับซึ่งกันและกัน และมีความเชื่อมั่นต่อกัน

การแสดงใช้เวลาเพียง 5 นาที ปรากฏว่ามียอดผู้เข้าชมมากถึง2.04 พันล้านวิว เป็นการสร้างปาฏิหาริย์ให้กับยอดจำนวนผู้รับชมการถ่ายทอดชุดการแสดงของงานฉลองเทศกาลวันตรุษจีน ภาพ ลักษณ์ของ “สาวน้อยแห่งวังหลวงในยุคถัง”ที่อยู่ในชุดกระโปรง “หยูฉวิน”(Ruqun) สีเขียวแดงที่ได้รับการออกแบบอย่างปราณีตงดงาม การแต่งหน้าทำผมในแบบฉบับของยุคถังอันรุ่งเรืองที่ดูเฉิดฉายงามสง่า ท่วงท่าร่ายรำที่ครื้ นเครงดูตลกชวนขบขัน ประกอบกับแสงสีที่เกิดจากเทคนิคพิเศษของดิจิทัลอันล้ำยุค จึงได้รับการชื่นชมกดไลค์กดแชร์และบอกต่อเล่าขานกันปากต่อปากจากเหล่าผู้ชม จนเกิดเป็นกระแสความนิยมความเป็นวัฒนธรรมพื้ นบ้านครั้ งใหม่อย่างร้อนแรงเกิดขึ้ น ด้วยเหตุนี้ ชุดการแสดง “งานราตรีสโมสรแห่งราชสำนักถัง” จึงกลายเป็นรายการแสดงยอดนิยมที่โด่งดังทะลุวงการในชั่วค่ำคืน และเป็นการเปิดฉากให้กับชุดการแสดง “ท่องเที่ยวไปในความมหัศจรรย์” สำหรับงานแสดงบนเวทีในค่ำคืนการเฉลิมฉลองการเปิดงานวันเทศกาลของจีนได้อย่างงดงาม

传统文化与艺术创造巧妙融合

《唐宫夜宴》节目中的“唐宫少女”形象，设计灵感源自河南博物院的一组唐代乐舞俑。当节目主创人员在博物馆中看到乐舞俑生动的舞蹈形象后，便开始思考能否通过真人舞蹈的形式让这些乐舞俑“活”起来。于是，静态唐俑被赋予了鲜明的个性特征，变成了娇憨灵动的“唐宫少女”。

为了还原体态丰满、面容丰腴的唐俑形象，同时又能保留舞蹈演员轻灵活泼的舞姿，14名舞蹈演员口含棉花，连体舞衣里也塞满海绵，摇身一变，成为了俏皮可爱的“小胖妞”。此外，舞蹈演员们眼角的两道月牙形妆容，再现了风靡于唐代的“斜红妆”。“斜红”是流行于唐朝女子中的一种妆容，她们用朱砂、胭脂之类的红色将太阳穴部位涂抹成类似于月牙形的形状，从而使女子面部饱满、气色红润。除妆容之外，演员们所穿的服装样式也颇有讲究。节目组选择了唐朝非常流行的对襟齐胸襦裙，并参考经典的“唐三彩”配色，将黄、绿、白三种颜色巧妙组合，呈现出一种高贵优雅的古典美。

《唐宫夜宴》节目高度还原了唐朝的服饰与妆容之美，让沉寂千年的乐舞俑在舞台上“活”了起来。现代艺术与传统文化的巧妙融合，为传统文化注入了新的生机与活力。

供图：河南广播电视台全媒体营销策划中心

ภาพโดย HBS MarTech Center

中国国际中文教育基金会

供图：河南广播电视台全媒体营销策划中心
ภาพโดย HBS MarTech Center

การผสมผสานอันน่ามหัศจรรย์ ระหว่างวัฒนธรรมดั้งเดิมที่สืบทอดกับการสร้างสรรค์ทางศิลปะ

ภาพลักษณ์ของเหล่า “สาวน้อยวังหลวงแห่งยุคถัง” ที่ปรากฏในรายการแสดง “งานราตรีสโมสรแห่งราชสำนักถัง”จุดเริ่มต้นของแรงบันดาลใจในการออกแบบ ได้มาจากชุดรูปปั้ นตุ๊กตาแกะสลักคณะดนตรีและเหล่านางร่ายุคถังที่จัดแสดงอยู่ในพิพิธภัณฑ์เหอหนาน เมื่อครั้งที่ผู้จัดทำรายการได้ไปพบท่วงท่าการร่ายรำที่ดูคล้ายมีชีวิตของชุดรูปปั้นตุ๊กตาแกะสลักคณะดนตรีและเหล่านางรำแล้ว ทำให้ต้องนำกลับมาขบคิดว่า จะสามารถใช้ตัวนักแสดงจริงเลียนแบบท่วงท่าลีลาการร่ายรำเพื่อ “ชุบชีวิต” ให้เหล่ารูปปั้นนางรำเหล่านี้ ฟื้ นคืนชีพได้หรือไม่ ด้วยเหตุนี้ เมื่อตุ๊กตารูปปั้นยุคถังที่ไร้ชีวิตได้รับการใส่บุคลิกท่วงท่าลีลาที่มีลักษณะเฉพาะจากนักแสดง ก็ทำให้ตุ๊กตารูปปั้นเหล่านั้นได้กลายเป็น “สาวน้อยวังหลวงแห่งยุคถัง” ที่กลับมามีชีวิตโลดแล่นบนเวทีการแสดงอีกครั้ งหนึ่งด้วยท่วงท่าลีลาอันแสนออดอ้อนไร้เดียงสา

เพื่อเป็นการคงไว้ให้เหมือนภาพลักษณ์ของรูปปั้นแกะสลักในสมัยราชวงศ์ถังที่เป็นต้นแบบซึ่งมีรูปร่างดูอวบอ้วนและมีใบหน้าที่ดูอวบอิ่ม แต่ว่าในขณะเดียวกัน ก็ต้องรักษาท่วงท่าการร่ายรำที่ดูอ่อนช้อยสดใสน่ารักและมีชีวิตชีวาของนักเต้นเอาไว้ให้ได้ด้วย ทำให้นางรำทั้ง 14 คนจะต้องอมสำลีไว้ในปากและชุดกระโปรงที่สวมใส่ในการร่ายรำที่เป็นแบบผ้าชิ้ นเดียวกันก็ใช้ฟองน้ำยัดไว้ด้านในด้วย ยามที่ขยับตัวเปลี่ยนท่วงท่าเคลื่อนไหวไปมา ก็จะเป็นภาพของ “สาวน้อยตัวอ้วนกลม”ที่ดูน่ารักและทะเล้นซุกซน นอกจากนี้ ในการแต่งหน้า ก็มีการแต่งเติมเขียนรูปพระจันทร์เสี้ ยวไว้ที่หางตาทั้ งสองข้างของนางรำที่เป็นนักแสดงอีกด้วย เป็นการแสดงให้เห็นถึงการแต่งหน้าที่วาดเส้นสีแดงรูปเสี้ ยววงพระจันทร์ที่เรียกว่า “เสียย์หง” (Xiehong) ซึ่งเป็นรูปแบบการแต่งหน้าที่ได้รับความนิยมอย่างสูงของผู้หญิงในยุคถัง บรรดาสาวๆ มักจะนิยมใช้ผงสีชาด (Cinnabar) ผงทาแก้มสีแดง ถูทาลงไปที่บริเวณขมับทั้ งสองข้างให้มีรูปลักษณะคล้ายเสี้ ยววงพระจันทร์ เพื่อเป็นการสร้างแสงเงาให้ใบหน้าของหญิงสาวดูอวบอิ่มมีน้ำมีนวล สีออกแดงเรื่อดูมีชีวิตชีวา นอกจากเรื่องการแต่งหน้าแล้ว ชุดเครื่องแต่งกายที่เหล่านักแสดงสวมใส่ก็มีความพิถีพิถันเป็นพิเศษเช่นกัน ทีมงานของรายการได้คัดสรรชุดกระโปรงยาว “หยู่ฉวิน”ผ่าหน้าเกาะอก ซึ่งเป็นชุดที่ได้รับความนิยมในยุคถัง โดยได้ใช้สีสันของชุดแบบสีของต้นแบบ “ถังซานฉ่าย”จากการศึกษาข้อมูลอ้างอิง ซึ่งประกอบด้วยสีเหลือง สีเขียวและสีขาว รวมทั้ งหมด 3 สีประกอบกัน สะท้อนให้เห็นถึงความงดงามที่ดูสูงส่งล้ำค่าตามแบบฉบับในยุคโบราณ

รายการแสดง “งานราตรีสโมสรแห่งราชสำนักถัง” ช่วยย้อนเวลาฟื้ นคืนความงดงามของเครื่องแต่งกายและการแต่งหน้าในยุคสมัยถังให้เป็นที่ประจักษ์ชัดอีกวาระหนึ่ง เป็นการ “ชุบชีวิต”ของตุ๊กตารูปปั้ นที่เป็นคณะนักดนตรีและนางรำที่หยุดสงบนิ่งไร้ชีวิตมายาวนานนับพันปี ให้ได้กลับมาโลดแล่นบนเวทีการแสดงอีกครั้ งหนึ่ง การผสมผสานกันอย่างลงตัวที่น่ามหัศจรรย์ระหว่างศิลปะสมัยใหม่กับวัฒนธรรมดั้ งเดิมที่สืบทอดกันมา เป็นการเติมพลังขับเคลื่อนและความมีชีวิตชีวาครั้ งใหม่ให้กับวัฒนธรรมดั้ งเดิม

传统文化与高科技精彩碰撞

除了精美的服化道之外，高科技带来的视觉冲击也成为中国节日“奇妙游”系列晚会取得成功的关键。比如，《唐宫夜宴》节目采用舞台和摄影棚双轨录制的方式，最后通过数字技术手段进行合成。虚拟场景和现实舞台相结合的方式制造出了“博物馆奇妙夜”的幻境，唤醒了橱窗中的历史文物，让文物变得可参与、可体验、可互动。

AR技术的使用，打破了传统节日晚会的空间束缚，将舞台时空、盛唐时空与现代时空三者相结合。例如，在“清明奇妙游”晚会中，节目组打造了一个“唐小妹”的二次元形象，她以游客的身份带领观众打卡河南的名胜古迹，从清明上河园，到嵩阳书院，再到中岳庙……并串联起了整场晚会的表演，开创了名胜与表演相结合的新形式。

文物数字化和AR技术满足了大众全方位、多角度、立体化观看文物的需求，让观众沉浸在历史和文化的时空隧道中。由此可见，新技术的更迭可以为传统文化提供丰富多样的展示方式。

中国国际中文教育基金会

การบรรจบพบกันอย่างงดงาม ระหว่างวัฒนธรรมดั้งเดิมและเทคโนโลยีระดับสูง

นอกจากเครื่องแต่งองค์ทรงเครื่องที่วิจิตรบรรจงแล้ว ความรู้สึกที่ได้สัมผัสเห็นภาพอันเกิดจากเทคนิคพิเศษที่ปรากฏ อันเนื่องมาจากการใช้เทคโนโลยีระดับสูง ก็เป็นอีกหนึ่งกุญแจสำคัญที่ทำให้การแสดงในชุดต่าง ๆ ของ “ท่องเที่ยวไปในความมหัศจรรย์”นั้นประสบผลสำเร็จอย่างดียิ่ง ดังเช่น รายการแสดง “งานราตรีสโมสรแห่งราชสำนักถัง” เป็นการใช้รูปแบบการถ่ายทำบันทึกรายการทั้งบนเวทีและในสตูดิโอควบคู่กันไป และสุดท้ายนำมาตัดต่อด้วยขั้นตอนที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล การผสมผสานระหว่างฉากเสมือนจริงกับเวทีการแสดงจริงทำให้เกิดภาพบรรยากาศของ “ค่ำคืนอันน่าอัศจรรย์ในพิพิธภัณฑ์” ในรูปแบบแฟนตาซี เหมือนท่องเที่ยวไปในความฝัน เป็นการชุบชีวิตให้กับโบราณวัตถุทางประวัติศาสตร์ที่ถูกตั้งเก็บไว้ในตู้โชว์ ให้กลับฟื้นคืนชีพมาอีกครั้งหนึ่ง ทำให้โบราณวัตถุเหล่านี้กลายเป็นสิ่งของที่สามารถจับต้องได้ สามารถสัมผัสเรียนรู้ได้ และสามารถมีปฏิสัมพันธ์ด้วยได้

การใช้เทคโนโลยี AR (Augmented Reality: เทคโนโลยีโลกเสมือนผสานโลกแห่งความจริง) เป็นการทำลายข้อจำกัดของพื้นที่การแสดงในงานฉลองค่ำคืนวันเทศกาลจีนในแบบดั้งเดิม โดยเปลี่ยนมาใช้รูปแบบของการผสมผสาน 3 องค์ประกอบเข้าไว้ด้วยกัน คือ องค์ประกอบที่เป็นช่วงเวลาของบรรยากาศการแสดงบนเวที องค์ประกอบที่เป็นช่วงเวลาของบรรยากาศในยุคสมัยถังอันรุ่งโรจน์ และองค์ประกอบที่เป็นช่วงเวลาของบรรยากาศในยุคสมัยปัจจุบัน ตัวอย่างเช่น ในรายการแสดงค่ำคืนของงานเฉลิมฉลอง “ท่องเที่ยวไปในความมหัศจรรย์ของเทศกาลวันชิงหมิง” (Qingming) ทีมงานการแสดงได้สร้างภาพสองมิติที่เป็นภาพลักษณ์ของ “สาวน้อยแห่งยุคถัง” (Tang Xiaomei) และกำหนดให้เธออยู่ในสถานภาพของนักท่องเที่ยวที่จะเป็นผู้นำพาบรรดาผู้ชมไปเช็คอินตามจุดที่เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นโบราณสถานอันลือชื่อในมณฑลเหอหนาน โดยเริ่มต้นจากสวนสาธารณะชิง หมิงซ่างเหอ (Qingming Shanghe Garden) ต่อด้วยสถาบันการศึกษาซ่งหยาง (Songyang Academy) และไปต่อกระทั่ง ถึงวัดจงเย่ (Zhongyue Temple) ..... โดยเชื่อมโยงการแสดงทั้งหมดของการแสดงบนเวทีในค่ำคืนนั้น เป็นการสร้างสรรค์รูปแบบใหม่ของการผสมผสานกันระหว่างโบราณสถานอันลือชื่อกับการแสดงบนเวทีไว้ด้วยกัน

การนำโบราณวัตถุมาแปลงให้อยู่ในรูปแบบของดิจิทัลและการใช้เทคโนโลยีAR เป็นการสนองตอบต่อความเรียกร้องต้องการของสาธารณชนในการรับชมที่จะมองเห็นภาพของโบราณวัตถุได้อย่างทุกทิศทาง หลากหลายมิติและสามมิติ เป็นการนำพาให้เหล่าผู้ชมสามารถดื่มด่ำอยู่ในท่ามกลางของบรรยากาศในอุโมงค์ห้วงเวลาของประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ด้วยเหตุนี้จะเห็นได้ว่า การเข้าแทนที่ของเทคโนโลยีสมัยใหม่สามารถใช้เป็นรูปแบบของการนำเสนอวัฒนธรรมดั้งเดิมได้ในหลากหลายรูปแบบอย่างมีสีสัน

供图：河南广播电视台全媒体营销策划中心
ภาพโดย HBS MarTech Center

传统文化与现代生活完美交汇

中国节日“奇妙游”系列晚会，借鉴“网剧+网综”的现代化叙事模式，通过“唐小妹”这一深受年轻人喜爱的IP形象，向观众展示中国传统节日的魅力。“端午奇妙游”中，“唐小妹”在进宫献艺的路上，体验了赛龙舟、吃粽子、缅怀屈原、饮雄黄酒、艾草祛病等端午习俗；“七夕奇妙游”中，“唐小妹”探寻牛郎织女的足迹，体验人间美好的爱情；“中秋奇妙游”中，“唐小妹”又幻化成唐朝宫廷乐师之女，体会中秋佳节祈盼团圆的相思之情；“重阳奇妙游”中，几位“唐小妹”赶赴重阳夜宴为祖父祝寿，感受孝道文化。传统文化的现代化表达，为节目赋予了崭新的时代温度，也由此提升了观众对于传统文化的兴趣。

此外，这个系列的节目还迎合了当代审美价值取向，获得了年轻受众的青睐。自《唐宫夜宴》火热出圈以来，前往河南博物院、洛阳博物馆等地打卡的游客络绎不绝。河南博物院的参观人数较之前增加了近四成，“唐三彩”展区成为了网友打卡的重点。“唐宫少女”盲盒、摆件等一系列文创产品也风靡全国。与此同时，小红书、抖音等平台上还掀起了一股“汉服热”和“仿妆热”。在汉服界的时尚庆典“天猫国风大赏”中，《唐宫夜宴》联名款汉服也亮相现场。

中国节日“奇妙游”系列晚会通过技术赋能，挖掘传统节日的社会价值和文化内涵。传统文化的美被充分挖掘并赋予当代表达，激起了现代人的情感和文化共鸣，给中老年观众提供了一个回味与鉴赏传统文化的新途径，为年轻观众打开了一个认识并领略传统文化魅力的新窗口，真正做到了老少皆宜、喜闻乐见。

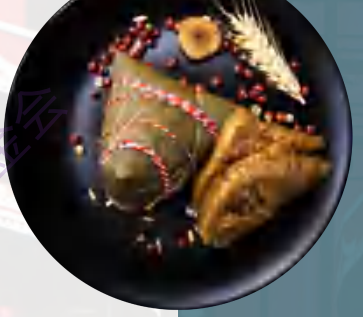

中国国际中文教育基金会

中国国际中文教育基金会

摄影：吕静宜 Lyu Jing-yi

การผสมผสานอย่างลงตัว ระหว่างวัฒนธรรมดั้งเดิมกับวิถีชีวิตสมัยใหม่

การแสดงในเทศกาลฉลองค่ำคืนวันตุษจีน ชุดการแสดง “ท่องเที่ยวไปในความมหัศจรย์” เป็นการใช้ประสบการณ์ของรูปแบบการเล่าเรื่องสมัยใหม่ที่อยู่ในแพลตฟอร์มของ “นิยายออนไลน์ + รายการวาไรตี้ออนไลน์” โดยอาศัยภาพลักษณ์สองมิติของ “สาวน้อยแห่งยุคถัง”ที่ได้รับความชื่นชอบจากคนหนุ่มสาวยุคใหม่จำนวนมาก เพื่อนำเสนอเสน่ห์ของวันหยุดเทศกาลตามประเพณีดั้งเดิมของประเทศจีนให้แก่บรรดาผู้ชมในเทศกาล “ท่องเที่ยวไปในความมหัศจรรย์กับเทศกาลตวนอู่” (Duanwu : เทศกาลสารทเดือน 5) เมื่อ “สาวน้อยแห่งยุคถัง” กำลังเดินทางเพื่อไปร่วมการแสดงในวังหลวง ระหว่างทางนั้น ทำให้ได้พบเห็นและสัมผัสกับวิถีประเพณีปฏิบัติใน เทศกาลตวนอู่ เช่น การแข่งเรือมังกร การกินขนมบิะจ่าง (Zongzi)การรำลึกถึงกวีรักชาติชวีหยวน (Qu Yuan) การดื่มสุราหวงจิ่ว (Huang jiu)แบบเข้มข้น การนำต้นหญ้าอ้ายเฉ่า (Ai Cao) มาแขวนไว้ที่หน้าต่างหรือประตูบ้านเพื่อขับไล่โรคภัยไข้เจ็บ เป็นต้น สำหรับ“สาวน้อยแห่งยุคถัง”กับการ “ท่องเที่ยวไปในความมหัศจรรย์ของเทศกาลวันที่ 7 เดือน 7” (Qixi Festival) เป็นการค้นหาร่องรอยของเทพธิดาทอผ้ากับหนุ่มเลี้ยงวัว เพื่อสัมผัสกับความรักอันงดงามในโลกมนุษย์ ส่วนรายการ “ท่องเที่ยวไปในความมหัศจรรย์ของเทศกาลวันเพ็ญขึ้น 15 ค่ำเดือน 8” (เทศกาลจงชิว หรือเทศกาลไหว้พระจันทร์ : Mid-Autumn Festival) “สาวน้อยแห่งยุคถัง”ได้แปลงกายเป็นธิดาของนักดนตรีแห่งราชสำนักถัง เพื่อนำพาไปสัมผัสกับความคิดห่วงหาอาทรด้วยการอธิษฐานขอให้ได้กลับมาอยู่พร้อมหน้าพร้อมตากันอีกครั้งหนึ่งในวันเทศกาลวันไหว้พระจันทร์ ส่วนรายการ “ท่องเที่ยวไปในความมหัศจรรย์ของสารทวันที่ 9 เดือน 9” (สารทฉงหยาง : the Double Ninth Festival) ในรายการนี้ “สาวน้อยแห่งยุคถัง” 2-3 คน กำลังเดินทางไปเพื่อร่วมงานเลี้ยงฉลองวันเกิดของคุณปู่ในคืนวันเทศกาลสารทฉงหยาง เพื่อนำพาผู้ชมให้ไปสัมผัสกับวัฒนธรรมของความกตัญ ญูกตเวที การแสดงออกในรูปแบบที่ทันสมัยในยุคใหม่ของวัฒนธรรมดั้งเดิม เป็นการเพิ่มอุณหภูมิความร้อนแรงระดับใหม่ของยุคสมัย ให้กับรายการแสดงนอกจากนี้ยังเป็นการยกระดับความสนใจของผู้ชมต่อวัฒนธรรมดั้งเดิมอีกด้วย

นอกจากนี้ รายการแสดงในชุดนี้ยังให้ความสำคัญกับคุณค่าด้านสุนทรียศาสตร์ยุคใหม่ ซึ่งได้รับความชื่นชอบจากคนหนุ่มสาวเป็นอย่างยิ่ง นับตั้งแต่การแสดงในชุด “งานราตรีสโมสรแห่งราชสำนักถัง” มีความโด่งดังสะท้านวงการเป็นต้นมา ทำให้สถานที่ต่าง ๆ เช่น พิพิธภัณฑ์เหอหนาน พิพิธภัณฑ์สั่วหยาง เป็นต้น มีนักท่องเที่ยวเดินทางมาเช็คอินจำนวนมากอย่างไม่ขาดสาย จำนวนผู้เข้าชมพิพิธภัณฑ์เหอหนานเพิ่มขึ้นเกือบ 40% เมื่อเทียบกับช่วงก่อนหน้านี้ พื้นที่จัดแสดงนิทรรศการ “ถังซานฉ่าย” (Tang Sancai) ได้กลายเป็นจุดสนใจของชาวเน็ตที่จะต้องมาเช็คอินทุกคน นอก จากนี้ ยังมีชุดผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ด้านวัฒนธรรมต่าง ๆ เช่น กล่องสุ่มของ “สาวน้อยแห่งวังหลวงยุคถัง” ของตั้งโชว์ เป็นต้น ล้วนได้รับความนิยมชื่นชอบไปทั่วทั้งประเทศ ขณะเดียวกัน แพลต ฟอร์มต่าง ๆ เช่น “เสี่ยวหงซู” (Xiaohongshu) ติ๊กตอก (TikTok: Douyin) เป็นต้นก็เริ่มโหมกระแส “กระแสนิยมแต่งชุดจีนฮั่นฝู” (Hanfu) และ “กระแสนิยมการแต่งหน้าเลียนแบบ” ในงานเทศกาลแฟชั่น “งานมอบรางวัลการแต่งกายชุดจีนประจำชาติ Tmall” (Tmall National Style Award) ชุดจีนฮั่นฝูที่มีนักออกแบบร่วมจากการแสดงชุด “งานราตรีสโมสรแห่งราชสำนักถัง” ก็ได้ปรากฏโชว์โฉมในงานครั้งนี้ด้วย

การแสดงในชุด “การท่องเที่ยวไปในความมหัศจรรย์”ในค่ำคืนของงานฉลองวันเทศกาลของจีน ได้อาศัยการเพิ่มประสิทธิภาพจากเทคโนโลยี เพื่อขุดค้นหาคุณค่าทางสังคมและความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของเทศกาลที่เป็นจารีตประเพณี ความงดงามของวัฒนธรรมดั้งเดิมได้รับการค้นพบอย่างเต็มเปี่ยม และได้รับการเพิ่มเสริมเติมแต่งด้วยการแสดงออกในรูปแบบของยุคใหม่ เป็นการปลุกเร้าด้านอารมณ์และความนึกคิดและการยอมรับในวัฒนธรรมของคนยุคใหม่ เป็นวิถีทางใหม่ให้กับผู้ชมวัยกลางคนและผู้สูงอายุในการคิดหวนรำลึกถึงอดีตในวันวาน และชื่นชมกับวัฒนธรรมดั้งเดิม เป็นการเปิดหน้าต่างบานใหม่ ให้กับผู้ชมคนหนุ่มสาวได้เรียนรู้และเข้าใจรวมทั้งได้ดื่มด่ำไปกับเสน่ห์ของวัฒนธรรมดั้งเดิม เป็นการประสบความสำเร็จที่สามารถทำให้คนในทุกเพศทุกวัยต่างได้รับประโยชน์ และต่างก็รับฟังและรับชมด้วยความชื่นชอบ

老当益壮 不移汉语之情

ความชราภาพ ไม่ใช่อุปสรรคของความรักที่มีต่อภาษาจีน

รำลึกถึงศาสตราจารย์โวลคอฟ ผู้อำนวยการห้องเรียนขงจื่อ ณ มหาวิทยาลัยแห่งชาติซาปอริซเซีย ประเทศยูเครน Zaporizhzhya National University (ZNU)

作者：吴振华 หวู เจิ้นฮวำ เขียน

记乌克兰扎波罗热国立大学孔子课堂外方院长沃尔科夫教授

弗拉基米尔·彼得洛维奇·沃尔科夫教授，身材魁梧、高大、健硕，学识渊博，精力充沛，和蔼可亲。看上去，根本不像70多岁的老人。他是乌克兰著名的教育家，曾任扎波罗热国立大学副校长，获得过乌克兰总统签发的教育部功勋奖章。2018年光荣退休后，他欣然接受了学校返聘，担任乌克兰扎波罗热国立大学孔子课堂首任外方院长。虽年逾古稀，他仍积极努力工作，为孔子课堂的建设和发展，殚精竭虑，四处奔波。

走进沃尔科夫院长的办公室，你会感受到一股浓浓的中国文化氛围。桌子上插着中乌两国的国旗，墙上挂着中国山水画、花鸟画，天花板悬挂着来自中国的红灯笼和中国结，柜门上贴着京剧脸谱和各种字体的“龙”字。他的办公桌旁还挂着一块黑板，每天他都坚持练习写汉字，最喜爱写的汉字是“春”字。沃尔科夫院长一见到客人，就会向他们展示他的书法，并认真地书写一个大大的“春”字，向客人推介奇妙的汉字书法艺术，夸耀中国的大美山川和文化历史遗迹。

ศาสตราจารย์วลาดิมีร์เปโตรวิชโวลคอฟเป็นชายชราที่รูปร่างสูงใหญ่สุขภาพแข็งแรง มีความรู้และเป็นมิตรกับทุกคน ท่านดูไม่เหมือนผู้สูงอายุวัย 70 ปีเลยแม้แต่น้อย ท่านเป็นนักการศึกษาชาวยูเครนที่มีชื่อเสียงเคยเป็นรองอธิการบดีของมหาวิทยาลัยแห่งชาติซาปอริซเซียและเคยได้รับเหรียญรางวัลกิตติมศักดิ์จากกระทรวงศึกษาธิการที่ออกโดยประธานาธิบดีของประเทศยูเครน หลังจากการเกษียณอายุราชการในปี2018ท่านยินดีต่อสัญญากลับมหาวิทยาลัยในฐานะผู้อำนวยการต่างประเทศคนแรกของห้องเรียนขงจื่อ ณ มหาวิทยาลัยซาปอริซเซียในประเทศยูเครน แม้ว่าท่านจะอายุมากแล้วแต่ก็ยังตรากตรำทำงานเพื่อสร้างและพัฒนาห้องเรียนขงจื่อ

เมื่อเดินเข้าไปในสำนักงานของผู้อำนวยการโวลคอฟ คุณจะสัมผัสได้ถึงบรรยากาศวัฒนธรรมจีนที่เข้มข้น บนโต๊ะมีธงชาติจีนและยูเครนตั้งอยู่ บนผนังมีภาพวาดภูมิทัศน์จีน ภาพวาดดอกไม้ต่างๆ แขวนอยู่ มีโคมไฟสีแดงและเชือกจากประเทศจีนแขวนไว้กลางห้อง หน้ากากละครงิ้ว ปักกิ่งและตัวอักษร “หลง”(มังกร) รูปแบบต่างๆติดอยู่ประดู ด้านข้างโต๊ะทำงานของท่านยังมีกระดานดำที่ท่านใช้ฝึกเขียนอักษรจีน อักษรจีนที่ท่านชอบคือ “ชุน” (ฤดูใบไม้ผลิ) ทันทีที่ผู้อำนวยโวลคอฟพบแขก ท่านจะโชว์การเขียนตัวอักษร “ชุน” อย่างจริงจังและจะแนะนำตัวอักษรจีนที่มหัศจรรย์ให้แขกที่รับเชิญ รวมทั้งเล่าถึงทัศนียภาพและประวัติศาสตร์วัฒนธรรมอันยิ่งใหญ่ของจีนอย่างภาคภูมิใจ

扎波罗热国立大学孔子课堂自创建以来，沃尔科夫院长就利用他广博的人脉，不断拓展孔子课堂的教学空间。

扎波罗热有尚武之风，他主动与该市武协联系，谋求设立孔子课堂，最后签署了合作协议，并将课堂设计为“汉语＋武术”的模式，一边教武术套路、太极拳，一边利用武协教学点教授汉语知识，传播中华文化。该市图书馆有一个读者协会，沃尔科夫院长就跟图书馆联系，在读者协会开设汉语学习班，将孔子课堂拓展到广大市民中间。在扎波罗热国立大学体育系，他创建了运动康复专业，利用孔子课堂专职体育教师，为全校学生免费开设太极拳课程。一时间“学习太极，强身健体”风靡全校。

扎波罗热州有一个能源城，那里有很多中乌合资企业，当地人对学习中文有强烈的需求，沃尔科夫院长就在那里建立了汉语教学点，吸引了数百人学习汉语。又是在他与多方努力下，扎波罗热市郊区巴拉宾斯克的学校将汉语作为重要的第三外语和学分课程，正式进入从幼儿园至十一年级的学习课堂……

沃尔科夫院长，虽已年逾古稀，依然精力充沛，精神矍铄，在为汉语和中华文化的传播，事必躬亲，竭心尽力；为孔院的发展和建设，默默耕耘，默默奉献。

นับตั้งแต่การก่อตั้งห้องเรียนขงจื่อขึ้นที่มหาวิทยาลัยซาปอริซเซียผู้อำนวยการโวลคอฟได้ใช้เครือข่ายที่กว้างขวางของท่านเพื่อขยายพื้นที่การสอนของห้องเรียนขงจื่ออย่างต่อเนื่อง

ท่านโวลคอฟยังมีความสามารถทางศิลปะการต่อสู้ ท่านริเริ่มติดต่อสมาคมวูซูของเมือง พยายามจัดตั้งห้องเรียนขงจื่อและในที่สุดก็ลงนามในข้อตกลงความร่วมมือและออกแบบห้องเรียนเป็นแบบ “ภาษาจีน+วูซู” ขณะที่สอนวูซูไทเก็กก็ได้ได้สอดแทรกความรู้ที่เกี่ยวกับภาษาจีนเพื่อสอนความรู้ภาษาจีนและเผยแพร่วัฒนธรรมจีน ห้องสมุดในเมืองมีสมาคมนักอ่าน ท่านโวลคอฟได้ติดต่อห้องสมุดเพื่อจัดตั้งห้องเรียนภาษาจีน เพื่อขยายห้องเรียนขงจื่อสู่สาธารณชนทั่วไป

ในรัฐปอริซเซียมีเมืองพลังงานแห่งหนึ่ง ที่มีการร่วมทุนระหว่างจีนและยูเครนหลายแห่ง และคนในท้องถิ่นมีความต้องการการเรียนภาษาจีนอย่างมาก ผู้อำนวยการโวลคอฟจึงได้จัดตั้งห้องเรียนภาษาจีนที่นั่น เพื่อดึงดูดผู้คนหลายร้อยคนให้มาเรียนภาษาจีน ด้วยความพยายามของท่านโรงเรียนบาลาบินสค์ ในเขตชานเมืองซาปอริซเซีย จัดให้ภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศที่สามเป็นรายวิชาที่สำคัญในหลักสูตร และเป็นรายวิชาที่เปิดสอนให้กับนักเรียนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาลถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 11

แม้ว่าผู้อำนวยการโวลคอฟจะชราภาพมากแล้ว ท่านก็ยังเปี่ยมไปด้วยพลังและจิตวิญญาณในการเผยแผ่ภาษาและวัฒนธรรมจีน ท่านได้อุทิศตนและทุ่มเทอย่างเต็มที่ โดยการสร้างคุณูปการเพื่อการพัฒนาและจัดตั้งสถาบันขงจื่ออย่างเงียบ ๆ

孔子学院

ศาลาขงจื่อ

中克同舟，端午竞渡

จีน-โครเอเชียร่วมแข่งเรือมังกร ต้อนรับเทศกาลตวนอู่

当地时间2022年6月4日，克罗地亚萨格勒布大学孔子学院（以下简称“萨大孔院”）第七届龙赛节，在美丽的雅伦湖(Jarun)成功举行。萨格勒布市政府体育运动负责人、中国驻克罗地亚大使馆负责人、孔院师生和当地各界人士300余人参加了这次活动。新华社、克罗地亚国家广播电视台HRT和Mreža电视台等多家媒体进行了采访和报道。

เมื่อวันที่ 4 มิ.ย. 2565 สถาบันขงจื่อแห่งมหาวิทยาลัยซาเกร็บ ประเทศโครเอเชีย ได้จัดกิจกรรมการแข่งขันเรือมังกรครั้งที่ 7 ขึ้นที่ทะเลสาบยารูน (Jarun) อันงดงาม เพื่อเฉลิมฉลองเทศกาลตวนอู่ ภายในงานมีผู้แทนจากฝ่ายกีฬาของเทศบาลเมืองซาเกร็บ ผู้แทนจากสถานเอกอัครราชทูตจีนประจำประเทศโครเอเชีย คณาจารย์และนักเรียนจากสถาบันขงจื่อ และบุคคลจากแวดวงต่าง ๆ กว่า 300 คนมาร่วมงานกันอย่างคึกคัก โดยมีผู้สื่อข่าวจากหลากหลายสำนักสนใจมาทำข่าว เช่น สำนักข่าวซินหัว สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งชาติโครเอเชีย HRT และสถานีโทรทัศน์ Mreža กิจกรรมดังกล่าวสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

翻译：谢镇发 ผศ.ดร.ภูวกร ฉัตรบำรุงสุข แปล

中国国际中文教育基金会

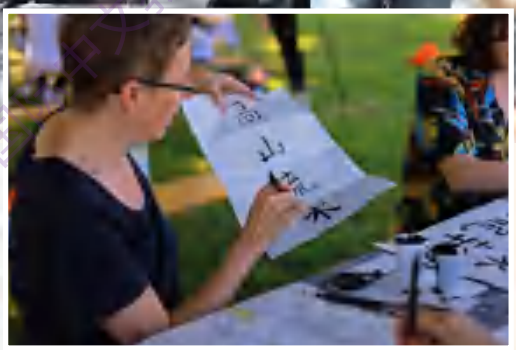

萨大孔院外方院长克莱什米尔·尤拉克（Krešimir Jurak）盛赞道：端午赛龙舟很精彩！这些龙舟有龙头，有龙尾，而龙身就是由人组成，活灵活现，栩栩如生。十三支参赛队伍在湖面劈波斩浪，激烈角逐，精彩纷呈。萨格勒布市政府体育运动负责人雷娜塔·弗拉伊哈尔（Renata Flajhar）、萨大孔院中方院长杨海燕等分别为冠、亚、季军获奖队伍颁奖并合影留念。

นายเครซีเมียร์ ยูรัก (Krešimir Jurak) ผู้อำนวยการสถาบันขงจื่อแห่งมหาวิทยาลัยซาเกร็บฝ่ายโครเอเชีย ได้กล่าวชื่นชมว่า กิจกรรมการแข่งเรือมังกรสนุกสนานและตื่นเต้นมาก เรือมังกรของจีนมีส่วนหัวมังกร หางมังกร และตรงลำตัวมังกรมีคนนั่งเรียงเป็นแถว ดูราวกับเป็นมังกรที่มีชีวิตจริง ๆ บรรดาผู้เข้าแข่งขันทั้ง 13 ทีมแข่งขันกันอย่างดุเดือด ต่างฝ่ายต่างออกแรงจ้วงกันอย่างเต็มที่ สนุกสนานและลุ้นระทึกกันมาก หลังจากที่แข่งขันกันเสร็จ นางเรนาทา ฟลายฮา (Renata Flajhar) ผู้แทนฝ่ายกีฬาของเทศบาลเมืองซาเกร็บ และนางหยาง ไห่เอี้ยน ผู้อำนวยการสถาบันขงจื่อแห่งมหาวิทยาลัยซาเกร็บฝ่ายจีนเป็นผู้มอบรางวัลให้แก่ผู้ชนะการแข่งขันทั้งสามอันดับและถ่ายภาพร่วมกันเป็นที่ระลึก

萨大孔院一年一度的赛龙舟活动，不仅传播了团结、拼搏、勇往直前的龙舟精神，也在竞赛中加深了中克两国人民的友谊，激发了克罗地亚人学习中文、学习中华传统文化、深入了解中国的热情。(杨海燕供稿)

กิจกรรมการแข่งเรือมังกรที่สถาบันขงจื่อแห่งมหาวิทยาลัยซาเกร็บจัดขึ้นเป็นประจำทุกปี นอกจากจะแสดงให้เห็นถึงความสามัคคี ความมุ่งมั่น และความกล้าหาญ ซึ่งเป็นจิตวิญญาณของการแข่งเรือมังกรแล้ว ยังเป็นการกระชับมิตรภาพระหว่างประชาชนชาวจีนและชาวโครเอเชีย และช่วยกระตุ้นให้ชาวโครเอเชียเกิดความสนใจในการเรียนรู้ภาษาจีน ศึกษาวัฒนธรรมโบราณของจีน และอยากรู้จักประเทศจีนมากยิ่งขึ้น (ข้อมูลโดยหยาง ไห่เอี้ยน)

助力当地高中，共促中韩文化交流

ร่วมพัฒนารร.มัธยมปลาย ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมจีน-เกาหลี

当地时间2022年3月28日，韩国济州汉拿大学孔子学院（以下简称“汉大孔院”）与济州女子商务高中签署合作协议，助力女子商务高中的学生更好地学习中文和中国文化。

เมื่อวันที่ 28 มี.ค. 2565 สถาบันขงจื่อแห่งมหาวิทยาลัยเชจูฮัลลา ประเทศเกาหลีใต้ ได้ลงนามในบันทึกข้อตกลงความร่วมมือกับโรงเรียนมัธยมปลายสายธุรกิจเมืองเชจู ซึ่งเป็นโรงเรียนหญิงล้วน เพื่อช่วยพัฒนาการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมจีนของโรงเรียนดังกล่าวให้ดียิ่งขึ้น

4月27日下午，汉大孔院在女子商务高中举办了以“国风扇影 扇行天下”为主题的扇文化体验活动，通过赏扇、谈扇、制扇等环节让学生切身体验中国传统扇文化的艺术美感和深厚内涵。此外，孔院教师还介绍了济州汉拿大学-南开大学“2+2”本科双学位项目，鼓励同学们通过该项目培养国际化视野和跨文化交流与合作能力，增强理论水平和实践技能。

ช่วงบ่ายของวันที่ 27 เม.ย. สถาบันขงจื่อแห่งมหาวิทยาลัยเชจูฮัลลาได้จัดกิจกรรมวัฒนธรรมพัดจีนภายใต้หัวข้อ “วัฒนธรรมพัดจีน ดังไกลทั่วโลก” ขึ้นที่โรงเรียนมัธยมปลายสายธุรกิจเมืองเชจู โดยให้นักเรียนได้สัมผัสความงดงามและเรียนรู้ความหมายอันลึกซึ้งของวัฒนธรรมพัดโบราณของจีนผ่านกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การชื่นชมพัดจีน การเรียนรู้วัฒนธรรมพัดจีน และการประดิษฐ์พัดจีน ฯลฯ นอกจากนี้ อาจารย์จากสถาบันขงจื่อยังได้แนะนำหลักสูตรปริญญาตรีสองปริญญา “2+2” ซึ่งเป็นความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยเชจูฮัลลากับมหาวิทยาลัยหนานไคประเทศจีนด้วย เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเข้าร่วมโครงการดังกล่าว ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนมีมุมมองและวิสัยทัศน์ในระดับสากล พัฒนาทักษะการสื่อสารและความร่วมมือข้ามวัฒนธรรม และเสริมสร้างความรู้และทักษะการปฏิบัติให้แข็งแกร่งยิ่งขึ้น

汉大孔院以实际行动支持女子商务高中的中文教学和中国文化体验活动，助力高中培养各领域的应用型、复合型人才。（王杉、梁一波供稿）

สถาบันขงจื่อแห่งมหาวิทยาลัยเชจูฮัลลาสนับสนุนการเรียนการสอนภาษาจีนและจัดกิจกรรมวัฒนธรรมจีนให้แก่โรงเรียนมัธยมปลายสายธุรกิจเมืองเชจู เพื่อช่วยผลิตบุคลากรที่มีมากความสามารถและมีทักษะการประยุกต์ให้แก่สายงานต่าง ๆ (ข้อมูลโดยหวัง ซานกับเหลียง อี้ปัว)

参与并承办“国际中文教育先锋教师培养计划”工作坊

ร่วมจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการใน “โครงการอบรมครูผู้นำการศึกษาภาษาจีนนานาชาติ”

当地时间2022年5月14日—29日期间，泰国朱拉隆功大学孔子学院（以下简称“朱大孔院”）积极参与“2022年度北京大学孔子学院国际中文教育先锋教师培养计划”工作坊。朱大孔院高级顾问傅增有教授、中方院长韩圣龙博士以及孔院9位中泰教师以多种方式参与其中。

朱大孔院承办了其中两场工作坊。在“语言要素教学与教学策略”工作坊中，国际中文教师王丹和张彩云取材真实课堂，分享了语音和词汇教学的实用技巧及教学思考；在“论中外年轻人的生活”工作坊中，本土中文教师苏明慧、国际中文教师志愿者赵执、任钰婷三位老师，通过大量的数据，展示并对比了中泰两国年轻人的生活差异，分析了中国文化对泰国年轻人生活的影响。

เมื่อวันที่ 14-29 พ.ค. 2565 สถาบันขงจื่อแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเข้าร่วมการประชุมเชิงปฏิบัติการใน “โครงการอบรมครูผู้นำการศึกษาภาษาจีนนานาชาติ สถาบันขงจื่อ มหาวิทยาลัยปักกิ่ง ปี 2565” โดยมีศาตราจารย์ฟู่ เจิงโหย่ว ที่ปรึกษาอาวุโสของสถาบันขงจื่อแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ดร.หัน เซิ่งหลง ผู้อำนวยการสถาบันขงจื่อแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยฝ่ายจีน และคณาจารย์ชาวจีนและชาวไทยของสถาบันฯ อีก 9 ท่านเข้าร่วมประชุมและมีส่วนร่วมในการประชุม

สถาบันขงจื่อแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีส่วนร่วมในการจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการ 2 งาน โดยในการประชุมเชิงปฏิบัติการหัวข้อ “กลยุทธ์การสอนการเรียนองค์ประกอบต่าง ๆ ของภาษา” หวัง ตันและ จาง ไฉ่หวิน ครูสอนภาษาจีนชาวจีนได้แบ่งปันเทคนิคและข้อคิดที่ได้จากการสอนการออกเสียงและคำศัพท์ภาษาจีนจากประสบการณ์การสอนจริง และในการประชุมเชิงปฏิบัติการหัวข้อ “วิถีชีวิตของวัยรุ่นชาวจีนและชาวต่างชาติ” ซู หมิงฮุย ครูสอนภาษาจีนชาวไทย จ้าว จื่อ และเหริน อวี้ถิง ครูอาสาสมัครชาวจีน ได้เปรียบเทียบความแตกต่างของวิถีชีวิตของวัยรุ่นชาวจีนและชาวไทยและวิเคราะห์ผลกระทบของวัฒนธรรมจีนที่มีต่อวิถีชีวิตของวัยรุ่นชาวไทย โดยมีการอ้างอิงตัวเลขสถิติจำนวนมาก

此外，朱大孔院的中文教师们还参与了“课堂管理与组织活动”“文化活动与文化教学”“跨文化交际”等工作坊并担任主讲，主讲内容丰富实用，收获不少好评。（朱拉隆功大学孔院供稿）

นอกจากนี้ ครูสอนภาษาจีนของสถาบันขงจื่อแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยยังได้เข้าร่วมและเป็นวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิในการประชุมเชิงปฏิบัติการหลายงาน ได้แก่ “การจัดการชั้นเรียนและการจัดกิจกรรม” “กิจกรรมวัฒนธรรมกับการเรียนการสอนวัฒนธรรม” และ “การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม” ซึ่งมีเนื้อหาการบรรยายที่หลากหลายและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง จนได้รับเสียงชื่นชมจากผู้ฟังมากมาย (ข้อมูลโดยสถาบันขงจื่อแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย)

中国国际中文教育基金会

“熊猫日”里，体验中国文化

สัมผัสวัฒนธรรมจีนในงาน “วันแพนด้า”

当地时间2022年5月29日，匈牙利赛格德大学孔子学院（以下简称“赛格德孔院”），在当地动物园举办了“熊猫日”中国文化体验活动，为当地的儿童节增添了一抹“中国色彩”。

在孔院中外方院长罗平、李察德的带领下，孔院教师和工作人员在园区内精心布置了充满熊猫元素的“中国风”展台，吸引了大批儿童和家长前来参观。小朋友们积极参与各个区域的活动，兴趣盎然。家长们纷纷表示，“熊猫日”活动不仅锻炼了孩子们的动手能力，还增长了孩子们对中国文化的了解，期待日后能多参加孔院举办的这类文化活动。

纳耶哈瓦·维 和纳耶哈瓦·扎塔托 他们是匈牙利赛格德大学孔子学院的志愿者，他们在园区内精心布置了充满熊猫元素的“中国风”展台，吸引了大批儿童和家长前来参观。小朋友们积极参与各个区域的活动，兴趣盎然。家长们纷纷表示，“熊猫日”活动不仅锻炼了孩子们的动手能力，还增长了孩子们对中国文化的了解，期待日后能多参加孔院举办的这类文化活动。

วันที่ 29 พ.ค. 2565 สถาบันขงจื่อแห่งมหาวิทยาลัยเซเกด ประเทศฮังการี ได้จัดกิจกรรมสัมผัสวัฒนธรรมจีน “วันแพนด้า” ขึ้นที่สวนสัตว์ในประเทศฮังการี ซึ่งช่วยเพิ่มบรรยากาศและสีสันความเป็นจีนให้งานวันเด็กได้อย่างมาก

ภายในสวนสัตว์ ภายในโซนนิทรรศการเต็มไปด้วยตุ๊กตาแพนด้าและสิ่งของที่มีลวดลายแพนด้า ซึ่งสามารถดึงดูดความสนใจจากเด็ก ๆ และผู้ปกครองจำนวนมาก เด็ก ๆ สนใจเข้าร่วมและสนุกสนานกับการทำกิจกรรมในฐานต่าง ๆ ส่วนผู้ปกครองให้ความเห็นว่า กิจกรรม “วันแพนด้า” นอกจากจะมีกิจกรรมที่ช่วยฝึกเด็ก ๆ ให้ลงมือทำแล้ว ยังช่วยให้เด็ก ๆ เข้าใจวัฒนธรรมจีนมากยิ่งขึ้นด้วย พวกเขาหวังว่าอนาคตจะมีโอกาสได้เข้าร่วมกิจกรรมวัฒนธรรมที่ทางสถาบันขงจื่อจัดขึ้นอีก

赛格德孔院在扎实推进中文教学的同时，每年都会举办类似“熊猫日”的中国文化体验活动，帮助当地民众了解中国，了解中国文化，播撒中匈两国人民友谊的种子。（匈牙利赛格德大学孔院供稿）

สถาบันขงจื่อแห่งมหาวิทยาลัยเซเกดนอกจากจะมุ่งมั่นในภารกิจการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนแล้ว ยังจัดกิจกรรมวัฒนธรรมจีน เช่น “วันแพนด้า” ขึ้นเป็นประจำทุกปี เพื่อให้ชาวฮังการีรู้จักประเทศจีนและเข้าใจวัฒนธรรมจีนมากยิ่งขึ้น และยังเป็นการเพาะเมล็ดพันธุ์แห่งมิตรภาพระหว่างประชาชนชาวจีนและชาวฮังการีอีกด้วย (ข้อมูลโดยสถาบันขงจื่อแห่งมหาวิทยาลัยเซเกด ประเทศฮังการี)

中国国际中文教育基金会

孔院搭台，农业唱戏

สถาบันขงจื่อเปิดโอกาสการเกษตรได้ประโยชน์

特立尼达和多巴哥共和国西印度大学圣奥古斯丁分校孔子学院（以下简称“特多孔院”），作为加勒比地区第二家、特多唯一一家孔子学院，自2013年成立以来，已逐渐发展成为一家具有农业特色的孔子学院。

สถาบันขงจื่อแห่งมหาวิทยาลัยเวสต์อินดีส วิทยาเขตเซนต์ออกัสตินประเทศตรินิแดดและโตเบโก เป็นสถาบันขงจื่อลำดับที่ 2 ในกลุ่มประเทศแถบทะเลแคริบเบียนและเป็นสถาบันขงจื่อเพียงแห่งเดียวในประเทศตรินิแดดและโตเบโก นับตั้งแต่ก่อตั้งสถาบันเมื่อปี ค.ศ.2013 เป็นต้นมา สถาบันขงจื่อแห่งนี้พัฒนาจนกลายเป็นสถาบันขงจื่อที่มีเอกลักษณ์ในด้านการเกษตรกรรม

特多孔院与中方合作院校中国农业大学展开深度合作，以“孔院搭台，农业唱戏”为理念，签署了“共建中特农业创新园”这一国家级农业科技示范项目。创新园不仅涵盖了教育、科研、示范推广等功能，更致力于创新加勒比海地区的农业发展模式。此外，为了创新园的可持续发展，中国农业大学设立专项奖学金，支持特多在内的加勒比海地区学生前来攻读农学、园艺等硕士和博士学位。

สถาบันขงจื่อแห่งมหาวิทยาลัยเวสต์อินดีสมีความร่วมมืออย่างแน่นแฟ้นกับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์แห่งประเทศจีน โดยได้ลงนามความร่วมมือในโครงการ “ร่วมสร้างสวนเกษตรแนวใหม่ระหว่างจีนกับตรินิแดดและโตเบโก” ซึ่งเป็นโครงการสาธิตเทคโนโลยีการเกษตรระดับชาติ ภายใต้แนวคิด “สถาบันขงจื่อเปิดโอกาส การเกษตรได้ประโยชน์” สวนเกษตรแนวใหม่ดังกล่าวครอบคลุมกิจกรรมด้านการศึกษา การวิจัย การสาธิตและการเผยแพร่ ซึ่งมุ่งมั่นพัฒนานวัตกรรมการเกษตรในกลุ่มประเทศแถบทะเลแคริบเบียน นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์แห่งประเทศจีนยังได้มอบทุนการศึกษาด้านการเกษตรและการทำสวนแก่นักเรียนชาวตรินิแดดและโตเบโกและประเทศอื่น ๆ ในแถบทะเลแคริบเบียน ทั้งในระดับปริญญาโทและปริญญาเอก เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสวนเกษตรแนวใหม่

该项目不仅增强了西印度大学圣奥古斯丁分校和中国农业大学的合作，更助推了两国的农业教育和科技交流合作，扩大了中国和加勒比海地区的人文交流。（张志超供稿）

โครงการดังกล่าวนอกจากจะเป็นการเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างสถาบันขงจื่อแห่งมหาวิทยาลัยเวสต์อินดีส วิทยาเขตเซนต์ออกัสตินกับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์แห่งประเทศจีนแล้ว ยังส่งเสริมความร่วมมือด้านการศึกษาและเทคโนโลยีการเกษตรของทั้งสองประเทศ อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมระหว่างประเทศจีนกับกลุ่มประเทศในแถบทะเลแคริบเบียนอีกด้วย (ข้อมูลโดยจาง จื้อเซา)

中国国际中文教育基金会

俄罗斯莫斯科国立语言大学孔子学院在疫情期间的坚守与奋进

ความมุ่งมั่นไม่ย่อท้อของสถาบันขงจื่อแห่งมหาวิทยาลัยภาษาแห่งชาติมอสโกในช่วงการแพร่ระบาดของโควิด 19

自全球新冠疫情爆发以来，莫斯科国立语言大学孔子学院（以下简称“莫语大孔院”），坚守初心，不忘使命，克服种种困难，不断拓展业务空间。

นับตั้งแต่เกิดการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ไปทั่วโลก สถาบันขงจื่อแห่งมหาวิทยาลัยภาษาแห่งชาติมอสโกพยายามขจัดอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อให้สามารถปฏิบัติภารกิจให้สำเร็จลุล่วงอย่างต่อเนื่อง โดยยึดมั่นในความตั้งใจแรกเริ่มและพันธกิจของสถาบันอยู่เสมอ

以中文教育为基点。疫情期间，莫语大孔院坚持开展了俄罗斯本土中文教师培训，举办了“最佳本土中文教师”教学技能大赛，注重提升教学质量，并为中文教师提供教学展示、经验交流的平台。

ภารกิจการสอนภาษาจีนเป็นจุดสำคัญ แม้จะมีการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 สถาบันขงจื่อแห่งมหาวิทยาลัยภาษาแห่งชาติมอสโกก็ยังคงจัดอบรมครูสอนภาษาจีนชาวรัสเซีย และจัดการประกวดทักษะการสอนภาษาจีนในโครงการ “สุดยอดครูสอนภาษาจีนชาวรัสเซีย” ซึ่งเป็นการให้ความสำคัญกับการยกระดับคุณภาพการเรียนการสอน และเปิดโอกาสให้ครูสอนภาษาจีนได้นำเสนอรูปแบบการสอนและแลกเปลี่ยนประสบการณ์การสอนซึ่งกันและกัน

以中文考试为亮点。2020年至今，莫语大孔院在组织汉语水平考试（HSK）方面取得显著成就，形成了“以教促考、以考促学”的办学特色，先后5次被汉考国际授予汉语水平考试“优秀考点”称号，现已成为欧洲最大的HSK考试考点。

ภารกิจการจัดสอบภาษาจีนเป็นจุดเด่น นับตั้งแต่ปี ค.ศ.2020 จนถึงปัจจุบัน สถาบันขงจื่อแห่งมหาวิทยาลัยภาษาแห่งชาติมอสโกประสบความสำเร็จในการจัดสอบวัดระดับภาษาจีน (HSK) มาอย่างต่อเนื่อง โดยยึดมั่นในแนวทางของการ “ใช้การสอนเพื่อส่งเสริมการสอบ และใช้การสอบเพื่อส่งเสริมการเรียน” จนกลายมาเป็นจุดเด่น และได้รับรางวัล “สนามสอบดีเด่น” จากบริษัทจัดสอบวัดระดับภาษาจีนนานาชาติ (Chinese Testing International Co.,Ltd.) ถึง 5 ครั้ง ปัจจุบันสนามสอบแห่งนี้ถือเป็นสนามสอบ HSKที่ใหญ่ที่สุดในทวีปยุโรป

以文化交流为特点。莫语大孔院连续三年承办“汉语桥”世界大学生、中学生中文比赛俄罗斯赛区决赛，并荣获“汉语桥优秀组织奖”。此外，孔院还积极参与中俄人文交流，例如组织中俄学生俄汉互译工作；参与北京外国语大学首届线上跨国音乐会；为中资企业员工提供语言服务，为中文学习者提供实习及就业机会等。（牟璇供稿）

ภารกิจการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมเป็นเอกลักษณ์ สถาบันขงจื่อแห่งมหาวิทยาลัยภาษาแห่งชาติมอสโกรับหน้าที่จัดการประกวดสุนทรพจน์และความรู้ภาษาจีน “สะพานสู่ภาษาจีน” ระดับอุดมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับประถมศึกษา รอบชิงชนะเลิศระดับประเทศมาตลอด 3 ปีซ้อน และได้รับ “รางวัลหน่วยงานดีเด่นด้านการจัดการประกวดสะพานสู่ภาษาจีน” นอกจากนี้ ทางสถาบันฯ ยังส่งเสริมและสนับสนุนการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมอย่างเต็มที่ เช่น จัดกิจกรรมส่งเสริมการแปลจีน-รัสเซียให้แก่นักเรียนชาวจีนและชาวรัสเซีย ร่วมจัดงานแสดงดนตรีออนไลน์ระหว่างประเทศครั้งที่ 1 กับมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศปักกิ่ง ให้บริการด้านภาษาแก่พนักงานในบริษัทสัญชาติจีน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนภาษาจีนมาฝึกงานและทำงานในสถาบันฯ (ข้อมูลโดยโหมว เสวียน)

《孔子学院》征稿函

《孔子学院》由中国国际中文教育基金会主办、上海外国语大学协办，是拥有标准国际连续出版物刊号（ISSN）和中国国内统一刊号（CN）面向全球发行的出版物。该刊为双月刊，有中英、中法、中西、中俄、中德、中意、中葡、中阿、中泰、中韩、中日 11 个中外文对照版。

现需征稿，主题如下：

1. 国际中文教育，如教学、研究、考试；
2. 孔院故事，以个人视角讲述孔子学院故事，尤其欢迎在特色孔子学院、示范孔子学院、孔子学院联盟中发生的故事；
3. 中华文化、跨文化交流、当代中国社会生活。

投稿须知：

1. 文稿完整，包括题目、正文、署名和作者简介。
2. 字数为 800-3000 字，中文、外文、中外文对照皆可。欢迎提供配图，请附图片说明，不低于 3MB，以附件形式发送。
3. 咨询、投稿邮箱：ci.journal@ci.cn。编辑部将在收稿 10 个工作日内，回复作者并确认收稿信息。

免责声明：投稿稿件要求原创、首发，稿件中不得含有任何违法内容，不得侵犯他人名誉权、隐私权、商业秘密等合法权益，否则引发的法律责任由投稿人承担。一经投稿，即视为作者将作品多语种的修改权、复制权、汇编权、翻译权、信息网络传播权及电子数码产品版权等著作权（署名权、保护作品完整权除外）在全球范围内转让给《孔子学院》编辑部。

《孔子学院》编辑部

วารสารสถาบันขงจื่อ ขอเชิญร่วมส่งบทความวิชาการเพื่อตีพิมพ์ลงวารสาร

วารสารสถาบันขงจื่อได้รับการสนับสนุนโดยมูลนิธิการศึกษาภาษาจีนนานาชาติแห่งประเทศจีน และความร่วมมือจากมหาวิทยาลัยนานาชาติศึกษาเชี่ยงไฮ้ เป็นวารสารที่จัดจำหน่ายทั่วโลก ซึ่งมีเลขมาตรฐานสากลประจำวารสาร (ISSN) และหมายเลขสิ่งตีพิมพ์ภายในประเทศจีน (CN) วารสารนี้จัดทำเป็นรายสองเดือน ประกอบด้วยฉบับสองภาษา (ภาษาจีน-ภาษาต่างประเทศ) ทั้งหมด 11 ภาษา ได้แก่ จีน-อังกฤษ จีน-ฝรั่งเศส จีน-เสปน จีน-รัสเซีย จีน-เยอรมัน จีน-อิตาลี จีน-โปรตุเกส จีน-อารบิก จีน-ไทย จีน-เกาหลี และจีน-ญี่ปุ่น

ขณะนี้ทางวารสาร ฯ เปิดรับพิจารณาบทความวิชาการเพื่อตีพิมพ์ลงวารสาร ตามหัวข้อ ดังนี้

1. การสอนภาษาจีนระดับนานาชาติ เช่น การเรียนการสอน การวิจัย และการสอบ
2. เรื่องราวของสถาบันขงจื่อ ซึ่งบอกเล่าเรื่องราวของสถาบันขงจื่อในมุมมองของตนเอง โดยเฉพาะเรื่องราวที่เกิดขึ้นในสถาบันขงจื่อที่โดดเด่น สถาบันขงจื่อต้นแบบ และเครือข่ายต่าง ๆ ของสถาบันขงจื่อ
3. วัฒนธรรมจีน การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม ชีวิตและสังคมจีนร่วมสมัย

รูปแบบของบทความ

1. บทความฉบับสมบูรณ์ ประกอบด้วยหัวข้อ เนื้อหา ลายมือชื่อและประวัติย่อของผู้เขียน
2. ความยาว 800 - 3000 ตัวอักษร ฉบับภาษาจีน ภาษาต่างประเทศ หรือสองภาษา (ภาษาจีน-ภาษาต่างประเทศ) มีรูปภาพประกอบได้ ส่งโดยวิธีแนบรูปภาพขนาดไม่ต่ำกว่า 3 MB
3. สอบถามเพิ่มเติม ส่งบทความทางอีเมล์ ci.journal@ci.com กองบรรณาธิการจะตรวจสอบและแจ้งผลการตอบรับให้แก่ผู้เขียนภายใน 10 วันทำการ

การจำกัดสิทธิความรับผิดชอบ: จะต้องเป็นบทความต้นฉบับ ไม่เคยตีพิมพ์ ไม่มีเนื้อหาที่ผิดกฎหมาย ไม่ละเมิดชื่อเสียง ความเป็นส่วนตัวของผู้อื่น ความลับทางการค้า และลิขสิทธิ์ทางกฎหมายต่างๆ มิฉะนั้น ความรับผิดชอบทางกฎหมายที่เกิดขึ้นจะต้องตกเป็นของผู้ส่งต้นฉบับ เมื่อส่งบทความแล้ว ให้ถือว่าผู้เขียนได้มอบอำนาจการแก้ไขเป็นหลายภาษา การคัดลอก การบันทึก การแปล การเผยแพร่อินเทอร์เน็ต สินค้าดิจิทัล ตลอดจนลิขสิทธิ์ (ยกเว้นลายมือชื่อ การปกป้องความสมบูรณ์ของผลงาน) ให้แก่กองบรรณาธิการวารสารสถาบันขงจื่อทั่วโลก

中国国际中文教育基金会

孔子学院

ci.cn

孔院人的云上家园

สถาบันขงจื่อ

孔子学院全球门户网站（ci.cn）以服务全球孔院学员、教师为出发点，设有“中文课堂”“学术天地”“文化视窗”“活动空间”“合作伙伴”等重点栏目。同时，网站还将为所有孔院配套设置具备信息展示、资源获取、课程管理、对外联络等功能的独立子站，推动各孔院线上线下融合发展，更好实现数字化转型，实现全球孔院互联互通！

ci.cn

即刻登陆 ci.cn，体验不一样的云端孔子学院！

RMB 16/ THB 80

ISSN 1674-9707

中国国际中文教育基金会